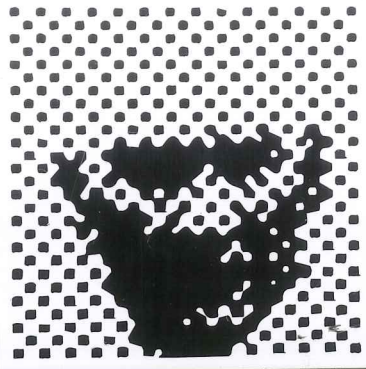

ATATÜRKÇÜ

ISSN - 1300 - 4204

DÜŞÜNCE

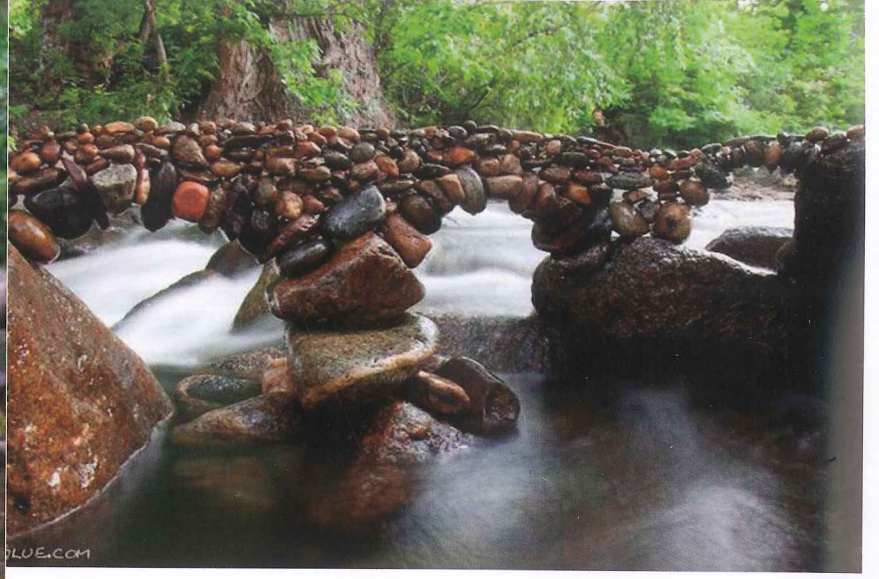
Düşün Dergisi / Nisan - Mayıs 2015

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ÜN
DOĞUMU VE CUMHURİYET TÜM YURTTA
COŞKUyla KUTLANDI.

19 MAYIS 2015- SAMSUN, FENERALAYI

“... dergimizi adresimize istiyoruz...” diyorsanız.

Sağlam bir birliktelik için
güçlü olmayı seçelim...

Değerli Okurlar

Yılda altı kez çıkardığımız “Düşün Dergisi” ve “Dergi Eki” için kargo ücreti olarak ödenen miktar
Ödenen Yurt içi 40 TL yurt dışı 60 TL olarak belirlenmiştir.

Abonelik Bilgileri

Ad, Soyadı:

Posta Adresi:

e-İleti:

Telefon numarası:

Ücretin yatırılacağı banka hesabı:

T.C.İŞ Bankası Maltepe Şubesi.

Hesap No.102 6384

TR 28 0006 4000 0014 2121 0263 84

Lütfen dekont suretini yukarıdaki bilgilerle birlikte aşağıdaki adresler aracılığı ile bize gönderiniz.

Posta adresi;

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkez

Gazi Mustafa Kemal Bulvarı No.102/8- Maltepe-Ankara

Not: Yatırılan paradan İŞ Bankası Şubelerince banka havale ücreti alınmayacaktır.

e – posta: addgenelmerkez@add.org.tr Adresine iletebilirsiniz.

Sahibi

Atatürkçü Düşünce Derneği
(İktisadi İşletmesi) Adına
İbrahim Tolga Akgün

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ali Naki Selmanpakoğlu

Yayın Kurulu

Prof. Dr. A. Naki Selmanpakoğlu
Reşat Demirci
Nazmi Şarvan
Tevfik Kızılkaya
Prof. Dr. Ünsal Yavuz
Tuncer Kırhan

Yönetim Yeri

ADD Genel Merkezi
GMK Bulvarı 102/7-8
Maltepe/Ankara

İletişim

addgenelmerkez@add.org.tr
0.312 232 43 44

Baskı

Ertem Matbaa
Nasuh Akar Mahallesi
1404 Sokak No: 19
Balgat/ANKARA
0.312 284 18 14

Basım Tarihi: 1 Haziran 2015
İki Ayda Bir Yayınlanır
Yerel Süreli Yayın
ÜCRETSİZDİR

İÇİNDEKİLER

Editörden	2
Genel Başkan'dan	3
"İNÖNÜ"ye Ne Oldu? Bilsay KURUÇ	6
Türkiye'nin Sessizleri ve Sahipsizleri: Tarımın Kadın Emekçileri Bülent GÜLÇUBUK	9
Anadolu'nun Sönmeyen Işığı: "Köy Enstitüleri" Güngör BERK	14
"Dahi Diktatör"den Yola Çıkarak... Lütfiye AYDIN	17
Kemalizm, Devlet Sermaye Karşısında Egemen İse Bir İdeolojidir Mutluhan İZMİR	24
Uyuşturucu Mutlu ÇELİK	28
Bir Köşede Unutulmuş Değerlerimizden: Azra Erhat Abdullah TEKİN	32
Laiklik Mücadelesinin Neresindeyiz? Mustafa SOLAK	34
Kurtuluş Savaşı Döneminde ve Cumhuriyet'in İlk Yıllarında Türk-Sovyet İlişkisi Gazi ÖMEROĞLU	40
Atatürk Orman Çiftliği Ağıdı A. Kadir PAKSOY	43
Genel Merkezden Haberler	45
Basın Açıklaması ADD	54
Biz Varız Ya Siz	57
Şube Haberleri	63

Editörden

Değerli Okurlar,

Toplumsal sorumlulukları gereği, durmaksızın “Önce Vatan” bilinci ile yola çıkan değerli dostlar. Dergimizin bu sayısında da bilgi dağarcığımıza ne katabiliriz diye düşünüp, güç koşullarda ülkemizin dört bir bucağında özveri ile çalışan şubelerimiz neler yapıyor, onlarla sizleri buluşturmak istedik.

Şubelerin, bizim için, binamızın temel taşı olduğu bilinci ile yaptıkları her etkinlik yüce ve değerli bulunmaktadır.

Bu bağlamda, Nisan-Mayıs sayımızda, örnek etkinlikler diye bir bölüm ayırdık. Sizlerin onayı ile her sayıda ülke çapında değişik şubelerimizin bu eylemlerini paylaşarak ADD nin sadece, konferans, panel, miting, kermes, basın açıklaması, protesto bildirisi vb. etkinliklerin dışında da neler yapabildiğini herkese duyurmaktı amacımız.

Bu konuda, çocuklarımız ve gençlerimize yönlendirilecek etkinlikleri (bu belki uzun bir yol ama, en uzun yolda bir ilk adımla başlarmış) daha anlamlı buluyor, kırsalda ADD olarak, yüreği Atatürk sevgisi ile çarpan, onun dışında geçim derdi ile boğuşan kesimlere ulaşmaya, onlarla mutlu anılarımızı paylaşmaya, ellerini tutmaya, onlara kendilerinden birisi olduğumuzu göstererek, irtica karanlığından gücümüzce çıkartmaya çalışıyoruz.

ADD’nin kuruluşun 25. Yılı etkinleri bitmek üzere. Geriye bakıp bir değerlendirme yapacak olursak, son bir yılda yapılan etkinliklerin, toplumu aydınlatma adına pek de azımsanmayacak oranda ve güçte olduğunu görürüz.

Pek çok ilklerin gerçekleştirildiği bu yılda; Fazıl Say Konseri, Timur Selçuk-Ataol Behramoğlu gösterisi, köylerde ve mahallelerde, yasaklanmaya çalışılan Cumhuriyet bayramının toplumla el ele büyüyerek kutlanması, ADD Okulları, “Biz Varız Ya Siz” toplantısı bunların içinde sayabileceklerimizden bir kısmı.

Doğal olarak, iktidarın zulüm ve baskısından en çok zarar gören ve etkilenen, Cumhuriyetten yana ödünsüz mücadele veren örgütümüz, yakın olduğuna inandığımız, demokratik bir Türkiye’de, göreceksiniz bir çığ gibi büyüyecek ve uluslararası boyutlara taşınacaktır. Kadrolarımızda gerekli olan birikim, inanç ve Mustafa Kemal’e verilmiş sözümüz var.

Bu güne değin, Atatürkçü Düşünce Derneğinde, nice değerli Kemalist yurtseverler görev yaptı. Niceleri canlarını bu uğurda göz göre göre tehlikeye attı. Bayrak yere düşmeden geriden gelenlerce kapılıp, daha yücelere ulaştırıldı. Bundan sonra da buna olan inancım; her ne kadar sürç-i lisan ettikse af fola, varım sağlıcakla kalın.

Prof. Dr. Naki Selmanpakoğlu

GYK Yayın Kurulu Sorumlusu

ADD Genel Başkanı Tansel Çölaşan, Gazeteci Nurzen Amuran'ın sorularını yanıtladı.

Nurzen Amuran: Bir yanda “Yeni Türkiye” “İleri Demokrasi” “sivilleşme” gibi kavramlar üretildi. Öte yanda Siyaset, etnik, mezhepsel ve dinsel temellere oturtulmaya çalışılıyor. Bütün bu gelişmeler cumhuriyet aydınlanmasının gereği gibi sunuluyor. Cumhuriyetin temel değerlerinin korunmasında sorumluluk örgütsel çalışmalara bağlı. Neler diyeceksiniz bu konuda?

Tansel Çölaşan: “Algı” yönetiminin egemen olduğu bir süreçten geçiyoruz. Dünya 1970’li yıllardan beri emperyalist ülkelerce küreselleşmeye itiliyor. Süreç algı operasyonları ile yönetiliyor. Ak kara, kara ak gibi gösterilebiliyor. Dayatılan ekonomik sistem ulus devletleri hedef alıyor, onların yıkımı ile oluşacak açık pazarlarla büyüyor.

Cumhuriyetimiz bir “ulus devlet” modeli olarak kuruldu. 1950 sonrası emperyalizmin boyunduruğunda kuruluş ilkelerini tam koruyamadıysa da, karar alabildiği alanlar vardı; KİT’ler ekonominin lokomotifi idi. Fabrika, baraj yapabiliyorduk. Yarı sanayileşmişlikten kurtulup sanayileşmişliğe adım atmayı umuyorduk. Eğitim, sağlık devlet elinde idi. Laiklik aşındırılmış olsa da, devlet ve toplum hayatını belirleyebiliyordu. 1961 Anayasası ile sosyal patlama yaşanmış, çalışan orta sınıf siyaset sahnesine çıkmış, istekle-

rini, önerilerini ortaya koymuş idi. 1980 darbesi ile hem 1971’de durdurulan sosyal gelişme yasaklandı, hem de ekonomik yönden Türkiye küreselleşmeye teslim oldu; tüm ulusal varlıklar satıldı, ekonomi çöktü. Ülke borç batağına düştü. Emekçinin hakları gasp edildi. Küresel sermayeye endeksli bir yerli sermaye yaratıldı. İşçi sermayeye köle yapıldı. Toplum etnik-dini ayrıştırmalarla siyasi yıkımın önü açıldı. Hepsi “daha iyi bir Türkiye” diye yapılmadı mı? Evren ve Özal bu algı operasyonunun içinde sadece piyon değil miydi? Bugün AKP ve RTE bu sürecin ürünüdür.

Bugün ekonomik olarak, sıcak para ile yaşayan, samani ithal eden bir açık pazarız. Siyasi olarak Cumhuriyetin yıkımı söz konusu. Bugünlere “yetmez ama evet” çi omurgasızların, hainlerin küresel projelere verdikleri destek ve öngörüsüz siyasilerin yeterince dik durmamaları sonunda geldik. Ama tablo bugün, dünden daha iyi. Çok daha iyi. Çünkü artık halkın çoğunluğu gerçeği görüyor. Bunda Cumhuriyete bağlı, demokrasi bilincine sahip yurtseverlerin mücadelesinin payı büyük.

BU İKTİDAR EMEKTEN DEĞİL SERMAYEDEN YANA

Yurtseverlerin örgütlendiği sayılı birkaç demokratik kitle örgütlerinden birisiniz. Verdiğiniz mücadeleyi kamuoyu paylaşıyor.

Bu noktada mütevazı olamayacağım; Atatürkçü Düşünce Derneği’nin de bu mücadelede payı çok büyük; bayramlar bugün eskisinden daha coşkulu kutlanıyorsa, Ergenekon, Balyoz davaları çökmüşse, (2011)’de gündeme sokulan yeni Anayasa oyunu bozulmuş, çözüm, barış, açılım palavralarının çözülme, bölünme olduğu anla-

şılmış, akıllar dışlanmışsa, emek kesimi kimliğini kazanıp mücadelede yerini almışsa, özelleştirme ve taşeronlaştırmaların emek düşmanlığı olduğu anlaşılmış, (iktidar-sermaye) işbirliği ortaya çıkmışsa, bunda Atatürkçü Düşünce Derneği öncülüğündeki sayısız eylemli mücadelenin payı büyük. Bunu görev ve sorumluluk olarak gördük ve başardık bence. Yapılanlar demokrasilerde olağan olan, yasal mücadelelerdir. Halk korkunun ecele faydası olmadığını anladı. İç güvenlik paketi, polis, jandarma gücü, bunlar artık bu mücadeleyi durdurabilecek önlemler değil bence.

Halkın sorunlarıyla siyasetin sorunları birbiriyle örtüşmüyor diyorduk. Ancak muhalefet partileri bunun farkına vardılar. Seçim propagandalarını halkın sorunlarına getirilecek çözüm önerilerine dayandırdılar. Bu bir gelişmedir değil mi?

Doğrudan ve dolaylı vergilerin oranına, gelir dağılımındaki vahim tabloya, emeğin sendikalaştırılmasına bakın. Sorun ortada; bu iktidar emekten yana değil, "havuz" da bir araya getirdiği sermayeden yana. Sonuç; halkın önceliği ekonomi ve işsizlik. Sonra terör: Muhalefetin dediği gibi, sadece yolsuzluk ve israf muslukları kapatılarak bile sorun çözüme ulaştırılabilir. Bunlar somut, rakamlarla halka anlatılmalı, inanç yaratılmalı.

CUMHURBAŞKANI'NA YÜCE DİVAN YOLU İLERİ DE İŞLEYECEK

İsterseniz rejim değişikliği taleplerine değinelim şimdi. Cumhurbaşkanı'nın sorumsuzluğu Anayasa tarafından kendilerine verilen ödev ve yetkilerle sınırlı değil midir?

Tabi ki. Anayasa'da Cumhurbaşkanı, göreviyle ilgili olarak tek başına ya da üçlü kararnameler yoluyla yaptığı işlemlerden sorumlu değil. Vatana ihanet hariç. Anayasa'da yer alan Cumhuriyetin temel ilkelerinin "ihlali" nin vatana ihanet olup olmadığını takdir edip yüce divan yolunu açmak ise Meclisin görevi. Belki bu yol ileride işler. Bugün işlemiyor.

Sayın Cumhurbaşkanı'nın "Bütün partilere eşit mesafedeyim" demesi görevi gereğidir. Ama 300-400 milletvekili istiyorum demesi görevi gereği midir ?

Biz, kuvvetler ayrılığına dayalı parlamenter sistemle yönetiliyoruz. Bu sistemde Cumhurbaşkanı tarafıdır. Görevini tarafsızlıkla yerine getireceğine "namusu ve şerefi" üzerine yemin edip göreve başlar. Bu yemine sadık kalmazsa, başta Anayasa hükmünü ihlal etmiş, görevini kötüye

kullanmış olur. Bu nedenle namus ve şeref anlayışını sorgulamaktan öte, gereğini yapmak gerekir. Ayrıca Yüksek Seçim Kurulu Anayasa'da; "seçimlerin, başından bitimine kadar düzen içinde yönetimi ve dürüstlüğü ile ilgili "bütün" işlemleri yapma ve yaptırmakla görevli kılındığına göre, "tarafsızlık" kuralını ihlal eden Cumhurbaşkanı'nı uyarmak ve menetmek en azından YSK'nın Anayasal görevidir.

"AÇILIM" KÜRDİSTAN PROJESİ

Barış süreci dediler, açılım projesi dediler daha sonra bu süreçleri rafa kaldırdıklarını öne sürdüler. Hangi söylemleri inandırıcı, seçim sonrası göreceğiz. Siz Anadolu'yu geziyorsunuz. Barış ve açılım süreci söylemlerinden kırsal kesim ne anladı, onların sözlüğünde ne ifade etti?

Sosyal araştırmalar her bölgede, her yaş ve kesimden insanla yapılıyor. Halkımız; Türk, Kürt "Açılımın" bir "Kürdistan" projesi olduğunu görüyor ve kabul etmiyor. Açılım 2011 genel seçimleri öncesi pişirildi, seçim sonrası yeni Anayasa ile birlikte servis edildi. Ama bugün bu siyaset iktidara oy kaybettirdiği için seçim kaygısı ile çark etti; "yanılmışım" diyor. Paraleli de sen yarattın, sonra "yanıldım" dedin. Madem bu kadar yanılıyorsun, sen doğru yönetemiyorsun, başarısızsın. Halk da zaten iktidarı hiçbir konuda başarılı bulmuyor. Ama seçimleri tek başına iktidar olacak şekilde alırsa bilin ki kaldığı yerden devam edecek.

17-25 Aralık operasyonu temiz toplum çağrılarını güçlendirdi. Temiz topluma bizi ulaştıracak olan, yeni yasal düzenlemeler mi yoksa zihniyetin değişmesi mi?

Türkiye bu günlere 1950'lerde, 1980'lerde hazırlandı. Toplum dönüştürüldü. Sökuğu dikmek, yeniyi yapmaktan zordur. Yeniden temiz toplum için ikisi birden, birlikte denenmeli. Zaman ve emek gerek.

CEMAATLERİN SİVİL TOPLUM OLARAK SUNULMASI ALGI OYUNU

Gülen Cemaatinden yola çıkarsak tarikatlar ve cemaatlerin demokrasilerde neden baskı grubu olamayacağını halkımız anladı mı sizce?

Demokrasilerde baskı grupları kendi içinde demokratik kurumlardır. Cemaat ve tarikatların yapısında biat var, özgür düşünce yok ki. Sivil toplum kuruluşu olarak sunulması da bir "algı" oyunu idi.

Haziran seçimleri Türk halkının ve muhalefet partilerinin önünde hangi açılardan tarihi fırsat

olarak düşünölmelidir?

Bu genel seçimler gerçekten fırsattır. Cumhuriyeti hedef alıp, bir ortaçağ diktatörlüğünü kuracağının bütün işaretlerini veren, ülke bütünlüğünü tehlikeye atan, politikaları halkın çoğunluğunca başarısız bulunan, kabul görmeyen iktidarın demokratik bir yolla yönetimden alınması için fırsattır.

KOALİSYON TÜRKİYE’NİN GELECEĞİ İÇİN UMUT VERİCİ

“Koalisyonlar, ülkenin kaostan denge ve demokrasiyle çıkmasını sağlar” diyorsunuz. İstikrarlı bir siyasi iktidar için hangi kırmızı çizgilerde anlaşarak koalisyon olanağı sağlanır. Siz ufukta bir koalisyon hükümeti görüyor musunuz?

Seçim sistemleri, yönetimde istikrar ya da temsilde adalet ilkelerine dayanır. Yönetimde istikrar ilkesini esas alan çoğunluk sistemi tek parti iktidarını ve keyfiliği getirir. Temsilde adalet ilkesi ise tüm oyların mecliste temsili demektir ve gerçek demokrasiyi ifade eder. Bizde 1961 seçimlerinden beri bu ilkeye dayalı nisbî temsil (D’hont) uygulaması var. Bu sistemin koalisyonlar doğuracağı söylenir. Aslında koalisyonlardan korkmamak gerekir. Çünkü koalisyonlar tek parti iktidarının keyfiliğini önler. Demokrasi için de denge unsurudur. Zaten bizde 12 Eylül darbe rejimi, sisteme eklediği %10 baraj ve her İl’e (+1) milletvekili yoluyla temsilde adalet ilkesini yok etmiş, sistem, yönetimde istikrar ilkesini esas alan çoğunluk sistemine dönüşmüştür. Bütün bu engellere rağmen 7 Haziran’da bir koalisyon hükümetinin çıkmasını, Türkiye’nin geleceği açısından çok umut verici buluyorum. Tek şartla; bu koalisyon AKP-HDP arasında olmasın. Bu ikili Türkiye’yi bu günlere getirenlerdir.

AKP’nin hileye açık projeleri olduğunu dile getirmişsiniz. Seçim öncesi kamuoyunu aydınlatmak açısından bu projelerden kısaca söz eder misiniz?

Mevcut seçim sistemi bu hali ile zaten halkın tercihini meclise tam yansıtmıyor. Örnek; AKP, seçmenin %76’sının sandığa gittiği 2002 genel seçimlerinde aldığı %27 oyla (%76’ya oranı ile %34) mecliste %66 temsile ve 363 milletvekiline sahip oldu. Sistem bu. Ayrıca iktidar tarafından 2002 sonrası, her 5 yılda bir evlere gelerek (hane halkı) bazında yapılan nüfus sayımı kaldırıldı. (Beyan) a bağlandı. Parmak boyası da kaldırıldı. Yetmedi, YSK Yasası değiştirildi ve seçmen kütüklerinin düzenlenmesi bu kurumdan alınarak, siyasetin eline; İçişleri Bakanlı-

ğı, Nüfus İşleri Genel Müdürlüğüne protokolle bağlandı. Böylece bugün YSK, önüne siyasetin koyduğu, kendi düzenlemediği, denetleyemediği seçmen kütükleri üzerinden seçimlerin güvenliğini sağlıyor(!). Burada UYAP’a, il-ilçe seçim kurullarına yapılan atamalara, seçmen sayısının bir seçimden diğerine inandırıcı olmayan değişikliklerine değinmiyorum.

SANDIKTA KAYIP-KAÇAK VE HİLE ÇOK

Seçimlerin ve seçim sonuçlarının güvenliği için tüm siyasi partiler, önlemler almaya başladı, çalışmalar yapılıyor, değil mi?

Seçim sandıklarının güvenliği de önemli ama “sandık” bu piramidin en üst görünen noktası. Oraya gelene kadar seçim güvenliğini yok eden, yukarıda değindiğim pek çok husus var. Sandıklarda en fazla gözlemci bulunduran siyasi parti AKP. Bu, orada temsilcisi olmayan siyasi partiler açısından büyük kayıp. Çünkü artık biliniyor ki, sandıktan çıkan sonucun tutanakla tespiti ile il-ilçe seçim kurullarına teslimi arasında kayıp kaçak çok, hile çok.

Seçimlere katılacak partilere eşit mesafede olan sivil toplum kuruluşları da seçim güvenliğinin sağlanması için hazırlıklar yapıyor. ADD olarak siz seçimler sırasında nasıl bir çalışma yürüteceksiniz?

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak, Türkiye’nin Oyları adlı sivil oluşumla ortak çalışma yürütüyoruz. Siyasi partilerdeki görevli gözlemciler dışında, sandıklarda resmi müşahit olarak görev almak isteyen tüm yurttaşlar için bilgilendirme ve isterlerse görev alma yolunda bir imkan yaratmaya çalışıyoruz. Bu konuda bilgi almak isteyenler www.turkiyeninoylari.com adresine başvurabilirler. Bu seçimler gerçekten önemli. Umud edelim demokrasi kazansın.

Ben yeniden duyuruyorum. Sandıklarda resmi müşahit olmak isteyenler veya bilgilenmek isteyenler varsa www.turkiyeninoylari.com adresine başvursunlar. Çok teşekkürler Sayın Çölaşan.

Nurzen Amuran

Odatv.com

“İNÖNÜ”YE NE OLDU?

Bilsay KURUÇ *

Sabri - Hakkı - Kemal - Şeref - Şükrü. Beşiktaş tarihinin en müthiş hücum hattı. Belki futbol tarihimizin de... Şükrü'nün soldan ve sağdan kornerden, iki ayağı ile doğrudan attığı goller olağan sayılırdı. Bir daha böyle bir futbolcu gelmedi. Sol iç Şeref, daima düzgün taranmış saçları ve sanat eseri gibi seyrine doyum olmayan voleleri ile bugünkü seyirciye tarifi zor bir oyuncuydu. Kemal, son derece kıvrak, delici ve amansız golcü. Fenerbahçe stadında futbolumuzun en büyük (uçan) kalecisi Cihat'a, tramvay yolu tarafındaki kaleye attığı gol (ve Beşiktaş'ın 1-0 kazandığı maç) çocukluğumuz canlı karelerinde duruyor. Özel yaşamında talihsizlikleri olmasa, belki Kemal'in Türk futbolunun en büyük santrforu olduğu yazılacaktı. Ve mitoloji kahramanı gibi birisi: Baba Hakkı. Sağaçıkta Sabri. Siyah şortları, göğsü armalı beyaz formalarıyla uzun paslar yaparlardı, rakip kalelere dalgalar halinde gelirlerdi. Bu hücum hattını Şeref stadında ve Fenerbahçe'de seyretmiş olmak bir şanstır. Ama onlar şanssızdılar. Bitmeyen dünya savaşı yılları, değerlerini dış sahalarda sergileyebilmekten onları alıkoydu. Ve çileliydi: Sahalar beton gibi topraktı. Yağmurla, karla çamura dönerdi. İdman ve maç, kayıtsız şartsız orada yapılırdı. Bugünün çim sahaları hayal (ötesiydi)

Beşiktaş'ın Şeref Stadı, 1930'lu yıllarda, kulübün taraftarı ve hamisi, günün CHP Genel Sekreteri Recep Peker'in çabası ve Başbakan İsmet İnönü'nün imzasıyla sağlanmış bir büyük armağandı. O stat da, Ortaköy tarafındaki kale arkası tribünlerin üzerindeki duvarda Atatürk ve İnönü'nün büyük profilleri vardı (1950'den, Demokrat Parti iktidara geçtikten bir süre sonra Şeref Stadı'ndaki İnönü profilini kaldırdılar.).

1948'de, Cumhuriyet'in zarif mimarlık yapılarından biri olan İnönü Stadı tamamlandı. Ondan sonra hemen tüm resmi, özel maçlar orada oynandı.

O yıllarda on bin kişiden daha az olmayan meraklılarıyla atletizm yarışmaları da İnönü'de yapılırdı.

İnönü'de ilk futbol maçını (İsveç'in AİK takımı ile) oynama onuru Beşiktaş'a verilmiştir. İlk golü yeni sağaçık Süleyman (Seba) atmıştı. O maçı da seyrettim. Seyirci stadı kenar çizgilerine kadar doldurmuştu.

Süleyman - Recep - Şevket - Fahrettin - Coşkun, İnönü'de 1950'li yılların rakiplerde korku yaratan, durdurulması zor hücum hattıydı. Hattın gerisinde büyük yıldız santrhاف Ali İhsan vardı. İnönü Stadı Cumartesi ve Pazar günleri (günde iki maçla) sayısı giderek artan futbol seyircisinin (hastasının?) mekanı oldu.

Zaman geçti. Türkiye'de kapitalizm 1980'lerden itibaren hızlanarak gelişti. Her yeri ve her şeyi istemeye başladı. Beşiktaş'ın Şeref Stadı da bu güçlü arzusunun ilk hedeflerinden biri oldu ve Çırağan Oteli geldi, stadın üzerine oturdu. O günlerin kulüp yönetimi, kabına sığmamaya başlayan kapitalizmin bu arzusunu durdurmaya çalıştı mı, bilmiyorum. Ancak, engel değildi.

Beşiktaş'ın yine bir büyük hücum üçlüsü Metin - Ali - Feyyaz kulübün stat dan yoksun kaldığı o yıllarda yetişti. Büyük kulüp Beşiktaş'ın bu yoksunluğunu, o üçlü üst üste

kazandırdığı şampiyonluklarla adeta telafi etti.

Ancak, bu başarılar asıl sorunu (statsız lığı) çözmeye çare olamazdı. Beşiktaş'ın sadık bir taraftarı TBMM Başkanı olunca çözüm geldi: TBMM gözetimindeki Milli Saraylar alanına dahil olan İnönü Stadı kulübe armağan edildi. Bu, Cumhuriyet'in, 1930'ların Şeref Stadı'ndan sonra Beşiktaş'a ikinci ve daha büyük armağanıydı.

O zamandan, yani, 1990'lardan sonra değişik bir gelişmeye tanık oluyoruz. Türkiye'de kapitalizmin önü alınmaz ve hızlanarak yayılan inşaat devri başlıyor. Buna, çevreye, tarihi esere, insani değerlere saygı ihtiyacının kalmadığı devir de denilebilir. 2000'li yıllardaki Beşiktaş yönetimi İnönü'nün seyirci kapasitesini yeterli görmedi. Önce, vaktiyle Türkiye atletizminin gelişmesinde tarihi değere sahip olan pist kaldırılarak tribünlere katıldı. Stadın adı olan İnönü'ye inşaat şirketlerinin markaları eklendi.

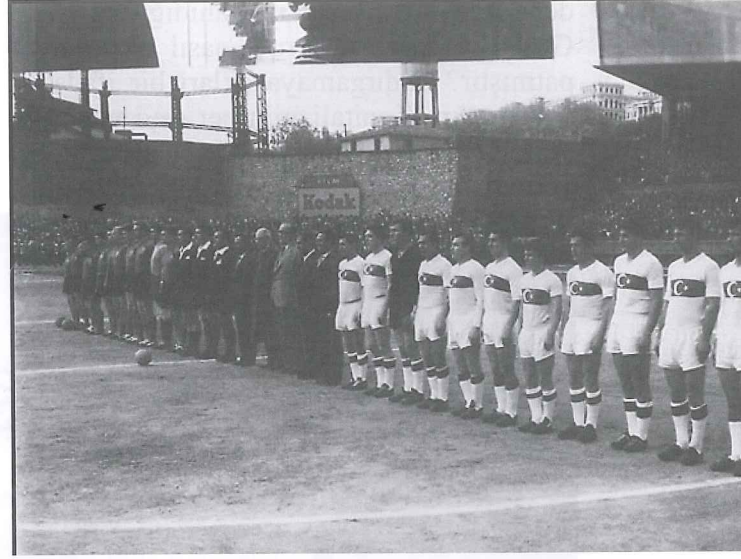
Ancak yetmedi. Her (büyük) kulübün kendine "büyük futbol alanı" yaptırma dönemi başlamıştı. Önce Fenerbahçe Stadı büyümüşü. Sonra Galatasaray, yine Cumhuriyet'in kendisine armağanı olan stadı terk etmeye mecbur oldu. Kurucusu Ali Sami Yen'in adını unutarak bir "büyük alan" sahibi oldu. Buna "arena" dediler. Günün moda ismi bu idi.

Sonra sıra Beşiktaş'a geldi. İnönü'nün büyüklüğü yönetimlere küçük geliyordu. Çünkü futbol gitgide daha büyük montanlı para akımlarıyla oynanabilen bir "iş" olmuştu. Gerçek bu idi. Kulüp bütçesini büyütme zorunluluktaki İnönü'yü yıkıp yerine bir "büyük futbol alanı" yapma kararı aldılar. Geçen yıl yıktılar. Yeni "alanı" yavaş yavaş ortaya çıkıyor.

Kulübün değerli başkanı, Beşiktaş'ın 111. kuruluş yıldönümünde bir açıklama yaptı. Kamuoyuna yeni futbol alanını "Vodafone Arena" olarak takdim etti. Burada birçoğumuzun irkilerek merak ettiği şu olmuştur: Oranın tarih kütüğündeki asıl adına, İnönü adına ne oldu?

Yıkılmadan önceki son hali

Bu aydınlanmalı ve gereği yapılmalıdır. Yönetimler ve müteahhitler bazı özel hukuk

formülleriyle İnönü'yü yok etmenin mümkün olduğunu düşünmüş olabilirler.

(Hatırlayalım: Oradan İnönü adını silmenin ilk "şerefi" 1950'den sonra Demokrat Parti iktidarınındır. Ancak, sonraları İnönü yeniden yerine dönmüştür). Şunu bilmeliyiz: Milli Saraylar'a ait bir yer ve eser olan İnönü Stadı, Beşiktaş'a İnönü adını, yani, Cumhuriyet'in bu önemli değerini koruyacağından emin olunarak verilmiştir. Koruma görevi Milli Saraylar'dan milli bir kulüp olan Beşiktaş'a geçmiştir. İşin özü budur.

Kulüp yönetimleri gelir, gider. Bugünkü yönetimin kulübün geçmişinden gelen tarihi çizgiyi nasıl değerlendirdiğini bilmiyorum. Bunu (yeni kapitalizm çağında) görmezden gelmiş olabilirler. Değer ölçüleri farklılaşmış olabilir. Mümkündür. Meraka değer olan şudur: Toplumsal ve Cumhuriyetçi

değerlere duyarlılığı ile tanıdığımız Çarşı Grubu bu keyfi tasarrufa nasıl gözünü kapatmıştır? Yadırgamayacakları bir ifade ile söyleyelim: Kapitalizmin her şeyi yutan inşaatçılığının Cumhuriyet'i de bu kadar kolay yutma hamlesi karşısında kulüp yönetimine

doğruyu göstermeyi düşünmemişler midir? Çarşı'ya ve kulak kabarttıkları takdirde Beşiktaş'ın çalışkan yöneticilerine galiba şunu hatırlatmak gerekiyor: İnönü adı, sadece Cumhuriyet'i kuran iki kişiden birinin adı

değildir. Mustafa Kemal'in ünlü deyişiyle, İnönü "milletin makus talihinin yenildiği" yerin adıdır. Ve Anıt Kabir'den önceki son duraktır. Bunu bilmek ve anımsatmak bir yurttaşlık hakkı ve görevi oluyor.

*: ADD BDK Üyesi.

TÜRKİYE’NİN SESSİZLERİ VE SAHİPSİZLERİ:

TARIMIN KADIN EMEKÇİLERİ

Bülent GÜLCÜBUK*

ÖZET

Türkiye’de on yıllardır süregelen bir işçilik biçimi var; mevsimlik tarım işçiliği, gezici tarım işçiliği yani. Sessiz bir biçimde bütün olumsuzluklar içinde yaşama tutunmak için yüz binlerce tarım işçisi yollara dökülüyor. Sesleri çıkmaz, sahipsizdirler. Haklarını savunabilmekten uzaktırlar. Ancak bir ölüm haberi ile trafik kazası haberi ile iş kazası haberi ile gündeme gelirler. Bu da günlük bir gündem olup, hemen unutulur; birçok konuda olduğu gibi. Peki, yaklaşıyor mu ilkel görüntüler, olumsuz koşullar, dağınık yaşam biçimi dünyanın sözde en büyük ekonomilerine sahip ülkelerinden biri Türkiye’ye. Hep büyüme jargonları siyasete damga vuruyor. Ama kim büyüyor sorun burada işte. Her yıl milyoner, milyarder sayısı artıyor ama yoksulumuz, yoksunumuz, sahipsizlerimiz “GEOMETRİK” bir biçimde artıyor. Yani çok daha hızlı artıyor. Bu artışta en büyük payı mevsimlik, gezici tarım işçileri alıyor. Bu grupta en dezavantajlı grup olarak kadınlar ve çocuklar ön sırada yer alıyor.

Türkiye’de her yıl özellikle Mart-Nisan aylarında büyük bir işgücü göçü başlar. Bu, tarım işçiliği hareketliliğidir. Dikkati çeken ise Yaz aylarında sürekli hareketlilik içinde olan mevsimlik tarım işçileridir. Yüz binlerce aile çoluk-çocuk yollara dökülür. Yılın 4-7 ayını ilkel koşullarda, birçok temel gereksinimden yoksun bir biçimde gidermek yoluyla hayat mücadelesine atılır. On yıllardır süregelen bu işgücü hareketliliğinin başrolünde çocuk işçiler var. Geleceğe hazırlanmak isteyen 7-17 yaş grubundaki çocuklar çocukluğunu ve gençliğini yaşamadan hayata atılır.

Mevsimlik gezici ve geçici tarım işçiliği, emek yoğun tarım üretim sürecinde karşımıza çıkan bir istihdam türüdür. Tarihi 60-70 yıl öncesine giden bu istihdam türü tamamıyla enformel bir çalışma alanıdır. Kendilerine özgü bir çalışma yasası olmayan mevsimlik tarım işçileri çalışmaya dayalı birçok evrensel haktan mahrumdurlar, daha doğrusu bu konuda varsa bilgilerden de yoksundurlar. Enformel çalıştıkları ve de sayıları tam olarak bilinmemesi nedeniyle bu işçi grubu aynı zamanda sessizlerin sessizi kategorisinde olup adeta sorunları karşısın-

da “sessiz çılgılık” atmaktadır. Ana sorun bu işçilerimizin sesini duymak, duyarlı olmak, sorunlarına çözüm bulabilmektedir.

YAŞANILAN VE YAŞATILAN SORUNLAR

Özellikle mevsimlik gezici tarım işçileri için sürekli bulundukları yaşam yerinin dışına çalışma amacıyla gittiklerinde her şey sorundur. Bu sorunlar aralarında hiyerarşi yapılamayacak kadar önem taşıyan sorunlardır. Nedir bu sorunlar: barınma yeri, barınma koşulu, altyapı hizmetlerinden yoksunluk (elektrik, su, kanalizasyon, vd.). Diğer yandan sağlık, çalışma koşulları, ücret koşulları, sosyal güvenceden yoksun olmak, çocukların okulu yarıda bırakmaları, trafik ve iş kazaları, kadınların ev içi ve ev dışı rollerinin ağırlığı-zorluğu, sahipsizlik, vd. Bütün bunlar tarım işçileri için sorunların ne kadar çok ve bir o kadar da ağır olduğunu göstermektedir.

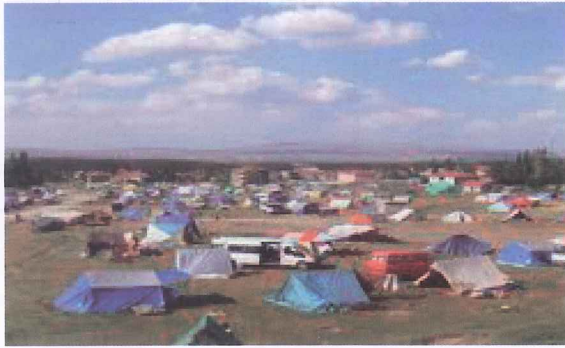
Polatlı-kavun

Gezici ve geçici mevsimlik tarım işçilerinin sayısı hakkında resmi bir veriden söz etmek zordur. Var olan bazı verilerin de doğruluğunu kabul etmek zor. Resmi verilere göre 300.000 civarında mevsimlik tarım işçisi var. Fakat tarımda gereksinim duyulan işgücü

miktarı ile yapılan bazı akademik çalışmalara-araştırmalara göre ülkemizde 750.000-1.250.000 arasında mevsimlik gezici tarım işçisinin varlığından söz edilebilir. Gezici ve geçici tarım işçilerine ait resmi veriler bulunmadığı için bunların kayıtlılığı ve sosyal güvenlik durumları hakkında bilgi vermek zordur. Fakat sadece bir oran bile durumun vahameti hakkında bilgi verebilir. TÜİK verilerine göre tarım sektöründe çalışanların (6.363.000) %83,3'ü kayıt dışıdır. Bu oran kadınlarda %95,3'e çıkıyor.

Mülteci kampı değil. Bursa-Yenişehir

Afyon-Kırka-bezelye

Hak kavramı mevsimlik tarım işçileri için “ÇOK LÜKS” kalmaktadır. Kayıt dışılık, örgütsüzlük, kamunun ilgisizliği, iş kaybı endişesi, yasaların uygulanmaması ve de sınırsızlık hak aramayı tarım işçileri açısından imkânsız hale getiriyor. Özellikle mevsimlik gezici tarım işçiliği iş kazalarının/iş cinayetlerinin en çok olduğu iş kollarındandır. Bu konuda net bir veri bulunmamakla birlikte öncelikle trafik kazaları en çok gündeme gelen iş kazalarındandır. Fakat rahatlıkla tahmin edilebilecek bir şey var ki, çalışma ve barınma-yaşam koşullarının ağırlığından dolayı her yıl onlarca mevsimlik tarım işçisini

kaybetmekteyiz. Bunlara yol açan unsurlar ise trafik kazaları, zehirlenme, yılan-akrep sokması, güneş çarpması, iklimsel faktörler, ağır çalışma koşulları vb.leridir. Mevsimlik tarım işçiliğinde barınma-yaşam koşullarının ağırlığından dolayı çok sayıda iş kazası olmaktadır. Bunların görünürlüğü hakkında “Mevsimlik Tarım İşçilerinin Çalışma ve Barınma Koşullarını İzleme” birimlerinin oluşturulması önemlidir. Bunlar kamuda yer alarak her ilde alt birimler oluşturulabilir ve mevsimlik tarım işçilerinin yaşadıkları, karşı karşıya oldukları iş kazaları ile ilgili raporlar oluşturur ve bunları ilgili birimlere ulaştırırlar. Bunun yanı sıra mevsimlik tarım işçilerinin örgütlenmelerine katkıda bulunarak seslerinin daha fazla duyurulması sağlanabilir ve STK'lar da bu konuda önemli roller üstlenebilir. Aslında Türkiye İş Kurumu il müdürlükleri bu konuda önemli roller üstlenebilir fakat bu konudaki görevlerini ne kadar yerine getirdikleri öncelikle tartışılmalıdır.

Şeker pancarı çiftçileriyle Polatlı (Prof.Gülçubuk'la beraber).

Mevsimlik gezici tarım işçileri açısından en önemli sorunlardan birisi barınmadır. İşçiler gittikleri yerde kendileri uygun yerler arayıp çadırlarını kurup barınmaya çalışıyorlar. Genelde de buralarda elektrik, su, kanalizasyon vd. altyapı hizmetleri yoktur. Yasa bu konuda tarım aracısına ve işverene önemli görevler yüklemesine rağmen tarım araçlarının neredeyse tamamının kayıt dışı olması ve işverenin de duyarlı olmaması nedeniyle işçiler kendi kaderleri ile baş başa kalmaktadır. Oysa geçici konutlar yapılabilir, kırsalda boş olan konutlar değerlendirilebilir, altyapı

hizmeti götürülebilir....Fakat on yıllardır konuşulduğu halde, çok da değişen bir şey yok.

Manisa - Üzüm

Rize - Çay

Hangi biçimde olursa olsun tarım işçiliğinde güneş altında çalışmaktan, temel hizmetlere erişemeden ve barınma yerlerinin uygun-suzluğundan dolayı birçok rahatsızlık, meslek hastalığı ortaya çıkabilmektedir. Bunlar bel hastalıkları, eklem hastalıkları, astım, fiziksel gelişim yetersizliği, güneş çarpması, akrep-yılan zehirlenmesi vd. biçimlerde ortaya çıkmaktadır. Burada rahatlıkla şu saptamada bulunulabilir; tarım işçileri için işçi sağlığı ve güvenliği tedbirleri alınmamaktadır.

Sonuç: Kaybedilen dokuz işçi

Tarım işçiliğinde çalışma saatleri uzundur. Bunu denetleyen de yoktur. Çalışma saatleri işe ve ücret durumuna göre değişmekle birlikte, sabah 6-7'den akşam 18-19'a kadar uzayabilmektedir. Yani günde 12-14 saati bulan çalışma saatleri söz konusu olabilmektedir. Hafta sonu dinlenmesi veya ara verme durumu iş olduğu sürece pek geçerli değil.

TARIMDA İŞ CİNAYETLERİ VE NE YAPMALI?

2013 yılında mevsimlik tarım işçilerinden 198 kişi iş cinayetlerinde hayatını kaybetti. Bunların 101'i trafik kazalarında hayatını kaybetti. Bu cinayetleri durdurmak gerekiyor, peki bunun için ne yapılmalı?

- Kamu birimlerinin daha duyarlı olması gerekir.
- Yasaların varlığı değil uygulanmasına özen gösterilmelidir.
- Kamyon ve traktör ile ulaşım kesinlikle yasaklanmalıdır.
- Araçlara kapasitesinden fazla birey bindirilmemelidir.

- Tarım aracılığı kayıt altına alınmalı ve sürekli yenilenmelidir.
- İşverenlerin sorumluluklarını yerine getirmeleri ısrarla takip edilmelidir.
- Kayıt altına alınarak sosyal güvenceye kavuşturma sağlanmalıdır.
- İşçiler açısından etkin örgütlenmeye gidilmelidir.
- Çalışma yerlerinde acil vakalar için mobil sağlık hizmetleri sunulmalıdır.
- Çocuk işçi çalıştırmanın önüne geçilmelidir.
- Dezavantajlı konumdaki bireylerin çalıştırılmamasına özen gösterilmelidir.
- İş sağlığı ve iş güvenliği konusunda eğitimler verilmeli ve bu konularda tarım araçları ve işverenlerin sorumluluklarını yerine getirmeleri takip edilmelidir.
- Tarımsal ilaç atıkları konusunda hassas davranılmalıdır.
- Akrep, yılan sokmalarına karşı ilk yardım eğitimleri verilmelidir.
- Uluslararası sözleşmelere uyulmalıdır.
- Herkesin duyarlı ve ilgili olmasının bir insanlık görevi olduğu unutulmamalıdır.

SORUNLARIN ÇÖZÜMÜ İÇİN İNSANİ VE KAMUSAL DUYARLILIK ŞART

Tarım özellikle çocuklar açısından en tehlikeli çalışma alanlarından. Özellikle kız çocuklarının yükü ağırdır. Çalışan kızlar çoğu kez tarımsal işgücünün görünmez bir parçasıdır ve özellikle dezavantajlı konumda yer alır. Çünkü tarımsal işlerin yanı sıra ev işleriyle de uğraşırlar. Başta tarımda olmak üzere çocukların erken yaşta çalışma yaşamına atılması, Türkiye’de önemli bir politik ve toplumsal sorundur.

Sorun, çok boyutludur. Yoksulluk, eğitim, ucuz işgücü talebi, göç, sahipsizlik, çocuk istismarı, emeğin görünmezliği, farkındalık olmaması, işsizlik sorununun boyutlarını artırmaktadır. Sessiz ve sahipsiz tarım işçilerinin sorunlarının çözümü için;

- Toplumsal ve kamusal duyarlılık önem taşıyor.
- Tarım işçileri sadece ölüm haberleri, iş kazaları ile değil her yönü ile gündeme gelmeli ve çözüm bulununcaya kadar da gündemde kalmalıdır.
- Bütün sektörler de olduğu gibi tarımda çocuk işgücü kullanımı ve sömürüsü ortadan kaldırılmalıdır.

- Yıllardır çözülemeyen ve tarım işçilerini en çok zorda bırakan “tarım aracılığı” sistemine karşı artık karar vericiler daha ciddi ve samimi olarak el atmalıdır.
- Seçilerde gezici olmaları nedeniyle demokratik haklarını bile kullanamayan işçilerin “oy kullanmalarının altyapısı” oluşturulmalıdır. Yurt dışındaki vatandaşlar oy kullanabilirken ve bunun için ortam yaratılırken, yurt içinde tarım işçisi yurttaşlarımızın demokratik haklarını kullanmalarının altyapısı oluşturulmalıdır. Bunun için sadece nüfus cüzdanı bile yeterli bir oy kullanma gerekçesi olarak görülmelidir.
- Çocukların eğitimlerine her şeyden önce bir hukuk devleti, bir sosyal devlet ilkesinden hareketle ağırlık verilmeli ve eşitlik-adalet ilkelerine bağlı olarak tarımdaki çocukların eğitim fırsatlarının güçlendirilmesi sağlanmalıdır. Çukurova-pamuk.
- Sosyal güvenlik ağlarının kadınlara ayrıcalık sağlayacak biçimde uygulanması gereklidir.
- Tarım işçiliği politikalarının yerel, bölgesel, ulusal düzeylerde eylem planlarına dönüştürülerek ele alınması ve çözülmesi gereklilik göstermektedir.
- Özellikle kadınlar açısından mevsimlik tarım işçiliğinde sağlık konusu önemlidir. Gezici ekiplerle temel sağlık hizmetlerini veren birimlerin oluşturulması ve bunların aktif hale getirilmesi önemli bir girişim olacaktır.
- İlkel çadır koşullarında yaşayan ve dıştan gelecek her türlü tehlikelere açık olan yaşam biçimi giderilmelidir. İşçilerin yerleşecekleri alanlarda elektrik, su, tuvalet, banyo gibi zorunlu gereksinimleri karşılayacak altyapı koşullarının sağlanması ve bunları kapsayan yapıların yapılması gerekmektedir.
- Hukuksal düzenlemeler açısından Türkiye’de yeterli düzenlemeler bulunmaktadır, yeni düzenlemeler getirilmektedir. Mevcut yasaların ve imza koyulan uluslararası sözleşmelerin etkin bir biçimde uygulanması çocukların sağlıklı bir geleceğe kavuşmaları açısından önemlidir.

Yasaların varlığından çok, işlerliğine önem verilmelidir. Aksi durumda kararlerini almadan, eğitim yılını tamamlamadan tarlaya giden çocukların varlığı devam edecek ve eşit yurttaşlık temeline aykırı olarak eşitsizlik ve adaletsizliğin devamına yol açacaktır.

Mevsimlik tarım işçilerinin sorunları görüşülüyor.

Çılgınlıkları duyulmayan, sessizlerin sessizi diyebileceğimiz özellikle gezici ve geçici kadın ve çocuk tarım işçileri için sorumluluk doğrudan veya dolaylı herkese düşmektedir. Bu sesi duymak her şeyden önce dünyada tarım ekonomisi açısından ön sıralarda geldiğimizi belirten kamu otoritelerine, karar vericilere düşmektedir. Yaşanan sorunlar büyüme, kalkınma iddiasını devam ettirmek isteyen ülkemize yakışmamakta ve bu sessizlere saha fazla ses ve kulak vermek temel sorumluluk alanlarımızdan olmalıdır. Burada kadın Sivil Toplum Kuruluşlarına, yerel yönetimlere, mülki idarelere, üniversitelere ama herkese sorumluluk düşmekte ve herkes için duyarlılık öne çıkmaktadır.

**Prof. Dr. A.Ü. Ziraat Fak. Ziraat Ekonomisi Bölümü Öğ. Üyesi*

ANADOLU'NUN SÖNMEYEN IŞIĞI: "KÖY ENSTİTÜLERİ"

Güngör BERK*

17 Nisan 1940'da Köy Enstitüleri kurulmuştu. Mustafa Kemal Atatürk ve devrim arkadaşları, Cumhuriyetin eğitim ve öğretim politikasını bir devlet politikası olarak ele almışlardı. Köy Enstitüleri'nin temeli Atatürk döneminde atılmış, Kemalizm'e bağlı iki devrimci, Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel ve İlköğretim Müdürü İsmail Hakkı Tonguç tarafından yaşama geçirilmişti.

Hasan Ali Yücel'in dediği gibi: "Köy Enstitüleri ilkesi tamamen bizimdi, taklit değildi, benzersizdi. Çünkü millet sevgisi gibi bir kaynaktan esinlenmişti. Pedagoji kitapları yazmazdı. Çünkü bir eğitim kuramı değildi. Ulusal kalkınmanın temel ilkesiydi ve onun gerçekleşmesi atılımıydı." Cumhurbaşkanı İsmet İnönü Köy Enstitüleri'nin arkasındaydı, destekliyordu. Ulusal eğitim, Ulusal Bağımsızlık Savaşımızın devamıydı.

İsmet İnönü'nün 1946 yılındaki sözlerini, bu gün geriye dönüp baktığımızda, hüznle anımsıyoruz: "Bütün askeri ve siyasi hayatımdaki vazifelerin hiçbirini kaale almadan diyebilirim ki, öldüğüm zaman Türk Milletine iki eser bırakmış olacağım. Biri Köy Okulları, diğeri de çok partili hayattır."

Bugün önyargısız bilim insanlarının ortak tanımıyla söylersek: "Köy Enstitüleri Türkiye'ye özgü, özgür ve üretime yönelik eğitim veren, halk kültürüyle kaynaşmış kurumlardı." Laik Cumhuriyetin eğitim ve öğretim süreci, ülkenin koşullarına uygun olarak köyden ve köylüden başlatıldı.

Köy Enstitüleri'yle getirilen eğitim sistemi Atatürkçü, laik ve üretime dönüktü. Köylü ailelerin çocukları çağdaş insanlar olarak

yetiştirilecekti; Feodal yapı ortadan kaldırılacak, toprak devrimi gerçekleştirilecek, kalkınma ve refah sağlanacaktı.

Cavit Orhan Tütengil'in deyişiyle, 'Türkiye haritasının yirmi bir köşesinden bakan akıl ve umut gözleri' olarak tüm Anadolu'yu kucaklayan 21 Köy Enstitüsü açıldı. Burarlardan yetişecek öğretmenler 'Anadolu Aydınlanmasının, ülke kalkınmasının, çağdaş uygarlığı aşma ülküsünün öncüleri olacaktı. 1956 yılına kadar ilköğretimden geçmemiş tek yurttaş kalmayacaktı.

Köy Enstitüleri dönemi 1940 – 1946 yılları arasında, çok kısa sürdü. İlk mezunlarını 1942 – 1943 döneminde verdi.

Sekiz yılda köylere 17 bin 'in üzerinde öğretmen yollandı. Bu dönemde 7953 köyde öğretmeni olan okul açıldı. Köy okullarındaki öğrenci sayısı 380 binden 1 milyon 148 bin'e yükseldi.

Dört Köy Enstitüsü'nde açılmış 'Sağlık Bölümü'nden mezun 521 sağlık memuru ve ebe köylere gitti. Çok partili dönem başladıktan sonra, Kemalist politikalarından sapan ve karışdevrime ödün veren siyasal iktidarlarca, 1947 yılında Köy Enstitüleri'nin önce yapısı değiştirildi ve sonra da 27 Ocak 1954'de kapatıldı.

Köy Enstitüleri trenini kaçırdık, o devrimci gücü tepeledik, toprak devrimini de yapamadık. Ama Köy Enstitüleri'nin ışığı o kadar güçlü ki 1947'den günümüze kadar akan zaman içinde hiç sönmedi ve Türkiye Cumhuriyeti var oldukça da hiç sönmeyecek.

Ulusal, laik, Atatürk ilke ve devrimleri doğrultusundaki eğitim sistemimiz bu gün alt üst durumdadır. Laik eğitimin yanı sıra,

sayısı çoğaltılan İmam Hatip Okulları ve Kuran kurslarıyla dinsel eğitim başlatılmış, bir devrim yasası olan 'eğitim ve öğretim Birliği' rafa kaldırılmıştır. Günümüzde uygulanan eğitim yasası ile zorunlu eğitim bırakılmış, 'dindar ve kindar nesiller' yetiştirilmesine ağırlık verilmiştir. Karşıdevrimin simgesi 'türban' kullanılarak karma eğitimin sonlandırılması gündemdedir. Eğitimde akıl ve bilimin dışlanmasıyla toplum cahilleştirilmektedir. Kendilerini 'geleceklerini hayal bile edemeyen kuşakların çocukları' olarak tanımlayan yığınlar büyümeye devam etmektedir.

Ülkemizin varlığı ve geleceği ulusal eğitimin yeniden düzenlenmesine bağlıdır. Köy Enstitüleri uygulamasından kazanılan deneyim ışığında, yeniden ulusal ve laik eğitim sistemine mutlaka dönülmelidir. Köy Enstitüleri'nden yetişmiş öğretmen, eğitimci ve sağlıkçılar ülkemizin eğitim ve kültür tarihine önemli katkıda bulundular. Onlar, Anadolu Aydınlanmasının ve Cumhuriyetin öğretmenleri olarak, Türk Devrimi'nin de kahramanlarıdır.

**ADD BDK Üyesi*

“DAHİ DİKTATÖR”DEN YOLA ÇIKARAK...

Lütfiye AYDIN*

Cumhuriyet’in ilanı sırasında, bir Güneydoğu kasabasında henüz 15-16 yaşlarında delikanlı olan adamın, Atatürk’e duyduğu büyük hayranlık şaşırtıcı gelirdi herkese.

Zamanla ayırdına vardık ki, bu büyük bağlılığının köklerinde Osmanlı Dönemi’nin O’na yaşattığı travmalar vardı. Geçmiş zamanların, insana hiç yakışmasa da insana hep reva gördüğü zulümlere karşı, hem yüreğinde, hem de bilincinde oluşup büyüyen –kimi zaman patlamalı- tepkiler söz konusuydu. Çünkü Saltanat Dönemi’nin, hani Fazıl Hüsnü’nün söylemiyle ‘İlkokul aydınlığı bile gösterilmeyen’ bireylerindendi O cepheden bu cepheye koşuşturan babasına hasret büyümekle kalmamıştı yalnızca, çocukluğunu yaşadığı o bitmez tükenmez savaş yıllarının tanıklığını da yapmıştı: Açlıktan, sokak ortasında bir hayvan leşine üşüşenlerin yanında köpük kusarak ölenleri de görmüştü; bir tutam turp otu çalmak isterken mülk sahipleri tarafından dövülerek öldürülen açları da... Birinci Dünya Savaşı’nın ortalarında, baba yurdundan ayrılarak biraz daha Batıya, kasabasından oldukça büyük bir kente, anacığının memleketine göçmüş olsalar da, geçmişiyle bugünü, hiç çözülmeyen bir sarmal oluşturmuştu yüreğinde.

Bir başka söylemle, aşırı merhametle içiçe aşırı bir acımasızlık olgusu, yeni yurdunda yaşadığı acılar, eski birikimlerle birleşip bütünleşerek, süreç içinde oluşan trajik kimliğine, hem de ölene dek, bütün somutluğuyla damgasını vurmuş olmalıydı.

“İnsan doğduğu yere benzer” diyen Edip Cansever. Şöyle sürdürür: “O yerin suyuna toprağına benzer.” Kahramanımız da, bu önemli saptamayı örneklemek istercesine var oldu bu dünyada. Çocukluğundan çıkar gibi olduğu çağlarda, bu kez de, Kurtuluş Savaşı’nda, emperyalizmin Anadolu’daki askeriyle yüz yüze gelmişti.

Antep savunmasından görüntüler.

Ayıntab Cephesi’nde belki göğüs göğse vuruşmamıştı ama hem yurtsever çeteler, hem de cephe gerisindeki siviller için çalışırken, içi parçalanarak yine acının her türlüsüne tanıklık etmişti. İşgalcilerin en gelişkin silahlarıyla yerle bir ettiği, kuşatılmış bir kentin toz duman sokaklarında, tıpkı çeteler gibi canını dişine takarak kan ter içinde koştura koştura, yurdunu kurtarmak için göğüs göğüse vuruşan yiğit direnişçilerden geride bıraktıklarına acı/tatlı haberler getirmiş, cepheye dönerken de yanında yiyecek, giyecek vs ile birlikte haberler götürmüştü.

Kasaba irisi kentin istilasıyla birlikte başlayan açlık belası, halkın, dağlardaki otları yiyip bitirmesine neden olmuştu ilkten. Sonra-hem bilgisizlik, hem de zorunluluk nedeniyle-acı zerdali çekirdeğinden yaptıkları ekmeklerden, yani bu kez de siyanür zehirlenmesinden insanların kırılmasına tanık olmuştu. Bütün bunlar yetmemişçesine, evinin kuyusundan su çekerken, avluya düşen top mermileriyle insanların paramparça olduğunu görmüş, aynı biçimde sokaklarda parçalanmış sivillerin henüz titreyen uzuvlarını, kanları daha yükledikleri çarşaplardan damlarken camilere, mezarlıklara taşımış; kimi zaman kilometrelerce yayan yürüyerek, kentin kırık dökük atölyelerinde üretilen cephaneleri de savaşanlara taşımış adsız kahramanlardan biriydi. Buna karşın küçük bir rozet bile istemedi kimseden. Yurt sevgisinin bedeli, nişanı olmazdı çünkü.

Yaşadıklarından müthiş dersler çıkararak, son soluğuna dek sürdürdüğü ilkeli savaşımıyla, bir bakıma çocuk olamadan büyümek, boyundan büyük sorumlulukların yükü altına girmek zorunda kalsa o dayanılmaz açlık ve ateşli yıllarını iliginde kemiğinde yaşasa da, tek bir gün bile geçmişi özlemedi, 'gençliğim eyvah' diye yerinmedi, fırtınalar arasında yitip giden delikanlı çağlarını hiç aramadı. Aksine, sanki Cumhuriyet'le doğ-

muşçasına o büyük kavgada bir tutam tuzu bulunduğu için mutlu oldu. Ölene değin, görünmez bir madalya gibi, hep bu soylu kavganın hazzını taşıdı. Hem de susarak taşıdı. Yurtseverlik konusunda kimseleri beğenmese de, yalnızca yenik Osmanlı askerini değil, kendisi gibi amaçsız 'başıbozuklar'ı bile örgütlemeyi başarabilen bir adama, Kurtuluş Savaşı'nın eşsiz mimarı Mustafa Kemal'e hayranlık duydu. Hep... En büyük zenginliği, 30 lu yılların ortalarında, yani barış döneminde, askerliğini yaptığı Selimiye Kışlası'nın önünde Gazi'yi selamlamış olmaktı. O'nun askeri olmanın övücünden dolayı, o günü anar anlatırken gözleri mutluluk yaşlarıyla dolardı. Sonra da içini çekerek:

"Ah O dahi bir yirmi yıl daha yaşayacaktı ki, bir cehennemî nasıl cennete dönüştürdüğünü o zaman görecektiniz ..." diye eklerdi.

Bu kayıtsız şartsız inançla beslenen sevgi, zaman içinde biz gençlere biraz da abartılı gelmeye başladığında O'nun nasıl da kırıldığını göremeyecek denli keskinleştığımızden, duygusunun derin köklerini anlamaya bile yanaşmadan, bu aşırı(!) bağlılığı eleştirmeye yeltendiğimizde çok üzülür, yine de bu konuda tartışmaya gönül indirmeden, kırılgan bir sesle -bir kıyaslama yapabilelim diye-yalnızca nefretle andığı, çocukluğundan bir iki çarpıcı olayı aktarmakla yetinirdi.

Buna karşın, aynı aymazlıkla, hatta haddini bilmezlikle O'nun Mustafa Kemal hayranlığını nerdeyse gericilik olarak nitelemeye yeltenerek, Kurtuluş Savaşı dönemine ilişkin yarım yamalak bilgilerimizle "büyük kurtarıcısını" tepeden inmecilikle filan suçlamaya kalkıştığımızda sesini yükseltirdi yalnızca:

"Bakın, ben sizin o alt yapı üst yapı kurumu filan diye anlattıklarınızdan hiç anlamam. Ama bir şeyi çok iyi bilirim. Sizin -neden-se-beğenmediğiniz o adam olmasaydı biz de yoktuk" dedikten sonra ağlamamak için kendini zor tutarak sürdürürdü: "Çünkü o gelene dek, buradaki bütün azınlıkların işçisi, aşçısı, hizmetçisiydik biz. Kent bombardıman edildiğinde bizim çürük çürok evlerimiz başımıza çökerken, azınlıklar, bugün bile ayakta olan hem çok güzel, hem de çok sağlam saray gibi evlerinde oturururdu. Biz, bedel veremediği için o cepheden bu cepheye koştuktan kanı kanıksayan, çarpışa çarpışa ölmekten öldürmekten bir şey bilmeyen adamların çocuklarıydık. Buna rağmen adamdaki sayılmazdık. Dahası, analarımız babalarımızın kölesi, bacılarımız enişterinin kuluydu o zamanlar. Sizin bugün dudak büktüğünüz o kahramanın, hepimize bir vatan verdiğini görmezden geliyorsunuz. Buna nankörlük denir çocuklar. Aslına bakarsanız, bize sadece şahsiyet vermesi bile yeterdi." diye ekledikten sonra sakinleşir o büyük zekanın neleri nasıl değiştirdiğini yine geçmişle kıyaslamalar yaparak, biri birinden çarpıcı örneklerle anlatır, kötü dönemleri-iyi ki yaşamadığımız için Atatürk'ün değerini elbette anlayamayacağımızı vurgulardı.

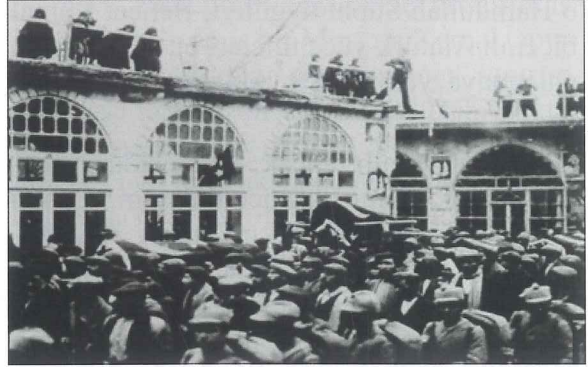
Yaşıtımız olan en sorunlu gençlerin bile, kendi zamanının gençleriyle kıyaslanamayacak denli temiz, pırıl pırıl çocuklar olduğunu söyledi hep. Sanırım bizim zıppırca çıkışlarımızı da bu nedenle bağışladı hep. Çünkü O'na göre kimi konularda yanlış şeyler savunsak, hatta tapınırcasına sevdiği insana dil uzatsak da, okuyup yazıyor olmamız, her şeye karşın, bütün övgülerin üzerindeydi.

Çocuklarının kitaplarını sahiplendiği için 12 Eylül'de göz altına alındığında 74 yaşında olan o insan, Cumhuriyet'i yıkmak için ayaklanan kara kalabalıkların, Cumhuriyet'in temellerinin atıldığı Sivas'ın, bütün dünyanın gözü önünde ateşe verildiğini de

gördü hasta yatağında. O yüz karası olaydan üç ay sonra-belki de kahrından- öldüğünde, yakıcı bir rastlantıyla takvimler 29 Ekim'i gösteriyordu.

O adam benim babamdı.

*

Bu vatan uğruna şehit düşen vatan evlatlarımız Şehitliğe nekledilirken.

Bu tartışılmaz Mustafa Kemal tutkunluğunu, babamla aynı dönemde yaşama mutluluğuna eren, okumuş ya da okumamış pek çok insanda gördüm. Hepsini de, Mustafa Kemal söz konusu olduğunda en küçük bir eleştiriye bile dayanamıyor, hem Ata'ya hakaret edilmiş, hem de kendileri hakarete uğramışçasına incinip üzülmüyor, hatta sanki kutsallarına dil uzatılıyormuş gibi tepki gösteriyorlardı. Buna karşın, ne yazık ki dönem değişiyor, sanki kimi 'güya ilericiler' den cesaret almışçasına, sütün gerisinde yuvalanan gericiler her gün biraz daha cesaretlenerek, Büyük Kurtarıcıyı küçültmek(!) için açık gizli her türlü kumpasın içinde yer alıyordu. Tıpkı Türk Parasını Koruma Kanunu'nun artık anlamını yitirdiği gibi, adına çıkarılan 'Koruma Kanunu' da Atatürk'ü korumaya yetmiyor; bir zamanlar bütün ülke paralarından daha değerli olan paramızın sürekli

değer yitirmesi nasıl önlenemiyorsa, büyük önderin hırpalanması hatta aşağılanması da yasayla, yasakla filan engellenemiyordu. Hatta bu erozyonu önlemek için hiçbir şey yapılmıyor, aksine kendisini devlet adamı sanan kimi politikacılar da bu lanetli değirmene, hem de üç buçuk oy uğruna, sürekli su taşıyordu. Demek ki onca ateşli nutuklar, o Hamdullah Suphi övgüleri, Behçet Kemal biçemli Atatürk yüceltmeleri bu eşsiz insanı anlatmaya yetmemişti. Anlamaya da elbette...

Gerçek sevginin ancak anlamakla mümkün olabileceğini düşünenlerdenim. Çünkü futbol fanatiklerinin takım tutma saplantısına benzeyen bir Mustafa Kemal tapıncı, bir başka söylemle 'heykel Atatürkçülüğü' pek de işe yaramamıştı ne yazık ki. Bütün bunlardan dolayı, yuvarlak övgü sözlerinin yerini, artık araştırmalar, ciddi incelemeler almalıydı. Tezler, karşı tezlerle çarpıştırılmalı, sağlıklı çıkarımlara varılmalı; kalıplaşmış-ve bıktırılmış-övgü sözlerinin yerini ciddi, yansız, gerçekçi araştırmalar almalıydı. Böylesine bir çağdaş tutum benimsenmediği sürece, bizim Gazi Mustafa Kemal'imiz hakkında herkes bilir bilmez konuşacak, dolayısıyla bu konudaki aşınma, hem de artarak sürüp gidecekti.

Sahi, Modern Türkiye'nin bütün dogmalardan nefret eden kurucusu, acaba niçin dogmalardan, saçma sapan yakıştırmacalardan arındırılmıyordu bir türlü ?!...

Çünkü bu istenmiyordu.

Örnek mi? 12 Eylül'ün en civcivli günlerinde, bir Güneydoğu ilinde edebiyat öğretmeni olarak çalışıyordum. Lise öğrencileri için ikide bir 'Atatürk' konulu yarışmalar düzenleniyordu. Hatta bunlardan birini de, kentin çok önemli avukatlarından biri, belli ki askeri yönetimin gözüne girmek için, kendi adına düzenletmişti. Birinciye kol saati verilecek bu yarışmanın seçici kurulu olarak, aralarında benim de olduğum 5 edebiyat öğretmeni görevlendirilmişti. Evet, aynen böyle; görevlendirilmişti. Yarışma konusu da Aziz Nesin öykülerine taş çıkartacak denli komikti: Atatürk'ün Turizm Hakkındaki görüşleri... Sonuç ne olmuştu, şunca yıl sonra elbette anımsamıyorum ama, benzer bir yarışmanın sonucunu da hiç unutamıyo-

rum: Bu kez de 'Atatürk'ü, Çağdaşı Başka Devlet Adamlarıyla Kıyaslayan Örneklemeli Bir Kompozisyon' yarışması açılmıştı. Yine jüri olarak toplandık. Derse girmeye zaman kalmıyormuş, ne gam... Çünkü önemli olan yalnızca Atatürk övgüsüydü. İstenilen nitelikleri taşıyan kompozisyonu oy birliğiyle seçtik. Yazan delikanlı, gerçekten de bütün liderlerle karşılaştırmıştı Atatürk'ü: Hitler'le, Churchill'le, Musliniyle, Lenin'le vs...

İsim zarfları açıldığında, hoş bir sürprizle karşılaştım. Yazan, benim öğrencilerinden Halil adlı bir delikanlıydı. Ne var ki, çok geçmeden hem Halil'in hem de benim yakalarımıza öyle bir yapışıldı ki... Vay efendim, nasıl olur da Lenin gibi biriyle kıyaslanabilirdi bizim Atatürk'ümüz?!.. Bu nasıl bir aymazlık, saygısızlık, hatta ihanetti?!.. Müfettişler geldi, müfettişler gitti. Sonunda meramımızı anlatabilmiş olmalıyız ki, birincilik alan o yazı Ankara'ya gönderildi; dahası Türkiye 1.si seçildi. En sevindirici, en anlamlı(!) yanı da Halil'in ödülünü Evren'in elinden almasıydı.

Sonra o kentten ayrıldım; başkente geldim. Bir baktım, demokrasiye(!) geçilmiş. İşte o zaman, Özal iktidarının henüz bebeklik döneminde, bir grup arkadaşımın, senaryo araştırması için Marmara Bölgesi'ne gönderilmişti. Üç kurşuluk harcırahla bölgedeki bütün illeri, o illerin ilginç köylerini kasabalarını da dolaşarak, bir dizi eğitim belgeseli yapmak için araştırma yapmak görevi nede niyle, yorgunluktan bitmiş tükenmiş olsak da o dağdan bu ovaya seğirtip duruyorduk. Bu sırada, yolumuz elbette Edirne'ye de düştü; kaçınılmaz olarak Edirne Gümrük Kapısına da... Ana baba gününü andıran mahşeri kalabalıkları yara yara bir yetkili ararken, kendimizi kocaman bir odada, çatık kaşlı bir emekli askerin karşısında bulduk. Belli ki gümrüklerdeki yolsuzluk iddiaları üzerine, bu yasa dışı girişimleri engelleyebilir düşüncesiyle Evren'in astığı astık kestigi kestik döneminde atanmıştı oraya. Yapmak istediklerimizi dinler gibi yaptıktan sonra, o ağır ve oturaklı beyefendinin-elbette yurt-severlik adına- bir de isteği oldu bizden: O akşam gideceğimiz illerden birinin meydana 'hakikaten çok çirkin bir Atatürk heykeli' vardı; bu Atatürk'e hiç benzemeyen

heykeli mutlaka görmemizi hatta fotoğrafını da çekerek, Ankara'ya dönünce bu garabeti ilgili yerlere rapor etmemizi rica ediyordu. Elbette geçiştirdik. Zaten işimiz başımızdan aşkındı, soluk soluğa dolaşıp durmaktan helak olmuştuk; bunca angarya içinde bir de aptalca ihbarcılık filan yapacak halimiz yoktu. Hatta böyle bir tavır-olur a- bal gibi Atatürk düşmanlığı diye de nitelenebilirdi o dönem. Her neyse...

Ankara'ya döndükten bir süre sonra iş yerimizde, bu adamı, bir gazetenin manşetinde görmesek, adamı da, onunla kısacık görüşmemizi de çoktan unutacaktık. Edirne'de-elbette Gümrük'te-yapılan büyük çaplı operasyonlardan birinde gözaltına alınıp tutuklananların fotoğrafında bizim heykel Atatürkçü'sü adamcağız da vardı.

Bir kez daha anladık ki, herkes kendince seviyordu Atatürk'ü. Tıpkı Kenan Evren'in Kemal'in figüranı görüntüsüyle o kentten bu kasabaya dolaşıp durduğu, bindirilmiş kıtalarla tıklım tıklım doldurulmuş miting alanlarında, söze 'ben de hoca çocuğuyum' diye başladıktan sonra Atatürkçülük dersleri verdiği o kara güldürüler gibi... Bugün yaşadıklarımız şayet Evren'in ya da O'nun gibilerin eseri olmasaydı, inanıyorum ki iktidar sahipleri yaşına başına bakmaz, onlardan hayatta kalan hazretleri de en azından bir hapishane koğuşuna tıkarlardı. Çünkü 'Yetmez ama evet' referandumunun en önemli söz vermelerinden biri buydu. Rahatlıkla yutulan o büyük zokanın acısı da, pek çok parlak vaat gibi arada nasılsa kaynayıp gitti nitekim.

Ünlü yer bilimcimiz Celal Şengör bir TV programında son kitabı üzerinde konuşurken, yayın şak diye birden kesilmeseydi, ünlü profesörümüzün, bu çok önemli kitabından da haberim olmayacaktı belki. Dahası, güya, yine Atatürk'ü korumak(!) amacıyla, Şengör'ün konuşması yarıda bırakılmasaydı, Dahi Diktatör yapıtından yoksun kalacaktım. Bir biçimde edinip de bir gecede okuyunca anladım ki, ünlü bilimcimiz, ezber bozan bir ürün koymuş ortaya. Onlarca yıldan beri, Ata'yı en candan sahiplenenebile 'Artık yeter, İllallah yahu' dedirten, hani bolca hamaset sosuyla bulamaç edilecek, yerli yersiz servis edilen, bu sözüm ona

Atatürkçülük en çok sevenlerinin bile midelerini bulandırmaya başlamışken, Şengör'ün bütün bunlara yaptığı farklı itiraz sarsmıştı beni. Hatta sanki hepimizi kendimize getirmek istercesine Atatürk'e 'Diktatör' demişti açıkça. Yazarın bu kışkırtıcı tanımı öyle sanıyorum ki, çok da gerekliydi. Büyük kurta- rıcıya -daha doğrusu devrimlerine- düşman olanların ekmeğine yağ süren içi boşaltılmış, özünden yalıtılmış bir Mustafa Kemal tapınıncından en çok zarar görenler için, sanırım, nerdeyse taptaze bir soluk olan Dahi Diktatör 'de, o güne dek dizilen bütün köksüz övgüleri, çoğu içtenliksiz duygusal abartmaları elinin tersiyle itiyor Şengör. Öyle ki, şimdi bile çok tartışılan Harold Courtenay Armstrong'un kaleme aldığı ünlü Bozkurt biyografisine de olanca nesnelliğiyle yaklaşarak, okurunu şaşırtıyor: Söz konusu kitabında şöyle diyor: "Bence Atatürk Armstrong'un dabelirttiği gibi bal gibi diktatördü."

Şengör, bu şaşırtıcı-hatta şoke edici-yargısından sonra O'nu öteki diktatörlerden ayıran özellikleri sıralıyor; bunlar içinde en önemli maddenin, Atatürk'ün bütün düşüncelerini meclise kabul ettirdikten sonra uyguladığını söyleyerek savlarını sürdürüyor. Yapıtının birinci bölümünde, Bilim ve Bilimsel Düşüncenin Eleştirel Akılcı Karakteri, Tarih Boyunca Bilim ve Bilgi, Bilimsel Bilgi, Atatürk'ün Yöntemi, Bazı Örnekler gibi ara başlıklar yardımıyla Atatürk'ün başvurduğu yöntemleri ayrıntılarıyla anlatıyor, O'nun yaptıkları tarih mahkemesi önünde yargılanmış ve kendisi tüm uygar insanlığın alkışını almıştır." diye de noktalıyordu.

Doğru söze ne denir. Babamın kimi zaman-sanki kendi suçuymuş gibi- ezile büzüle anlattığı o karanlık dönemin, özellikle kara kalabalık yığınlar olarak bırakılmış halkına gerçek özgürlüğü öğretebilmek için, herhalde daha başka bir yol da yoktu. Tıpkı, kimi bilinçli ebeveynlerle velilerin, belirli bir düzeye gelinceye değin çocukları adına karar vermesine benzeyen 'sağlıklı' bir tutumdu bu. Şengör, bu konuda da, yine bir bilim adamına yakışır biçimde, başka ilkel toplumların şaşırtıcı tepkileriyle bizim dedelerimizin benzer tepkilerini karşılaştırıyor. İki bölümden oluşan kitabının birinci bölümünde, Cumhuriyet Devrimleri 'ne uzanan

yolun, onca olumsuzluğa, onca yoksunluğa karşın, hem de ne zorluklarla, hangi taşlarla nasıl döşendiğini anlatıyor. Vardığı sonuç şu: Atatürk'ün yurdu düşmanlardan kurtarmak ve ulusu çağdaş uygarlık düzeyine çıkarmak" biçimindeki sorun(ları) çözme yöntemi, özellikle doğa bilimlerinde kullanılan 'eleştirel akılcılık' yöntemini önemli bir savaşla örnekleyerek, şöyle anlatıyor:

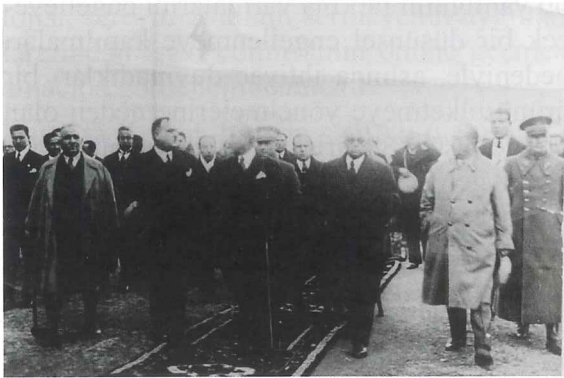
"Birinci ve İkinci İnönü Savaşları yaşandı, ardından Kütahya-Eskişehir Muharebesi'ni kaybettik. Büyük bir moral çöküntüsü başladı, Mustafa Kemal'in büyük marifetlerinden biri de, çizdiği hedefe giderken o hedefe giden yol üzerinde bazı aksaklıkların olabileceğini görmesiydi" dedikten sonra "İnönü, harbi kaybetmesinin ardından, çadırında Atatürk'ü görünce "Her şey bitti" demiştir. Bütün ümidini kaybetmiş. Atatürk ise gülümseyerek "Şimdiden kazandın" demiştir. İnönü henüz "Bu adam ne diyor" demeden, yani moralman kaybetmiş olan İnönü'nün düşünmesine fırsat vermeden, Atatürk "Hemen haritaları açın" demiştir. Zihninde ne yapması gerektiği zaten var. Bana sorarsanız haritaları açtırması da, İnönü'ye moral vermek için yapılmış psikolojik bir hamle" diyor Şengör; sürdürüyor: "Çünkü İnönü yenilginin nedenlerini açıklayacak, belki tartışacaklar vs. Mustafa Kemal bunlara fırsat vermeden "İsmet, orduyu Sakarya'nın gerisine çek!" demiştir. Bu orduyu yüz kilometre geriye çekmek demek. İnönü telaşla "Peki" dese de Eskişehir ile Ankara arasındaki alanı işaret ederek "Buraları ne yapacağız, milleti burada nasıl bırakacağız?" deyince Mustafa Kemal "Orduyu çekmediğimizi farz edelim, ne yapacağız?. Yapabileceğimiz başka bir şey yok. Bak İsmet, sen oraya çekilirken Papulas ne yapacak, seni takip edecek, Yani bizim vatanımızın içine girecek. Yani ikmal hatları uzayacak." diyen Mustafa Kemal Anadolu'da yol olmadığını biliyor çünkü "Halbuki ben, memleketimin içine çekiliyorum. Bırak gelsinler. Onları vatanın harim-i ismetinde boğacağım." diyen Mustafa Kemal, Şengör'e göre hem zekice bir sözcük oyunuyla İsmet Paşa'nın adını kullanarak İsmet Paşa'yı onore etmiş, ikna etmeyi de başarmıştır; hem de düşmanın topraklarımıza girmesine izin verilmeyeceğini belirtmiştir."

Şengör, 'Mustafa Kemal, memleketi yalnızca Yunan askerinden temizlemenin bir askeri başarı olmayacağını iyi biliyordu" saptamasından sonra, kitabının, Dahi Diktatör başlıklı ikinci bölümünde, yine okuru zaman zaman sarsarak 'Çağdaş Uygarlık Atılımı' konusunu işlemektedir. Bunu yaparken, yazarın anlatım biçemi sarsıcı; çünkü halk dalkavukluğu yaparak 'millet iradesi' safsa-tasıyla oy sandıklarını dolduranların aksine, Mustafa Kemal yaşadığı dönemdeki toplumun 'hasta' olduğunu görmektedir. Popülizmden alabildiğine uzak bir tavırla, koskoca bir imparatorluktan geriye kalan bir avuç toprağın, binlerce yıldır, kendi haline bırakılmış, yalnızca asker deposu olarak görülen bu insanların insanca yaşaması için eğitilmesini isteyerek, bir anlamda kendini bile riske atmaktadır Mustafa Kemal.(Cumhuriyet'in kuruluş yıllarını karabasana çeviren isyanları, suikastları, daha sonraki dönemlerle ilgili o acımasız eleştirileri, hatta kara çalmaları anımsayalım. Bütün bunlar bir yana, M.K bu toprağın hiç de yabancı değil; bir asker olarak da Anadolu insanını çok yakından tanımıştır. Halkının neyi yapıp neyi yapamayacağını çok iyi bildiğini, 1916 yılında Diyarbakır'da görevliken, bir gece anı defterine yazdığı satırlardan da anlıyoruz. Kentin yakınlarında bir türbeye gitmiş, oradaki inanç sömürüsüyle içiçe yoksulluğa içi yanarak tanık olmuş; bir umarsızlık duygusuyla Silvan gözlemlerini yazmıştır. (L.A)

Yine Şengör'ün kitabına dönecek olursak... Bir başkası, hani Birinci Dünya Savaşı yıllarında, yani Cumhuriyet'in daha adı sanı yokken, askerliği sırasında o yöreyi gören Bağdat doğumlu büyük şairimiz Ahmet Haşim de, 1919 günlü bir mektubunda ilginç tanıklıklarını anlatır. Şengör'ün büyük bir isabetle kitabına aldığı bu mektupta anlattıkları da alabildiğine çarpıcıdır: Alman İmparatoru'nun, Anadolu'daki yaygın hastalıkları incelemek için gönderdiği bir tıp kurulunun saptamalarına göre, nerdeyse bütün Anadolu Türkeri'nin yaşadıkları beslenme bozukluğu nedeniyle karınları kurtlarla doludur. Bu durum, yöre insanını yok olmakla tehdit etmektedir. Çünkü henüz sağlıklı ekmek yapımından bile habersiz, midelerini mayasız yufkayla dolduran Anadolu Halkının tek ulaşım aracı da taş devrinin keşfi olan kağ-

nıdır. Alabildiğine ilkel barınaklarında yaşayan bu insanların nerdeyse hepsi frengilidir. Bundan dolayı insanların güzelliği de bozulmuştur. Öyle ki, çarşı pazar kalabalığına bakıldığında topallığın ne denli çok yaygın olduğu görülür ki, insan kendini dışbükey bir aynada sanır Haşim'e göre.

Böylesi bir manzaraya, benzer bütün garabetlere son vermek için yapılan devrimlerin tu kaka edildiği bir çağda yaşamak gerçekten hazin... Çünkü bitmiş tükenmiş bir ülkeyi canlandırıp ayağa kaldırdıktan sonra, Ortaçağ karanlığından çıkamayan insanı eğiterek çağdaş düzeye yükseltmek istemek, şimdilerde nerdeyse bir suç olarak niteleniyor olmalı ki, Öğretim Birliği Kanunu'nun bütün dizgeleri yok edilip inanç ayrımıyla at başı giden bir cinsiyet ayrımını da körükleyen, yasalar karşısında eşit yurttaşlık ilkesi yerine 'kulluğu' kutsayan, özetle yeni sultanlık rejimini isteyen bir karşı devrimin ayak sesleri her gün biraz daha yükseliyor. Yaşama sevimimizi de, uygar dünyanın uygar üyesi kimliğimizi yitirmemek için uykularımızı yitiriyoruz. Çünkü sözüm ona bir 'yeni düzen' çılgınlığıyla, amaca ulaşmak için iktidara giden yolun taşlarını daha sağlam döşemeye yardımcı olabilecek, hepsi de M.Kemal düşmanı bilgisiz, gözü dönmüş, yalnızca kendi doğrusuna inanan fanatiklere gereksinim var. Bundan da anlaşılıyor ki, ülkemizin "eğitim sorunu" hep olagelmıştır.

26-27 Ocak 1933 tarihlerinde şehri ziyaret eden Mustafa Kemal nüfus kağıdını burada yaptırmıştır.

"... Bu tek Türk şehri, hiçbir yerden maddi yardım görmeksizin kendi kahramanlığı ile kendini kurtardı. Ve Gazi unvanına bihakkın liyakat kesp etti. Türküm diyen her şehir, her kasaba ve

en küçük Türk köyü, Gaziantep'leri kahramanlık misali olarak alabilirler." Ben Gaziantep'leri Nasıl Gözlerinden Öpmem ki.. Onlar Yalnız Gaziantep'i Değil Türkiye'yi de Kurtardılar..

Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK 25.12.1936

Ne İslahat Fermanı eğitim derdine deva olabilmıştır, ne de Tanzimat Fermanı. Bu konuda "Atatürk'ün yaptıkları, esasen şapkadan tavşan çıkartmak filan değil, daha önce başlatılmış pek çok hareketin radikalize edilmiş devamıdır" Şengör'e göre: "İmparatorluk, felakete gidildiğini gördüğü vakit kendince birtakım tedbirler almaya başlamıştır. Mesela Sultan Mustafa, tüm din eğitiminden bağımsız Mühendishane-i Bahriyye'yi kurmuş, Sultan II.Mahmut ilkokul tahsilini zorunlu kılmıştır, fakat bu zorunluluk sadece payitahtta uygulanabilmiştir. Başka yerlerde yaygınlaştırmak için olanak bulunamamıştır. Çünkü yetişmiş insan gücü yoktur o dönemde. Bir de Sultan Aziz zamanında kurulan Mekteb-i Sultani (Galatasaray) ve Darüşşafaka. Hepsi bu..." diyen Şengör, ardından da, model olarak niçin Batı'nın alındığını nedenleriyle anlatıyor. Bu arada Atatürk'ün –elbette-hatalar da yaptığını ekliyor. "Fakat hatalarını fark ederek, bunlardan dönmesinin iyi niyetinin işareti" olduğunu söylüyor Şengör, Dahi Diktatör' de.

Özetlersek, Atatürk Ortaçağ kalıntısı bir devleti taş devrinde yaşayan bir halkı alıyor, birden bire modern bir dünyanın içine getiriyor; üstelik bu mucizeyi on beş yıl gibi kısacık bir sürede gerçekleştiriyor. Bu benzersiz başarıya imza atan adama bütün dünyanın duyduğu hayranlığı örneklerle belirttikten sonra, Atatürk'ün bilindik diktatörlerin hiçbirine benzemeyen, büyük onurlu tarih yazan adamlardan biri olduğunu vurgulayan yazar, sözlerini şöyle bağlıyor:

"Biz maalesef bunu anlayamadık."

Sizce anlayabildik mi?..

Dahi Diktatör, Celal Şengör , kitap 5.Baskı Ocak 2015 İst.

*: Yazar.

KEMALİZM, DEVLET SERMAYE KARŞISINDA EGEMEN İSE BİR İDEOLOJİDİR

Mutluhan İZMİR*

Kemalizm'in en önde gelen başarısı ne savaş alanında kazanılan zaferler, ne de devrimlerdir. Kemalizm, Anadolu coğrafyasına yayılmak ve bu coğrafyaya egemen olmak isteyen uluslararası sermayenin karşısına dikilerek, bu coğrafyanın ekonomik alandaki hâkiminin kendisi olduğunu gösterdiği için bir başarı efsanesidir. Üzerinde hâkimiyet iddia ettiği coğrafyaya ekonomik açıdan hâkim olmayla sonuçlanmayan askeri zaferler, sonunda bir hezimete dönüşmekten kurtulamazlar. Çünkü özellikle son üç yüz yılda dünya üzerindeki savaşların nedeni, köken aldığı coğrafyada krize giren sermayenin, krizden kurtulabilmek amacıyla kendisine yayılacak yeni mekânlar arama çabasıdır. Devletlerin askeri güçlerini bu amacı doğrultusunda kullanan sermaye, kendisine yeni mekânlar açabilmek için çok sayıda savaş çıkartmış ve halen de çıkartmaya devam etmektedir. Bu savaşların yaygın olarak bilinen adı, her ne kadar günümüzde 'demokrasi götürme' amacına yönelik olarak yapılan savaş' deyimini kullanılıyor olsa da, sömürgeleştirme savaşlarıdır. Bu nedenle ekonomik alanda uluslararası sermayenin kurlsız yayılma eğilimine karşı bir düzen getirme bilinci taşımayan savaş alanındaki başarılar, ne kadar kahramanlık öykülerine ilham kaynağı olursa olsunlar, can kayıplarının yarattığı üzücü ve buruk anılardan öteye gidemezler.

Krize girmiş olan sermaye, krizden kurtulmak amacıyla nüfuz etmek istediği coğrafyadaki insan ilişkilerini, toplumsal yapıları ve bireylerin kişiliklerini değişime uğratmayı amaçlar. Çünkü sermaye kendi krizini çözebilme umudunu, yayılmak istediği yeni coğrafyadaki insanların yoğun bir tüketime yöneltilmelerine bağlar. Krizin nedeni talep yetersizliği olduğu için çözüm de yeni talepler yaratmaktan geçer. Ancak her toplumsal yaşam biçimi, yoğun bir tüketim talebi oluşturmayabilir. Bu nedenle toplumsal yapıların, bireylerin tüketim taleplerini yoğun-

laştıran yapılara dönüştürülmesi gerekir. Örneğin şehirleşme, tüketim talebinin yoğunlaştığı bir toplumsal yapı biçimidir. Doğa ile iç içe olan toplumlardaki tüketim talebi şehirleşmiş toplumlardan daha düşüktür. Bireyselliğin arttığı, insanların birbirlerine daha çok yabancılaştıkları toplumların bireyleri, yalnızlıklarının ve içinde bulundukları topluma karşı duydukları yabancılaşma hissinin getirdiği güvensizlik, zayıflık duygusunu daha çok tüketim yaparak aşabilecekleri yanılgısına kapılırlar. Piyasaya sürülen ürünleri "alabilmek", bir güç simgesine dönüşür. Almak, tüketmek, doğrudan bir erk göstergesi durumuna gelir. Böylece tüketim toplumlarının bireyleri, bir ürünü tüketmek ile kendilerini güçlü ve güvenli hissetmek duygusunun arasında bir bağ oluştururlar. Bu bağın kurulması, insanları düşünmeden otomatik davranmaya iten bir dönüşümün gerçekleştirilmesi yoluyla olanaklı duruma gelir. Yani artık insanlar, bir ürünün kullanım değerinden bağımsız olarak, kendilerine bir güç ve yalnızlıktan kurtulma umudu kazandıracağı yanılgısına kapılırlar. Ardından bu yanılgının farkına varmalarını engelleyecek bir düşünsel engellenmeye kapılmaları nedeniyle, aslında ihtiyaç duymadıkları bir ürünü tüketmeye yönelmelerine neden olan bir dönüşüm geçirirler. Sermaye bu dönüşümü gerçekleştirebilmek için nüfuz ettiği coğrafyada bağımsız devlet yapılarını zaafa uğratarak toplumun tüm iletişim, eğitim, bilgi edinme kanallarını, bilimsel kurumlarını, üretim araçlarını, yönetsel-ideolojik aygıtlarını, hukuksal ve güvenlikle ilgili kurumlarını kontrolü altına alır. Zihinler üzerinde kurulan bu işgal, sınırsız bireysel özgürlükler kılıfının altına gizlenerek gözlerden ırak tutulmaya çalışılacaktır.

Bireysel özgürlük kılıfının önemi arttıkça, toplumda demokrasi yanılsaması da had safhaya çıkar. Demokrasiyi, bir sınırsız bireysel özgürlük alanı olarak ortaya koyanlar, bire-

yin sermaye karşısında ne kadar özgürlükten uzak bir konuma itildiğini halkın gözünden kaçırmaya çalışırlar. Günümüzde demokrasi kisvesi altında özgürlüğe kavuşan unsur birey değil sermayedir. Sermayenin sınır tanımadan özgürce dolaşımını temel alan liberalizm, sosyal demokrasi ve muhafazakar demokrasi gibi siyasetler, sermaye ile bireyin hakları çatıştığında, sermayenin çıkarlarının bireyin aleyhine de olsa korunması gerektiğini savunurlar. Bireyler ise aslında sermayenin çıkarlarını korumak hedefine yönelik olarak yapılanmış olan bir toplumda, sermayeyi denetleme özgürlüklerinin olmadığına ayırtına varmadan bu yapılanmanın baskısının ayırtına varamadan, kendilerini özgür hissederek yaşarlar. Bu nedenle, bireyi sermayenin özgürlüğü karşısında ezilmekten koruyan her düzen bir ideolojidir. Bundan dolayı, ideoloji ve mekânı bir arada ele almak gerekir. İdeoloji ile mekân, üretim ilişkileri bağlamında kesişirler; bir toplumun yaşadığı coğrafyadaki, yani belli bir mekândaki üretim ilişkilerini ve sermaye hareketlerini düzenleyen dizgeye ideoloji denir. Bir mekânda sermayenin tabi olacağı kuralları düzenleyen her düzen bir ideolojidir. Sermayenin düzenlenmesine kalkışmayan dizgele ideoloji denmez. Bu bağlamda mekâna ait olmayan bir ideoloji, ideolojisiz bir mekân kadar tehlikeli ve yıkıcıdır. Kemalizm de doğrudan sermayenin denetim altına alınmasını hedefleyen bir yönetim biçimi olarak, dört dörtlük bir ideolojidir. Kemalizm ideolojisi, bireyin zihninin sermayenin aygıtları tarafından işgal edilmesinin önüne geçmek amacına göre biçimlenmiştir.

Mustafa Kemal, bireyin sağlıklı olabilmesinin ön koşulunun, onun sağlıklı bir mekânda bulunması olduğunu fark etmiştir. Mekânı anlamlandıracak bir ideolojiden yoksun ve bütünüyle bireysel özgürlüklerinin peşinde koşan bireylerle dolu olan bir toplumun çözülmeye gideceği için böyle bir toplumun bireylerinin, özgürlüklerinin tadını çıkaramayacaklarını Durkheim gibi görmüştür. Kemalizm ideolojisi bu açıdan bireye, kendi bireysel özgürlüklerini, toplumun bağımsızlığı adına neden geri planda tutması gerektiğini anlatabilen bir ideolojidir. Sömürgeci güçlerin karşısında toplumun bağımsızlığını nasıl koruyabileceğini, karma ekonomi mo-

delinin, silahlı kuvvetlerin bağımsız kalmasının, bölgesel siyasi ittifakların bu bağımsızlığı oluşturmadaki önemlerini vurgulayarak anlatır. Tabii ki anlayana...

Mekânı göz ardı ederek bütünüyle ideolojik bir dünyaya fırlayan bireyin ne kadar sağlıklı bir hayal dünyasına sürüklenerek yaşayacağını Hegel 250 yıl önce yazmıştır. Bu nedenle Hegel eylemin, bireyi hayal dünyasından kurtarabilecek tek olanak olduğunu vurgular. Eylemsiz bir ideoloji, Yeşilçam filmlerindeki zengin babasına özgürlüğü adına karşı çıkarak yaşamak isteyen şımarık zengin çocuğu gibi, zengin AB'nin para yemeye doymayan çocuğu Yunanistan'ın sol adına çıkarta çıkarta, Syriza biçimindeki bir bireysel özgürlük balonu çıkartmasına neden olmuştur. Sonsuz bireysel özgürlük, zengin bir babaya sahip olmadan olanaklı değildir. Kemalizm, babasını küçük yaşta yitirmiş ve anne evini küçük yaşta terk ettiği için şımarılma olanağını yaşamı boyunca hiç bulamamış olan Mustafa Kemal'in, Manastır'daki mektepte havasını soluduğu bağımsız toplumsal yapının kendi gelişiminde ve egosunu aşabilmesinde ne kadar önemli olduğunu hissetmesiyle varlık bulmuştur.

Mekân, bireyin içine doğduğu ortam olarak, birey tarafından açıklığa kavuşturulmayı bekleyen unsurlar içerir. Birey, içine doğduğu, gözlerini açtığı mekânda nasıl yaşamını sürdürecektir ve ötekilerle ilişkisini hangi çerçevede kuracaktır? İnsan, diğer canlılardan farklı olarak içine doğduğu doğal çevrede tek başına yaşamını sürdürebilecek bir yetiye sahip olmadığı için, kerhen bireysel arzularını bastırarak topluluk halinde yaşamak zorunda kalmış olan bir canlıdır. İdeoloji, çetin doğa koşulları içinde hayatta kalabilmek amacıyla, bireysel çıkarlarını yaşamı boyunca bağımlı olduğu toplumun çıkarlarının gerisinde tutmak zorunda kalan insanın, bireysel arzularını bir kenara itmek gibi zor bir durumu anlamlandırabilmesini sağlayan dizge olarak kendini temellendirir. Bu dizge, bireyin içinde bulunduğu toplumun ekonomik yapısı değiştikçe değişikliğe uğramıştır. Son olarak içinde bulunduğumuz ve neo-liberal ekonominin ağırlıkta olduğu dönem, insanı içine doğmuş olduğu mekânda, bir topluma bağımlı hissetmekten en uzağa atan bir özellik taşıması nedeniyle, birey-toplum

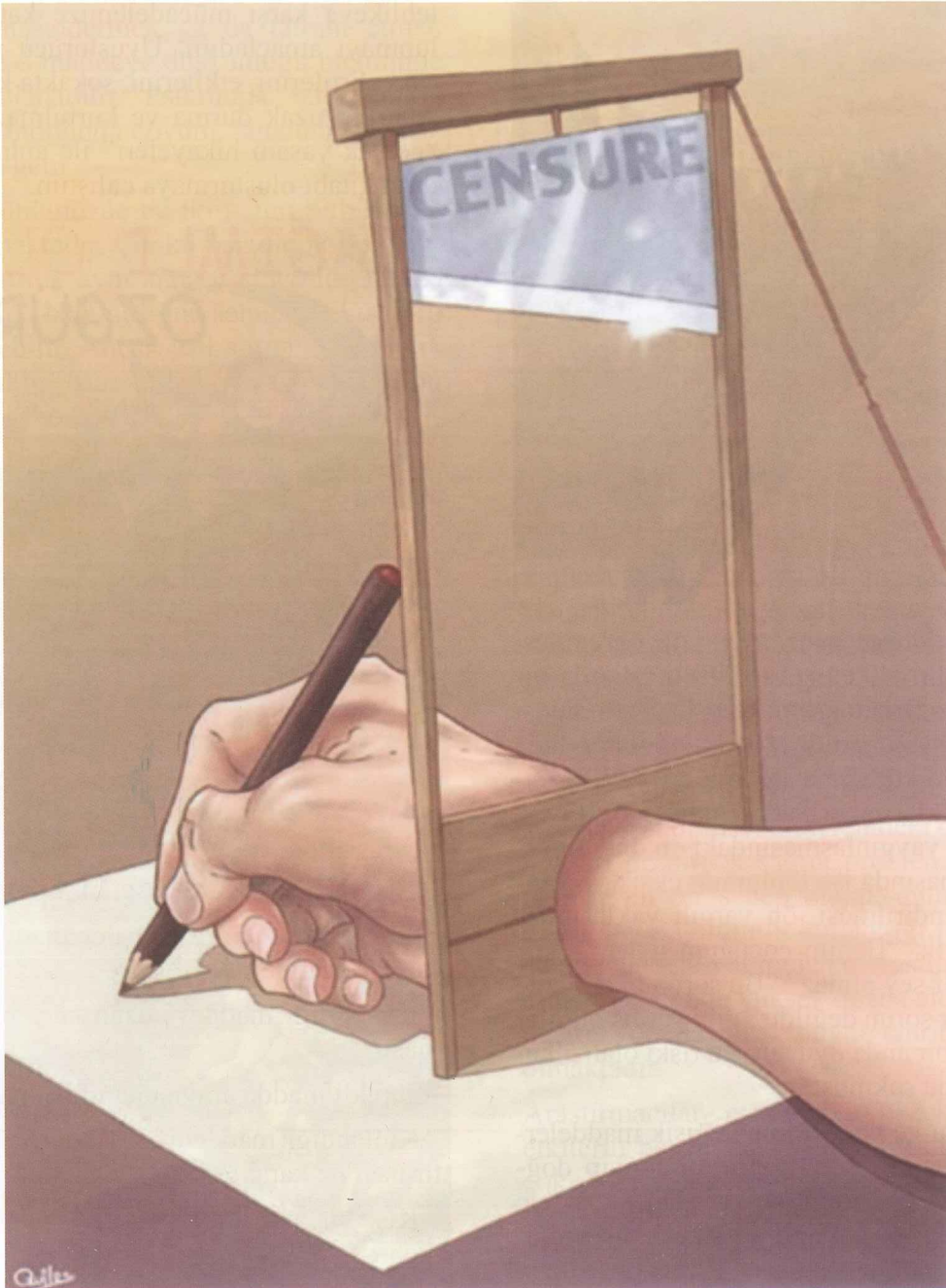
bağını tarihte en çok çözen bir mekânsal nitelik taşımaktadır. Bunun etkilerini sol ve sağ cenahtaki tüm siyasetlerde, bireysel özgürlük maskesi altında sermayenin özgürlüğünü öne çıkartan liberalizmin ağırlık kazanmasıyla görmekteyiz.

Nutuk, ayrıntılı biçimde mekân analizi yapar, bireyin o dönemde kendi bireysel arzularını, toplumsal bir yapıyı kurmak önceliği adına neden geri planda tutması gerektiğini açıklar. Kemalizm bu bağlamda mekânı tam olarak açıklayan mükemmel bir ideolojidir: Endüstri devrimi ile birlikte şaha kalkmış olan sömürgeci güçlerin kapısına dayandığı, soykırıma uğramış ve daha da kırılması muhtemel olan bir topluma, nasıl yaşamda kalabileceğini anlatır. Kemalizm ideolojisi, sömürgeci yıkıcı güçlerin karşısında çözüme belirtileri sergileyen Anadolu toplumunun kurtuluşunun, bu coğrafyanın içindeki sermaye hareketlerini serbest bırakarak değil, kontrol altına alarak, bu bağlamda da bireysel özgürlükleri öne çıkartarak değil, bağımsız bir toplum kurarak olanaklı olduğunu anlatır. Bağımsız bir toplum özgür bireyden önce gelir şiarı, Kemalizm ideolojisinin temelini oluşturur. Bu ilke, Atatürk'ün ölümünden sonra, Kemalizm'i bu açıdan anlayamamış olan İnönü ve ardılları tarafından geri plana itilmiştir. Bunu daha iyi anlayabilmek için, CHP'nin 1938 öncesi ve sonrasında yapılan kongre tutanaklarını kıyaslamak yeterlidir (Bkz. Yılmaz Dikbaş, Atatürkçüler Yenildi). 1938 öncesi CHP kongrelerinin, parti programlarının metinleri, Kemalizm ideolojisinin yazılı metinleridir. Kemalizm şunu savunur; üretim sürecinin bütünüyle sermayenin egemenliği altına girme tehdidi-ne karşı, devletler sahip oldukları toprakların dâhilindeki sermaye hareketlerini kendi denetimleri altında tutmalıdırlar.

Bireyin özgürlüğü mü daha önemlidir yoksa toplumun bağımsız kalabilmesi mi tartışmasının aslında Mustafa Kemal'den çok önce başlamış olduğunu, hatta İttihat ve Terakki Cemiyeti'nin (İTC) 1905'deki bölünmesinin nedeni olduğunu görmekteyiz. Sina Akşin, Jön Türkler ve İttihat ve Terakki adlı kitabında, İngiltere tarafından doğrudan desteklenen Prens Sabahattin kadrosunun, Durkheim'a karşıt bir sosyoloji kuran Demolins'in etkisinde kalarak, bireysel özgürlükleri sonuna

kadar savunur hale geldiğini belirtir. Bunun sonucunda bu kadro, devlet yönetiminde desantralizasyonu ve adem-i merkeziyetçiliği, ekonomide serbest girişimciliğin önünde hiçbir engelin kalmamasını ideolojilerinin temeli yapan bir kadro haline geldiği için, bağımsız bir devlet yapısını ideolojilerinin temeli yapan İTC'nin diğer kadrolarından kopacaktır (2014, 86). Kemalizm'in ideolojisi de tam olarak Prens Sabahattin ve babası Damat Mahmut Paşa'nın savunduklarının zıddıdır. Görüldüğü gibi Kemalizm, bu coğrafyada yaklaşık olarak 200 yıldır süregelen, sömürgeci sermayenin bireylerin zihinlerini işgal etmesinin önüne geçmeye çalışan bir ideolojik zeminde biçimlenmiştir. Bu nedenle de Kemalizm öncelikle, devletin hâkimiyetini ilan ettiği coğrafyada, sermayenin devletin denetimi altında olması gerektiğini savunur. Bu ilke göz ardı edildiğinde istendiği kadar askeri başarı kazanılsın, istendiği kadar devrim yapılmaya çalışılsın, yapılanların Kemalizm ile bir ilgisi olmayacaktır. Zihinleri sermayenin işgali altına girmiş bireylerle dolu olan bir toplumda tüm ekonomik etkinlik sermayenin krizini engellemeye dönük olacağı için, kalkınma ve ekonomik gelişme iddiaları da bir kandırmadan öteye gidemeyecektir. Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir; devlet sermayeyi denetimi altına almadığı sürece millet egemen olamayacaktır.

**: Psikiyatri Uzmanı*

UYUŞTURUCU

Mutlu ÇELİK*

İnsanın bildiğini zannettiği şeyi öğrenmesi imkansızdır. Ülkemizde 1970’li yıllarda bir elin parmaklarını geçmeyen bağımlı sayısı geçen yıllar içerisinde artık milyonlarla ifade ediliyor ve kullanma yaşının ilköğretim çağındaki çocuklarımıza kadar indiği görülüyor. Bu illetin yaygınlaşmasındaki en önemli sebeplerin başında ise toplumun eksik ve yanlış bilgilendirilmesi, ön yargılı yaklaşımlar gelmektedir. “Benim çocuğum içmez” “Bir kereyle bir şey olmaz” “Bu sorun ülkemizde önemli bir sorun değildir” gibi yanlış bilgiler ülkemizi bir anda uyuşturucu riski olan ülkeler listesine sokmuştur.

Her kılıkta ve her kesime değişik maddelerle girebilen bu illeti doğru tanımayıp doğru tedbirler almadığımız ve nasıl mücadele edeceğimizi bilmediğimiz sürece ülke olarak çok canımızın yanacağı, gençlerimizin

ve çocuklarımızın daha büyük tehlikelerle karşılaşacağı ortadadır.

Uyuşturucunun insan sağlığına yaptığı tahribatlar kadar ülkeye, insanlığa verdiği zararları, terörle olan ilişkisi, anne-baba, öğretmen ve gençlerin nelere dikkat etmesi gerektiği bilgilerini bu kitapta sunarak bu tehlikeye karşı mücadelemize katkıda bulunmayı amaçladım. Uyuşturucu maddelerin belirtilerini, etkilerini, sokakta kullanılan adlarını, uzak durma ve kurtulma yollarını “gerçek yaşam hikayeleri” ile anlatarak bir ibret kitabı oluşturmaya çalıştım.

**"BAĞIMLI OLMA
ÖZGÜR OL"**

Bağımlılık hakkında genel bir bilgi verirek;

- Kişinin zarar gördüğü halde madde kullanmaya devam etmesi,
- Kullandığı maddeyi uzun süre bırakamaması,
- Sürekli madde arayışı içinde olması,
- Kullandığı maddenin dozunu giderek artırması ile karakterize bir tablodur.
- Kişi bir süre sonra madde dışında başka hiçbir şey düşünmez.

Bağımlılık psikolojik ve fiziksel bağımlılık olarak iki ye ayrılmıştır.

Fiziksel bağımlılık;

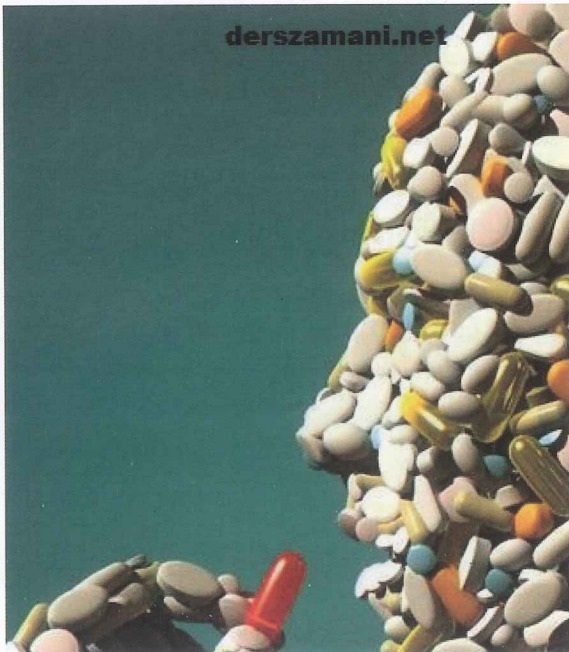
Maddenin varlığına karşı duyulan fizyolojik bir istektir. Beden maddeye karşı uyum geliştirir. Madde alındığı zaman, ortaya bazı belirtiler çıkar. Çünkü bedenin bulduğu fizyolojik uyum bozulmuştur. Kendini yeni duruma göre ayarlamak zorundadır. İşte bu dönemde belirtiler gözlenir.

Psikolojik bağımlılık;

Aalışkanlık, itiyat gibi diğer bazı terimler ile de açıklanır. Psikolojik bağımlılık, kişinin, duygusal ya da kişilik yapısı gereği, gereksinimlerini gidermek ya da tatmin etmek amacı ile o maddeye düşkünlüğü biçiminde de tanımlanabilir. Psikolojik bağımlılıkta madde alındığında doyum, rahatlama ve haz meydana gelir

Ancak günümüzde bu iki tanım birbirinden ayrılmamaktadır. Çünkü psikolojik ve fiziksel bağımlılık aynı anda görülebilir. Tedavi ile fiziksel bağımlılığın sonuçları kısa sürede gidebilir. Ancak asıl sorun” psikolojik bağımlılıktır” Bunun tedavisi daha uzun bir süreç ve çaba gerektirir.

“Madde Kullanımı/Bağımlılığı” dendiğinde uyuşturucu ve uyarıcı maddelerle birlikte tütün ve alkol ürünleri de kapsamaktadır. Tütün ürünleri ve alkolün ortalama düzeyde kullanımı bile ciddi kişisel ve sosyal sonuçlara yol açabilir.

Bağımlılık yapan maddelerin belirtilerini gelen başlıklarla vermek yanıltıcı olabileceği için burada son günlerde kamuoyunda en sık anılan yeni bir uyuşturucu türü olan Bonzai hakkında kısa bilgi verelim.

Bonzai (sentetik cannabinoid)

Bonzai olarak adlandırmakta olduğumuz yeni nesil bu uyarıcı madde genel olarak uluslararası polisiye literatürde “spice” adı altında tanılandırılmaktadır. Ülkemizde kullanımın hızla artmakta olduğu bu uyarıcı madde üretiminde sıklıkla kullanılan bonzai ağacının yaprakları sebebi ile bonzai adını almıştır.

Sağlığa Olan Etkileri

Yapılan araştırmalarda şu ana dek sentetik kannabionidlerin gerçek kendi özellikleri sebebi ile ölüme neden olacak bir toksik etkiye sahip olmadığı rapor edilmiştir. Ancak yeni çıkan türleri ile ölüm vakalarının olduğu tespit edilmiştir. Yan etken maddelerin de öldürücü etkiye sahip

Maddelerin bitkisel ürün içindeki dozaj farklılıkları da birçok sağlık problemine neden olan farklı bir sebep olarak önümüze çıkmaktadır. Bağımlının kullandığı maddedeki etken maddenin homojen olarak dağılmamış olması sebebi ile yüksek dozda aldığı ve bunun da vücutta ani ve büyük tahribata neden olmaktadır.

Araştırmacılar esrardaki yüksek dozdaki etkilerin benzerlerinin görülmesine rağmen çok daha tehlikeli oluştuğunu vurgulamaktadır.

UYUŞTURUCUYA DİKKAT

**Resimdeki genç kız tam 12 kez
uyuşturucu kullanmaktan tutuklanmış.**

Bir hayat böyle kararıyor.

**Gençler, Uyuşturucu konusunda lütfen dikkatli olun
Kendinizin ve sevdiklerinizin hayatını karartmayın...**

2012 yılında Birleşik Krallık' ta annihilation ismi ile pazarlanan bir maddenin kullanımı ve hastaneye başvurusu sonunda polisin yaptığı baskınlarda birçok işyerinde satılan ürünler üzerinde yapılan incelemede birçok sentetik kannabionid olduğu tespit edilmiştir.

Esrara göre 10 kat daha zararlı olan Bon-zai'nin belirgin bulgularını şöyle sıralayabiliriz;

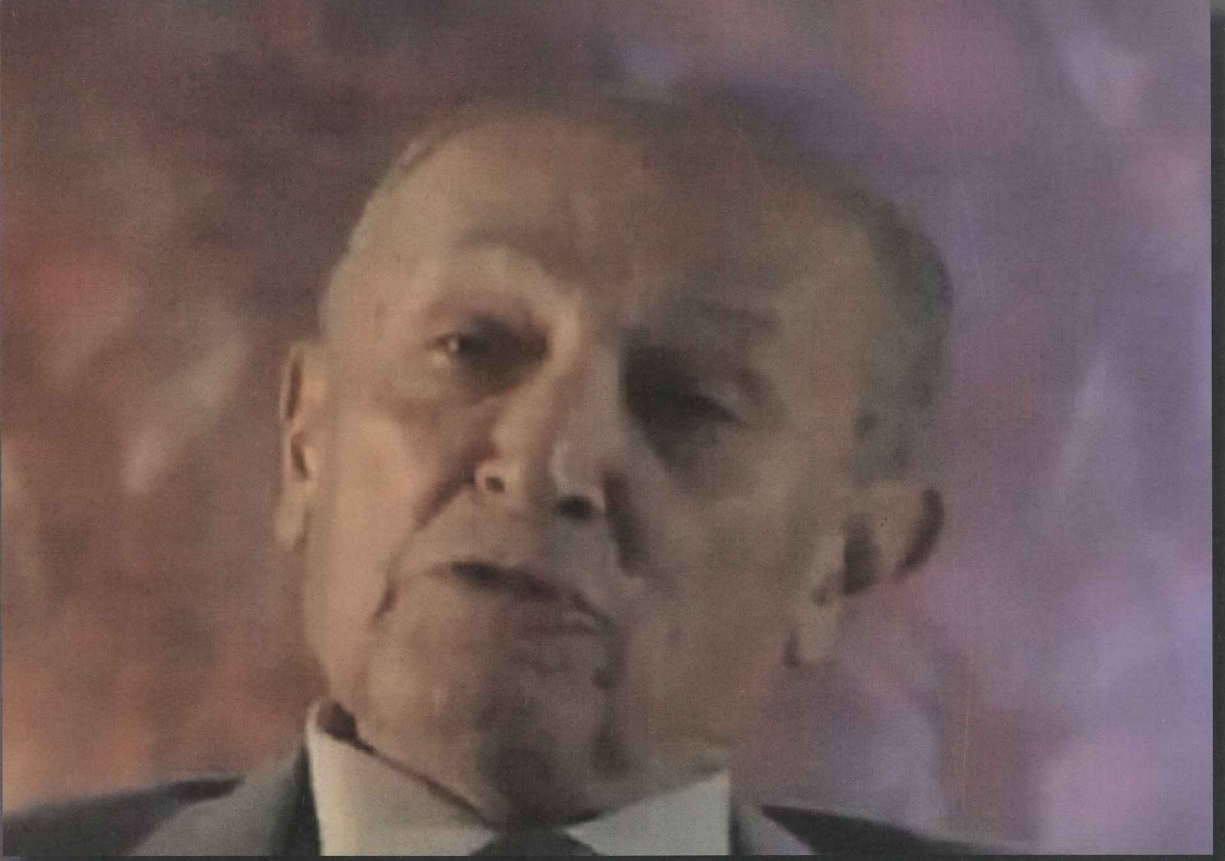
- Baş dönmesi
- Halüsinasyon, hafıza kaybı, duygu ve düşünce bozuklukları, uyum bozukluğu
- Görme ve işitme ile ilgili, algıda bozukluklar
- Geçici felç durumu, bilinç kaybı
- Ağrılı uyaranlara duyarsızlık, nöbetler ve koma
- Çarpıntılar, ritim bozuklukları, kalp atışlarının artması, nabız yükselmesi, kan basıncında hızlı düşme, şok, kalp krizi
- Nefes darlığı, öksürük, kas kasılması, göğüs ağrıları

- Ağız kuruluğu, bulantı ve kusma, yutma güçlüğü,
- Karın ağrıları ve kanamalar gibi mide bağırsak yakınmaları
- Hareket bozuklukları, kaslarda ağrı, sertlik ve kramplar
- Kan şekeri düşüklüğü
- Açlık hissi, iştah bozuklukları, sıvı kaybı
- Elektrolit bozuklukları, vücut ısısının yükselmesi, aşırı terleme gibi metabolik bozukluklar

Uyuşturucu maddelerle mücadelede anne-babalara, öğretmenlere, polise, gençlere gerçek yaşam hikayeleriyle görevleri ve dikkat edilecek hususları anlattığım kitapta bu maddelerle tanışmış olanlara tedavi yolları ve kurumlarını da belirtip aydınlatmaya çalıştım.

**Birinci Sınıf Emniyet Müdürü, Polis Başmüfettişi.*

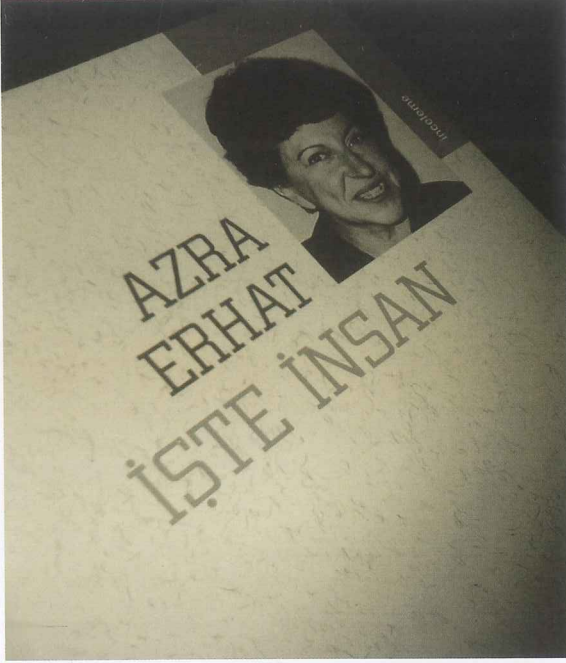
Not.Sorular ve konferans taleplerinizi www.mutlucelik.com.tr adresinden iletebilirsiniz.

Önceki Genel Başkanlarımızdan,
29 Mayıs 2014 tarihinde aramızdan ayrılan Atatürkçü
Düşünce Derneği Kurucularından
E. Tümgeneral Merhum Celil GÜRKAN'ı
Saygıyla Anıyoruz.

BİR KÖŞEDE UNUTULMUŞ DEĞERLERİMİZDEN: AZRA ERHAT

Abdullah TEKİN*

06.09 1915 yılında dünyaya gelen Azra Erhat çok değerli bir yazar ve akademisyen olmasına karşın, bir köşede unutulmuş konumuyla, fazla öne çıkmamayı yeğlemiştir. 1950'li yıllarda Ankara Üniversitesi DTCF fakültesinde doçent olarak görev yapan Erhat, edebiyat alanında aldığı ödüller yanı sıra çevirileriyle ünlenmiştir

Azra Erhat, Mavi Anadolu, Mavi Yolculuk, İşte İnsan ve Mitoloji Sözlüğü ismini taşıyan kitaplarının yanı sıra yakın dostu Halikarnas Balıkcısı'nın gönderdiği mektupları bir araya getirerek, kültürel içerikli bir seçki oluşturmuştur.

Başta Sabahattin Eyuboğlu ve Halikarnas Balıkcısı olmak üzere, ilk mavi yolculukları başlatan Azra Erhat bu yolculuklar çerçevesinde Fethiye yakınlarındaki Kaya Köye'de uğrar ve köyün yağmalandığına tanık olur.

Aslında bu olaylar yeni değildir, konuyla ilgili bir uzman olarak, yıllardan beri bu konuya yönelik öneri ve düşüncelerimizi belir-

tiyor, mübadele ile boşaltılan bu yerleşimin kendi kaderine terk edilmesi yerine, yeniden yapılandırılıp, yaşayan, canlı bir açık hava müzesine dönüştürülmesinin daha doğru bir yaklaşım olacağını anlatmaya çalışıyoruz.

Azra Erhat'a yazılmış mektupları içeren "Mektuplarıyla Halikarnas Balıkcısı" başucu niteliğinde seçkin bir kitap. Yer yer Anadolu uygarlıklarına, yer yer de kültürel öğelere değinir bu kitapta Erhat. Tam bu yoğunluğun içinde bir bakarsınız ki Balıkçı, Azra Erhat'tan bir mektup almıştır. İçi ısınan ve aydınlanan Balıkçı adeta kanatlanır: "Dün akşam indim İzmir'e, senden iki uzun mektup buldum. Hemen iç cebime yerleştirdim sıcak sıcak, hiç açmadan eve gittim. Gece olunca yastığımın altından mektupları çıkardım, açtım okudum. Okuma işi dört beş saat sürdü."(s.105)

Azra Erhat, mütevazı bir kişiliğe sahiptir. Bu çerçevede genellikle kenarda kalmış, kendisini fazla öne sürmekten kaçınmıştır. Erhat'la Balıkçı arasındaki mektuplaşmalar yeni bir yazın türü olarak değer bulabilir. Çünkü bu mektuplar kültürel dokusu zengin olan belgelerdir. Denilebilir ki bu mektuplar yoğun bilgi yanı sıra yoğun sevginin karıştırılmasıyla ortaya çıkmıştır.

Doğumunun 95 nci yıldönümünde onu sevgi ve saygılarla anıyoruz. "Ecco homo" söylemiyle gerçek insana özlemlili ve gerçek insanı arayan Azra Erhat, Anadolu topraklarında gözlenen bir sevgi ve bilgi ereniydi.

Şimdi Halikarnas Balıkcısı'nın mektuplarını önümüze alıp, Beethoven'in 9 ncu senfonisindeki koroyu dinleyerek ritüelimizi tamamlayabiliriz..

"Sevinç, güzelim kıvılcımı tanrıların Cennetin kızı..."

Ezra ERHAT. *İşte İnsan. Remzi Kitapevi. 245 s.*

Bir Yiğit Eğitim Savaşçısı Prof. Dr. Türkan Saylan

13 Aralık 1935-18 Mayıs 2009

Ben sadece yüreği insan sevgisiyle dolu bir hekimim. Ülkemi, insan haklarına ve hukuka saygılı, demokrasiye inanan hükümetlerin idare etmesini isteyen bir vatanseverim!..

Bir doktorun tek arzusu hastasını sağlığına kavuşturmak, yaşamını uzatmaktır. Ben bundan fazlasını yaptım; hastalarımın yaşam şartlarını da hazırladım, onlara iş ve aş buldum, çocuklarına kanat gerdim. Yoksul olmaları, çaresiz olmaları koşuluyla, hiç ayırım yapmadan...

Eğer bir yerlerde bilime, demokrasiye, barışa, aydınlığa aç bir çocuk senin ışığını bekliyorsa, sönmeye hakkın yoktur. Işıyacaksınız! Ölüme saniyeler kalmış olsa bile...

LAİKLİK MÜCADELESİNİN NERESİNDEYİZ?

Mustafa SOLAK*

Atatürk döneminin laiklik tanımı İçişleri Bakanı Şükrü Kaya tarafından şöyle dile getirilir: “Devlet ve ulus işlerinde dini tesirleri kaldırmak”¹

Maddi hayat, din gibi değişmez kurallara göre değil “günün gereklerini, maddi zorunlulukları göz önünde tutarak” düzenlenmeliydi.

3 Aralık 1934 tarihli “bazı kisvelerin giyilemeyeceğine dair yasa”nın gerekçesinde laiklik, “din ile devletin ayrılığını ve dinî akidelerin devlet işleri haricinde sırf vicdani bir mahiyette kalıp memleketin devlet hayatında dinin hiçbir tesiri olmaması”² şeklinde tanımlanır. Şükrü Kaya laikliğin çerçevesini ve hududunu “dinin memleket işlerinde etken olmamasını temin etmek”le sınırlar. Dinler, “vicdanlarda ve mabedlerde” kalmalı, “maddi hayat ve dünya işine” karışmamalıydı.³

Bu dönemde laikliğe hem dinin dünya işlerine (ekonomi, hukuk, eğitim, kültür, sanat, vb) karışmayarak hayatın gereklerine göre karar vermesi anlamında hem de ağa, şeyh, tarikat, cemaat gibi feodal sınıfların toplumsal üstünlüklerine son vererek vicdanını ve aklını kullanan özgür, çağdaş bireylerin yetişmesi açısından yaklaşmıştır.

1950’lerden beri laiklik, devlet işleyişinin ve toplumsal yaşamın dinin değil bilimin, halkın ihtiyaçlarının belirlemesi olarak anlaşılan laiklik, emperyalizmin ve burjuvazinin ihtiyacına göre sınırlandırılarak “din ve devlet işlerinin ayrılığı” olarak tanımlanmaya başlandı. Dünya işlerinin kutsal metinlere atıfla yapılmaması anlayışından uzaklaşmıştır.

1 TBMMZC, D.4, c.25, s.77.; Daha geniş bilgi için Mustafa Solak, Atatürk’ün Bakanı Şükrü Kaya, 2. Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2013.

2 TBMMZC, D.4, c.25, s.1.

3 TBMMZC, D.5, c.16, s. 61.; Cumhuriyet, 6 Şubat 1937; Ulus, 6 Şubat 1937

Dini siyasi ve ekonomik gayeleri için araç olarak görenler bu tanımı benimsemişler ve bu tanımın açtığı kanal üzerinden laikliği budamaya devam etmişlerdir. Nasıl olsa topluma din hükümleriyle müdahalenin önünde devlet engeli yoktu. Tarikat ve cemaatlerin çoğalmasını sağlayarak toplum üzerinde din yoluyla egemenlik kurmaya devam ettiler. Tarikat ve cemaatler nede olsa devlet değil sivil toplum kuruluşlarıydı.

Bugün ise “din ve devlet işlerinin” ayrılığı demek bile kolay değildir. Okullar Diyanetin, cemaat, tarikat vakıf ve derneklerinin kurumları haline getirilmiştir. Devlet şeriat ülkelerinde görüldüğü gibi fetvalarla yönetiliyor.

Laiklik nedir?

Laiklikten ne anlaşılması gerektiği konusu da AKP’nin devleti ve toplumsal yaşamı dinselleştirmesinden dolayı belirsizliğe bürakılmıştır. Örneğin “cemaatlere saygılı laiklik”ten bahsediliyor. Sanki siyasetin içinde değillermiş ve okullarda yarışmalar, etkinlikler düzenlemiyorlarmış gibi “cemaatler devlet işine karışmasın” söyleminden ibaret naif ve gerçeklerden uzak bir laiklik anlayışı dile getiriliyor.

Laik devlet için bireylerin dindar olması korku sebebi değildir. Dindar kişi inancını bireysel dünyasında yaşayarak toplumsal yaşamda diğer insanlara dayatmaz, inanca çıkarsal yaklaşmaz. Dindar, bilimin yerine inancını koymaz. Buna rağmen dini para, mevki için siyasete alet edenler (dinci) toplumu dinle denetime almak isterler. Dini kendi çıkarı için yorumlayarak kendi inançlarını halka da dayatır. Laik devlet, inançların birbirleriyle çatışmaması ve topluma dayatılmaması adına buna izin vermez.

Dincilik, halkın kafasının uyuşturulması için sermaye sınıfının silahı olmuştur. Sermaye kesiminden ayrı, dincilik siyaseti uygulayan kesim yoktur. Dincilik Hayrettin Karaman'ın "yolsuzluk hırsızlık değildir" sözündeki gibi hırsızlığı aklamanın, kadını ikinci sınıf insan görmenin, iş cinayetlerinin, asgari ücrete sadece 49 TL zam yapmanın dini gerekçelerinin uydurulmasının adıdır.

Dincilik, emekçiye "Allah'ı var; patron herkes gibi namazını kılar. Bu bile insanı motive ediyor. Kendini o an için aynı seviyede görüyorsun."⁴ dedirtmek içindir.

Laik-laik olmayan devlet, dinci-dindar ayrımı

Laik devlet ile laik olmayan devlet, laik birey ile dinci arasındaki farkları aşağıdaki tablolarla ortaya koyabiliriz.

Özellikler	Laik devlet	Laik olmayan devlet
İnançlar karşısındaki tutum	Tarafsız	Bir inancın taraftarı
Amaç	Bilimi egemen kılmak	İnanç üzerinden emek sömürüsü
İnsanların konumu	Yurttaş	Ümmet
Eleştirel düşünce	Var	Yok
Egemenliğin kaynağı	Halk	Allah
Kadının konumu	Erkek eşit	2. sınıf

Özellikler	Laik birey	Dinci
Rehber	Bilim	İnanç
İddialarının dayanağı	Bilim, genel ahlak	Dini hükümler, dini ahlak
İnancı yaşama	Kendi dünyasında	Topluma dayatmacı
Dindar olabilir mi	Evet	Hayır
Amaç	Aklı kullanmak	İnanç sömürüsü

Laiklik, dünya işlerinin yani devlet ve toplumsal yaşamın dini inançlara göre şekillenmemesidir. Laikliğin inançlar karşısında tarafsız olduğu, inançların birbirleriyle çatışmadan yaşamasının garantisi olduğunu bilelim ki önüne bir de "özgürlükçü" sıfatı eklemeyelim, cemaat ve tarikatların özgürlüğünü savunmayalım.

Laiklik mücadelesinden vazgeçerek emek politikalarına hapsolmak

Yanlış algılardan biri laiklik algısı da bugüne kadar laikliğin yaşam tarzının savunulmasına hapsedilmesidir. Şimdi ise "bugüne kadar yaşam tarzına dayalı laikliği savunduk da ne oldu" denerek bundan vazgeçiliyor. Buna göre artık Etiler, Cihangir, Beşiktaş, Kadıköy'deki insanın yaşam şeklinin savunulması "elitist" bir tavidir. Eğitimin laiklik esasına göre yürütülmesi talepleri yerine halkın dini duyarlılığına dikkat edilerek davranılmalıydı. Laiklik denerek halk ürkütülmemeliydi.

Bunun yerine AKP'nin yolsuzlukları, hırsızlıkları, ekonomi politikaları, emekçilerin hakları üzerinden siyaset geliştirme çabası savunuluyor. Doğru elbet ama bu yaklaşım, yaşam tarzının savunulmasının geri plana

atılmasını gerektirmez. İki nedenle gerektirmez. İlk olarak yaşam tarzının savunulması insanın nasıl yaşayacağına, seçimini özgürce kullanabilmesine dayalı temel bir taleptir. İkincisi, halkın eğitimin ve toplumsal yaşamın dinselleştirilmesini normal kabul ettiğinin, laikliği önemsemediğinin dayanağı yoktur.

Özgecan'ın vahşice katledilmesinden sonra toplumun hangi sloganlarla ayağa kalktığına dikkat edelim. Eylemler "kadına yönelik şiddetin önlenmesi"nin ötesine taşarak laiklik,

⁴ <http://www.birgun.net/news/view/emegin-kitabi/12157>, 21.02.2015. Emekçilerin sermaye karşısındaki tutumuna ilişkin daha geniş bilgi için bakınız. Melda Yaman, Gülistan Yarkın, Ş. Gürçağ Tuna ve Fuat Ercan, *Emeğin Kitabı, Sosyal Araştırmalar Vakfı, İstanbul, 2014*

özgürlük taleplerine dönüşmüştür. Bu durum Haziran ayaklanması kadar önemsenmelidir. Her gün tecavüz, ölümler olduğu halde gösterilen tepkinin büyüklüğünün nedeni sadece Özgecan'ın yakılması değildir.

AKP'li siyasetçilerin, din adına konuşanların sadece kadınları değil tüm toplumu aşılayan sözlerinin, uygulamalarının insanların nasıl yaşayacağına müdahalelerin son bir yıl içinde artması esas nedendir.

Laikliğin geçmiş yıllarda yaşam tarzının savunulmasına hapsedilmesi ne kadar yanlışsa bunu önemsemeyip ekonomi politikalarına, emekçinin haklarına hapsolmak da o kadar yanlıştır. Sanılıyor ki emekçinin laikliğe değil iş güvencesine, onuruyla yaşayabileceği çalışma koşullarına ve ücrete ihtiyacı var. Laiklik ile emeğe sahip çıkmak birbiriyle çelişmez ve biri diğerini önceler. Aksine emeğin haklarına sahip çıkmak için laikliğe sahip çıkmak gerekir. Çünkü laiklik yaşamımıza kimsenin karışmamasının yanında hakları ve yükümlülükleri olan bir "yurttaş" bilincine kavuşarak haklarımızı arayabilmemiz içindir.

"İş güvenliğinde aşırı tedbir Allah'a imanı sorgulatır", "sigorta yaptırmanın tevekküle aykırı olduğu"nın, madenlerde ve inşaatlarda ölen emekçiler için "güzel öldüler", "işin fitratı böyle" dendiği ortamda insanlar hakkını aramayı bu dünyaya değil öte dünyaya bırakır. Soma'da madencilerin katli sonrası binlerce imamın gönderilerek madencilere ve acılı ailelere, haklarını aramaları değil sahip "Allah rızası için isyan etmemeleri" telkin edilmiştir. Çalışma Bakanının "‘asgari ücret ile geçinilmez’ diye bir şey yok. 800 TL de büyük bir paradır" sözüyle konuştuğu, taşeronlaşmanın arttığı yerde sendikalılığı savunmak daha da zorlaşmaktadır. Laiklik, emekçinin, kendini, herhangi bir dinin ümmeti, bir mezhep veya tarikatın müridi görmeyerek sınıf bilincine kavuşması içindir.

Bu sebeple "halkın hassasiyeti" denerek laikliğe aykırı uygulamaları onaylamak veya sessizliğe bürünmek tam da düşündüğünüz halkın hassasiyetine aykırıdır. Halkın hassasiyeti emeğinin değerinin bilinmesidir, iş

güvencesidir. Laiklik tam da aklımızın dini gerekçelerle uyutulmadan haklarımızı bu dünyada savunabilmemize yarar. Laiklik, toplumun çoğunu oluşturan emekçiler için olmazsa olmazdır.

Laiklik mücadelesi emekçiler için

Laiklik burjuvazinin değil emekçinin talebidir. Burjuvazinin dincileşmeye itirazı yoktur. Kendileri için çağdaş yaşamı savunurlar ama emekçinin dinle denetim altında tutulması için dinciliğe ihtiyaç duyarlar. Kimilerinin "laik" bulduğu TÜSİAD'ın başkanı Haluk Dinçer dinselikle ilgili olarak "kadınlar için endişem yok; benim de bir kızım var, yetiştiriyorum. Ben, kızımın geleceğiyle ilgili böyle bir korkuya kapılmıyorum."⁵ diyor. Şimdilik çocuklarını özel okullarda veya yurtdışında okutabildikleri için dincilik onlar için tehdit değil. Laiklik mücadelesi sınıf mücadelesinin üstüne örtülen perdenin kaldırılması için gereklidir. Emekçinin sermayenin din üzerinden kurmaya çalıştığı egemenliğe rıza göstermemesi içindir laiklik.

Laiklik mücadelesi, emekçi için tarikat denetiminde azla yetinmeye, kanaatkarlığa rıza göstermemesi, hakkını aramak yerine dinci vakıfların "hayırseverliğine" dayalı sosyal yardımları aracılığıyla sadaka kültürüne alıştırmaması için gereklidir. Laiklik, emekçinin, kendini, herhangi bir dinin ümmeti, bir mezhep veya tarikatın müridi görmeyerek sınıf bilincine erişmesi içindir.

Laiklik mücadelesi, kul statüsündeki ümmetçiliğin yerine eşit haklarla donatılmış yurttaşlık bilincine dayalı demokratik bir Cumhuriyet için de önemlidir.

Laiklik konusunda bir başka hata da "sonuna kadar gidilsin bakalım toplum ne kadar dinselleşmeyi kabullenecek?" denilerek beklenilmesi, bir yerden sonra "halkın laikliğe sahip çıkacağı"nın umulmasıdır. Özgecan eylemleri, zorunlu din dersine ve eğitimin dinselleşmeye karşı çıkmak için öğretmen ve öğrencilerin okul boykotu toplumun la-

5 <http://www.muhalafet.org/yazi-somuru-ve-diktayi-durdurmak-icin-evren-haspolat-28-13890.aspx>, 22.02.2015

ikliği ne kadar önemsedığını göstermiştir. Toplumun bu duyarlılığının parti yönetimlerinin “dini değerlere hassasiyet” vurgularıyla azaltılmasına izin verilmemelidir. Okullarda, işyerlerinde, alanlarda gerici uygulamalara karşı çıkılmalıdır.

Sonuç olarak;

1) Laiklik mücadelesi toplumun gündemine girerek Özgecan eylemlerinde daha çok görünür olmuştur. Muhafazakar kesim de bu eylemlerde “eşitlik, özgürlük” talep etmiştir. Laikliğe sahip çıkan siyasi aktörler halk tarafından daha dikkatle takip edilir olmuştur. Laiklik mücadelesi yükseltilmelidir.

2) Laiklik mücadelesi yaşam tarzının savunulmasının ötesine giderek emekçileri kazanmaya yönelik olarak, emekçi karakterde bir programla başarıya ulaşabilir. Çünkü bu mücadele toplumun büyük çoğunluğunu oluşturan emekçinin ihtiyacıdır. Biri diğerinden ayrılmadan emeğin hakları ve laiklik birlikte savunulmalıdır. Daha doğru ifadeyle laiklik mücadelesi emekçi karakterde yürütülmelidir.

*ADD BDK üyesi, solak81@outlook.com

— ALEM —

İbrahim ARAK

— İBRET-İ ALEM —

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ?

- 1- Ülkemizden ilk kez Erovizyon şarkı yarışmasına katılan kimdir?
 - a. Şebnem Paker
 - b. Semiha Yankı
 - c. Nilüfer-Grup Nazar
 - d. Neco
- 2- Hangi ülkenin bayrağı, yukardan aşağı; beyaz, mavi, kırmızı renktedir.
 - a. Fransa
 - b. Hollanda
 - c. Rusya
 - d. Sırbistan
- 3- 10 Yıl Marşı, Faruk Nafiz Çamlıbel ve Behçet Kemal Çağlar tarafından yazılan ve tarafından 1933 yılında bestelenen marştır. Boşluktaki isim kimdir?
 - a. Ahmet Adnan Saygun
 - b. Ulvi Cemal Erkin
 - c. Hasan Ferit Alnar
 - d. Cemal Reşit Rey
- 4- Telefonu icat eden kimdir?
 - a. Edison
 - b. Alexander Graham Bell
 - c. Einstein
 - d. Johannes Gutenberg
- 5- Messi hangi ülkenin vatandaşdır?
 - a. Brezilya
 - b. İspanya
 - c. Arjantin
 - d. Uruguay
- 6- WC nin açılımı nedir?
 - a. Vay canına
 - b. Welcome
 - c. Su dolabı
 - d. Duvar sandalyası
- 7- PTT nin açılımı nedir?
 - a. Posta Telgraf Telefon
 - b. Posta Telefon Teşkilatı
 - c. Posta Telgraf Teşkilatı
 - d. Posta Televizyon telefon
- 8- Bu gün söylediğimiz İstiklal Marşının bestecisi kimdir?
 - a. Osman Zeki Üngör
 - b. Mehmet Akif Ersoy
 - c. Münir Nurettin Selçuk
 - d. Ahmet Adnan Saygun
9. Camın ana maddesi nedir?
 - a. Toprak
 - b. Petrol
 - c. Kum
 - d. Jelatin
10. Dört coğrafi bölgeye sınırı olan ilimiz hangisidir?
 - a. Sivas
 - b. Bilecik
 - c. Kahraman Maraş
 - d. Eskişehir
11. Soma Cinayetinde maaşlarının bir kısmını Soma'ya gönderen hangi ülkenin Milletvekilleri?
 - a. İran
 - b. Irak
 - c. Bulgaristan
 - d. Azerbaycan
12. Mevlana- Şems benzetmesi yaparak, "Erdoğan'ı gördükçe aşık oluyorum" diyen, iş adamı (!) kimdir? (Not: Şemsi öldüren kişiler arasında Mevlana'nın oğlu Alaadin'de vardır).
 - a. Mehmet Cengiz
 - b. Nihat Özdemir
 - c. Ethem Sancak
 - d. Fettah Tamince
13. "İstedğim eczaneden ilacımı alıyorum" AKP. Daha önce ilacımızı nereden alıyorduk?
 - a. Nalburdan
 - b. Loto Bayinden
 - c. Zücciyeciden
 - d. Hiçbiri
14. Devekuşu tehlike anında ne yapar?
 - a. Yatar
 - b. Kafasını kuma gömer
 - c. Kaçar
 - d. Atağa geçer
- 15- Hanagi yazılış doğrudur?
 - a. Püskevit
 - b. Bisküvi
 - c. Bisküvit
 - d. Pisküvit
- 16- Yaşayan en büyük canlı nedir?
 - a. Mavi Balina
 - b. Fil
 - c. Bal Mantarı
 - d. Dev Sekoya ağacı

Zeytun bölgesinde Ermenilerin yaptığı katliam

... Şüphe etmemek gerekirdi ki, Ermeni soykırımı konusundaki sözler, gerçeğe uygun değildir.

Aksine, güney bölgelerinde, yabancı kuvvetler tarafından silahlandırılan Ermeniler, gördükleri koruyuculuktan cesaret alarak bulundukları yerlerdeki Müslümanlara saldırmaktaydılar. İntikam düşüncesiyle her tarafta insafsız bir şekilde öldürme ve yok etme siyaseti gütmekteydiler. Maraş'taki feci olay bu yüzden çıkmıştı.

Yabancı kuvvetlerle birleşen Ermeniler, top ve ağır makineli tüfeklerle Maraş gibi eski bir Müslüman şehrini yerle bir etmişlerdi. Binlerce çaresiz ve suçsuz ana ve çocukları işkenceyle öldürmüşlerdi. Tarihte bir benzeri görülmemiş olan bu vahşeti yapan Ermenilerdi. Müslümanlar yalnız namuslarını ve canlarını korumak için karşı koymuş ve kendilerini savunmuşlardı. Yirmi gün süren Maraş katliamında, Müslümanlarla birlikte şehirde kalan Amerikalıların, bu olay hakkında İstanbul'daki temsilciliklerine çektikleri telgraf, bu faciayı yaratanları, yalanlanamayacak bir şekilde ortaya koymaktaydı.

Adana ili içindeki Müslümanlar, tepeden tırnağa kadar silahlandırılan Ermenilerin süngülerinin baskısı altında, her dakika öldürülmek tehlikesiyle karşı karşıya bulunuyorlardı.

Canlarının ve bağımsızlıklarının korunmasından başka bir şey istemeyen Müslümanlara karşı uygulanan bu zulüm ve yok etme politikası, uygar dünyanın dikkatini çekecek ve onları insafa getirecek nitelikteyken, aksinin yapıldığını iddia ederek ondan vazgeçilmesini isteme gibi bir teklif nasıl ciddi olarak kabul edilebilirdi?"

(Nutuk, CHP İstanbul İl Başkanlığı Yayını, s. 348-349)

Gazi Mustafa Kemal Atatürk

KURTULUŞ SAVAŞI DÖNEMİNDE VE CUMHURİYET'İN İLK YILLARINDA TÜRK-SOVYET İLİŞKİLERİ

Gazi ÖMEROĞLU*

Özet: Emperyalizme karşı ulusa dayalı bir mücadele yürüten Mustafa Kemal Paşa'nın bu dönemde Sovyet rejimi ile yürüttüğü ilişkiler ve Sovyetlerin Kemalist Devrim'e bakışı yakın tarihimizin incelenmeye değer konuları arasındadır. Atatürk'ü salt sosyalist göstermek ne kadar hatalıysa O'nun Sovyetler ile ilişkilerini görmezden gelmek de o derecede bir aymazlıktır. Anahtar Sözcükler: ulusal kurtuluş mücadelesi, Sovyetler, antiemperyalizm, Mustafa Kemal Paşa, Lenin

Ulu önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün antiemperyalizme, otokrat saltanat rejimine ve gerici kalkışmalara karşı gösterdiği dik ve kararlı duruş O'nun dünya ulusları nazarındaki yerini sürekli yükseltmesini sağlamıştır. Anadolu'nun bağrından bir ulusun mücadelele kararlılığının ayak sesleri duyuluyordu. Kendi içindeki hastalıklı ruh halinden sıyrılamamış, 17. Yüzyıldan itibaren sürekli toprak kaybetmiş bir imparatorluk artık yıkılıyordu. Avrupa coğrafyasında ittifak oyunları dönmeye başlamıştı. Osmanlı imparatorluğu da bu oyunun dışında kalmamıştı. Basiretsiz politikalar sonucunda hayalperestlik vatan hainliğine kadar evrilmişti. Sonuçta ortada Türk ulusunu yok etme amacı güden bir Sevr Projesi ve çok uluslu işgal kuvvetlerinin erekları kalmıştı. Mustafa Kemal Paşa önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesi elbette emperyalist Sevr projesine de ülke içindeki işbirlikçi kalkışmalara da geçit vermeyecekti. Türk Ulusu'nun Ulusal Kurtuluş Savaşı, sürekli ezilen ve sömürülen doğu ulusları için de bir örnek oluşturmuştu. Haklılığı tartışılmaz olan bu mücadele Çarlık rejimini devirerek emperyalist dünya savaşının pençesinden kurtulan Sovyetler tarafından da yakından takip ediliyordu. Emperyalizme karşı savaşım içinde olan Türk ulusu küllerinden yeniden doğarken Karadeniz'in kuzeyinden imrenerek bakan Sovyetler, Mustafa Kemal Paşa önderliğindeki bu mücadeleyi “yeni müttefik” ve “stratejik ortak” olarak görüyordu. Atatürk'le diplomatik sınırları aşan, dostluk düzeyinde bir ilişki geliştirmiş olan Aralov anılarında Lenin'in Atatürk ve Kurtuluş Savaşı hakkında kendisine söylediklerini şöyle anlatır: “Türkler ulusal kurtuluşları için savaşıyorlar. Emperyalistler Türkiye'yi soyup soğana çevirdiler, hala da soyuyorlar. Köylüler, işçiler buna katlanamadılar ve başkaldırdılar. Sabır bardağı taş-tı. Gerek doğu halkları gerek biz emperyalist güçlere karşı savaşıyoruz.” Yine Lenin, Mustafa Kemal Paşa için: “Tabii ki sosyalist değildir ama görülüyor ki iyi bir teşkilatçı, kabiliyetli bir lider, ulusal burjuva devrimini idare eden ilerici ve akılcı bir devlet adamı. Bizim sosyalist devrimin önemini anlamış olup Sovyetlere olumlu davranıyor. O istilacılara karşı kurtuluş savaşı yapıyor.”(1) Kurtuluş Savaşı'nın başladığı dönemlerde Sovyet rejimi ile diplomatik ilişkiler geliştirilmiştir. Ulusal mücadeleyi hem manevi hem de maddi yönden destekleyen Sovyet Rusya ile batılı emperyalist devletlere karşı savaşım noktasında işbirliği yapılmıştır. 26 Nisan 1920'de Atatürk Lenin'e yazdığı mektupta siyasi ve askeri nitelikli bağlaşımdan söz etmiş, Sovyet Dışişleri Bakanı Çiçerin tarafından verilen yanıtta dostluk ve diplomatik ilişkilerin kurulup geliştirilme dileği belirtilmiştir.(2) 11 Mayıs 1920'de TBMM Moskova'ya Dışişleri Bakanı Bekir Sami Bey başkanlığında bir heyet gönderdi. Moskova'daki görüşmeler sonucu iki ülke arasında Mart 1921'de bir Dostluk Antlaşma-

rinden yeniden doğarken Karadeniz'in kuzeyinden imrenerek bakan Sovyetler, Mustafa Kemal Paşa önderliğindeki bu mücadeleyi “yeni müttefik” ve “stratejik ortak” olarak görüyordu. Atatürk'le diplomatik sınırları aşan, dostluk düzeyinde bir ilişki geliştirmiş olan Aralov anılarında Lenin'in Atatürk ve Kurtuluş Savaşı hakkında kendisine söylediklerini şöyle anlatır: “Türkler ulusal kurtuluşları için savaşıyorlar. Emperyalistler Türkiye'yi soyup soğana çevirdiler, hala da soyuyorlar. Köylüler, işçiler buna katlanamadılar ve başkaldırdılar. Sabır bardağı taş-tı. Gerek doğu halkları gerek biz emperyalist güçlere karşı savaşıyoruz.” Yine Lenin, Mustafa Kemal Paşa için: “Tabii ki sosyalist değildir ama görülüyor ki iyi bir teşkilatçı, kabiliyetli bir lider, ulusal burjuva devrimini idare eden ilerici ve akılcı bir devlet adamı. Bizim sosyalist devrimin önemini anlamış olup Sovyetlere olumlu davranıyor. O istilacılara karşı kurtuluş savaşı yapıyor.”(1) Kurtuluş Savaşı'nın başladığı dönemlerde Sovyet rejimi ile diplomatik ilişkiler geliştirilmiştir. Ulusal mücadeleyi hem manevi hem de maddi yönden destekleyen Sovyet Rusya ile batılı emperyalist devletlere karşı savaşım noktasında işbirliği yapılmıştır. 26 Nisan 1920'de Atatürk Lenin'e yazdığı mektupta siyasi ve askeri nitelikli bağlaşımdan söz etmiş, Sovyet Dışişleri Bakanı Çiçerin tarafından verilen yanıtta dostluk ve diplomatik ilişkilerin kurulup geliştirilme dileği belirtilmiştir.(2) 11 Mayıs 1920'de TBMM Moskova'ya Dışişleri Bakanı Bekir Sami Bey başkanlığında bir heyet gönderdi. Moskova'daki görüşmeler sonucu iki ülke arasında Mart 1921'de bir Dostluk Antlaşma-

sı imzalandı. Kars ve Ardahan Türkiye'ye; Batum, Sovyetler Birliği'ne bırakıldı. Bu antlaşmanın siyasal yönden önemli noktaları şöyle sıralanabilir;

- Bu antlaşma yeni Sovyet rejiminin yaptığı ilk uluslararası antlaşmadır.
- İki ülke arasındaki ilişkiler resmileştirilmiştir.
- Türkiye, doğusundaki savaşı ve sınır düzenlemelerinin sonuçlandırmış ve bütün gücünü Batı'ya çevirmiştir; Böyle bir antlaşma yapılması, Batı'nın Ankara'yı dikkate almasında önemli bir rol oynamıştır.
- Türkiye ve Sovyetler Birliği arasında iyi bir dostluk oluşmuştur.
- Ulusal Kurtuluş Savaşı'na Sovyet Yardımları

Ulusal Kurtuluş Savaşı'na Sovyet Yardımları

Sovyet resmi verilerine göre Kurtuluş Savaşı döneminde Rusya Türkiye'ye 39 bin tüfek, 327 makineli tüfek, 54 top, 63 milyon fişek, 147 bin top mermisi, 2 avcı botu ve Doğu sınırlarından eski Rus ordusunun bır-

raktığı malzemeleri sağlamıştır. Ayrıca Ankara'da iki barut fabrikasının kurulmasına yardım eden Sovyetler; 200 kg külçe altını da Anadolu'daki antiemperyalist mücadeleye kazandırmıştır. Kimsesiz gazi çocukları için kurulması istenen yetimhane için de 100 bin altın ruble hibe etmiştir. Basımevi ve sinema teçhizatı için 200 bin lira ve 10 bin altın ruble sağlamıştır.(3)

Her ulusal günde, yabancı ülke politikacılarının ve basınının Atatürk'le ilgili övücü sözlerine yer verilir. Ancak Sovyetler Birliği'nin savaşın sonucunu olumlu yönde etkileyen yardımlarından ve Lenin'in Mustafa Kemal hakkındaki görüşlerinden söz edilmez. Ders kitaplarında "Kara Fatma"nın sırtında top mermisi taşıyan resminin altına komünizm övgüsü olur diye bu "mühimmat"ların nereden geldiği yazılmaz. Bundan dolayı TIME dergisinin Atatürk'ü "kapak" yaptığını biliriz de Sovyet yardımlarını bilmeyiz.

Cumhuriyet'in İlk Yıllarında Türk-Sovyet İlişkileri

Lozan'dan sonraki dönemde Türkiye'nin batılı devletlerle ilişkileri Musul sorunu

Akşam ve Hakimiyet-i Milliye, Eylül 1934

nedeniyle gerginleşmiş, aynı devletlerin etkisinde bulunan Milletler Cemiyeti'nin bu konudaki hakemliği de taraflı olmuştur. Bu durum Türkiye'yi Milli Mücadele yıllarında olduğu gibi Sovyetlere yaklaştırmıştı.

Diğer taraftan batılı devletlerin Sovyetleri bir çember içine almaya çalışmaları, bu arada 1 Aralık 1925'te Almanya ile yakınlaşmayı amaçlayan Locarno Antlaşması'nı imzalamaları Sovyetleri de Türkiye'ye yaklaştırmıştı.

Sovyetler daha sonraki yıllarda Türkiye'nin batılı devletlerle ilişkilerini geliştirmesini hoş karşılamamışsa da bu antlaşma 1945 yılına kadar devam etmişti.

Ulusal Kurtuluş Savaşı sırasında olduğu gibi genç cumhuriyetin ilk yıllarında da Batılı devletler ile Türkiye'nin ilişkileri olumsuz seyrinde devam etti. Boğazlar konusunda kimi farklılıklar taşısın da, Türkiye'ye en yakın görüşü Sovyetler Birliği savundu. 1919'dan başlayarak yirmi yıl boyunca SSCB'yle ilişkiler belli bir düzeyin üstünde tutuldu.

1928'de Cenevre'de toplanan Silahsızlanma Konferansı'na SSCB'nin önerisiyle Türkiye de çağrıldı. Kurtuluş Savaşı'ndan sonra Türkiye'nin ilk kez katıldığı uluslararası konferansta Türkiye temsilcisi topyekun silahsızlanma konusunda Sovyet tezini destekledi. Türkiye Avrupa'daki gruplaşmalar karşısında 1933-1936 yıllarında SSCB'yle işbirliğini korudu. 1935'de Dostluk ve Tarafsızlık Antlaşması on yıl süreyle uzatıldı. Türkiye Balkan Antantı'na SSCB'yle savaşa sürüklenmeyeceğine ilişkin çekince koydu. Emperyalizme karşı başarılı bir savaş vererek önemli bir zafer elde eden Kemalistler ile Sovyetlerin yakınlaşması bu süreçte batının egemen güçlerini tedirgin etmeye devam edecek, karşıdevrimcilerin iktidara yerleşmeye başladığı 1950 yılından itibaren Türkiye bedeller ödeyecekti.

Kaynakça:

- 1) Aralov, S. İ. Bir Sovyet Diplomatının Türkiye Hatıraları 1, Yenigün Basım ve Yayıncılık, Aralık 1997.
- 2) Türk İnkılap Tarihi, Dr. Ali İhsan Gencer, Dr. Sabahattin Özel, Dördüncü Basım, Der Yayıncılık, İstanbul, 1997
- 3) Alptekin Müderrisoğlu, Kurtuluş Savaşı'nın Mali Kaynakları, 1990/ S.522-523

* ADD Çankaya Şube Gençlik Kolu Yöneticisi

ODTÜ Tarih Bölümü/Hazırlık Öğrencisi
(gazi.omeroglu@metu.edu.tr)

ATARÜK ORMAN ÇİFTLİĞİ AĞIDI

A. Kadir PAKSOY

I

Bilmiyorum kaç yıl oldu
Bildiğim genç olduğumdu
Erden dize arıyordum Ankara ovasında
Yorgun şiir atıma

Atatürk Orman Çiftliğine varınca
Canlanmıştı şiir atım nasılsa
Yarışa çıkmıştı Ankara rüzgarıyla
Ankara çayı boyunca

Çam kokusu iğde kokusuna karışıyordu
Çocuk gülüşleri kuş cıvıltılarına
Öpücükler konduruyordu nazlı söğüt dalları
Derenin billur sularına

İşte o gün orada
Torunuyla dondurma yerken
Ayırında olmadan mutluluğun resmini çizen
Bir ihtiyara sormuştum safça

De bana amca demiştin
De bana bu çiftliği nasıl kurdu Ata
Ne vardı ondan önce burada
Nasıl kazanıldı bu utku bozkırın ortasında

“Evlat” demişti ihtiyar bana
Gözlerimin içine bakarak babaca
“Hiçbir şey yoktu burada
Bataklık ve sazlıktan başka

Yani sivrisinek ve sıtma
Yani saz benizli bebeler
Sönmüş gülücükleri gözlerinde
Cansız elleri böğürlerinde
Karınları davul gibi şiş
Boyunları çöp gibi ince
Eriyip giderler mum gibi
Eriyip giderler göz göre göre

Duymuştum o günlerde
Gazi Paşa burada bir çiftlik kurmak isteyince
Rapor etmişler Gazi Paşa'ya
Burada çiftlik olmaz, ağaç da yetişmez diye

Ama olacak demiş Gazi Paşa
Burası numune olacak Anadolu'ya
Öyle bir ıslah edeceğiz, öyle bir yeşerteceğiz ki burayı
Kör bir insan dahi hissedebilecek kendini
yeşillikler arasında

Bak işte öyle de olmadı mı ya
Yeşillik mi yalnızca
Soframızı da şenlendirmede mi mübarek
Balı, südü, peyniri, yoğurduyla

Atasını bilmeyen Allah'ını da bilmez
Emanete hıyanet olmaz
Biz o mübareği Allah'a borçluyuz
Buradaki mübarek her şeyi de ona”

Ne zaman Atatürk Orman Çiftliğinden söz
edilse
Hemen o nur yüzlü ihtiyar gelir gözlerimin
önüne
Ne kadar yorgun olsa da şiir atım
Canlanır, düşer erden bir dizinin peşine

II

Ne oldu nasıl oldu
Geceler karanlık doğurdu
Bulandı billur sular
Sivrilere yine gün doğdu
Sultanlığın ilan etti bir sivri
Ele geçirince mülkün mührünü
Katline ferman verdi ne varsa ekili dikili
Ata elinde / Ata eliyle

Kıyıldı binlerce ağaca bataklıkların kiniyle
Dikildi bir kaçak saray ki hak getire
Elhak eşsiz bir sivrilik anıtı
Ne kadar övünse azdır yapıtıyla mimarı

Bin bilmem kaç odalı mıymış iki bin mi
Rivayet muhtelif / kimse bilmiyor gerçeği
Yalnız önünden geçerken anladım
Buranın da sivrilere dar geleceğini

Peki bu hay huy içinde
Kıyılan ağaçlarla birlikte
Yuvaları bozulan kuşlar ne oldu
Olmadı mı kimse onların çığlıklarını duyan
ülkede

Öyle sağırlaşmıştı ki kulaklar sivri sürülerinin
uğultusuyla
Öyle taşlaşmıştı ki kalpler sarayın yalanlarıyla
Kimsecikler duymadı
Yuvaları bozulan kuşların çığlıklarını

Tanıyıyım bu bile bile yuva bozmanın
Tanırım yuvası bozulan kuşlardan sağ ka-
lanları
Onlar unutmayanlardır bataklıkları kurutan
büyük insanı
Bana bu şiiri onlar yazdırdı

Kanat çırpıp çığırışlar hâlâ onun kabri ba-
şında
Hele de güneş batarken akşamları
Başlar bir kuş semahı
Yürek yakar, arşa çıkar çığlıkları

III

Yalın ama güçlü bir şiirdi
Atatürk Orman Çiftliği
Kurban edildi kötü ozanların kıskançlığına
Kırıldı bozkırın tezenesi

İşte yine yinelendi tarih
Yine sırtıyor kör talih
Yine yıkıldı namuslu ellerin kurduğu ne var-
sa
Kuruldu yine “hân-ı yağma”
Yine yayıldı bataklık kokusu dört bir yana
Yine sivrilere işbaşında
Kaybolup gitti hoş kokulu esin perileri
Boşuna erden dize arama

Ağla ozan ağla
Şiirini yitirdi Ankara

*Not: Bu şiirin oluşumu sürecinde eleştirileri
ile ufku genişleten sevgili dostum, “Üstâ-
d”ım Ümit Sariaslan’a teşekkürü bir borç
bilirim.*

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE OKULU SAMSUN'DA

TARİH	16.5.2015	17.5.2015	18.5.2015
DERS SAATLERİ	CUMARTESİ	PAZAR	PAZARTESİ
10.00/ 10.50	ADD Tarihi Hüseyin Emre ALTINIŞIK ADD Genel Bşk. Yrd.	Düşünce Tarihi Prof. Dr. Bülent ÇUKUROVA	Kemalist İdeoloji ve Cumhuriyet'e Yönelik Saldırıları Uluç GÜRKAN
11.00/ 11.50	ADD Örgüt Kimliği ve Stratejisi Öner TANIK ADD Genel Sekreteri	Düşünce Tarihi Prof. Dr. Bülent ÇUKUROVA	Kemalist İdeoloji ve Cumhuriyet'e Yönelik Saldırıları Prof. Dr. Bige SÜKAN
12.00/ 12.50	Türk Dış Politikası Prof. Dr. Şükrü Sina GÜREL	Dünya Devrimler Tarihi Prof. Dr. Anıl ÇEÇEN	Geçmişten Günümüze Ermeni Sorunu Uluç GÜRKAN
13.00/13.50	Türk Dış Politikası Prof. Dr. Şükrü Sina GÜREL	Dünya Devrimler Tarihi Prof. Dr. Anıl ÇEÇEN	Geçmişten Günümüze Ermeni Sorunu Uluç GÜRKAN
13.50/14.30	ÖĞLE ARASI		
14.30 / 15.20	Demokrasi ve Seçim Hukuku Tansel ÇÖLAŞAN ADD Genel Başkanı	Türk Devrim Tarihi Nihat ŞENYURT	Eğitim Sorunu ve Kemalist Çözüm Önerileri Prof. Dr. Ferit BERNAY
15.30/ 16.20	Demokrasi ve Seçim Hukuku Tansel ÇÖLAŞAN ADD Genel Başkanı	Türk Devrim Tarihi Nihat ŞENYURT	Girişimcilik ve Liderlik Prof. Dr. Lütfü ÇAKMAKÇI
16.30/ 17.20	Anayasa, Hukuk Devleti ve Başkanlık Sistemi Prof. Dr. Süheyl BATUM	Türkiye Ekonomisi Prof. Dr. Erdiç TOKGÖZ	Kişisel Gelişim ve İletişim Prof. Dr. Yıldız KUZGUN
17.30/ 18.20	Anayasa, Hukuk Devleti ve Başkanlık Sistemi Prof. Dr. Süheyl BATUM	Türkiye Ekonomisi Prof. Dr. Erdiç TOKGÖZ	Kişisel Gelişim ve İletişim Prof. Dr. Yıldız KUZGUN

Düzenleyen: Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkez Eğitim Kurulu
Yer: İncesu Mevki Kanarya Kampı (Çakırlar Korusu Karşısı)-Samsun

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE OKULU 16,17,18 MAYIS 2015 TARİHLERİNDE SAMSUN'DAYDI.

Bursiyerlerimizle Yemekli Toplantıda Buluştuk

Genel merkezimizden burs alan 112 öğrencimiz ile 6 Mayıs akşamı Ahmet Taner Kışlalı Kültür Merkezimizde bir araya geldik. Başta genel başkanımız Tansel Çölaşan ve Genel Sekreterimiz, burs komisyonu başkanımız Öner Tanık olmak üzere, GYK üyelerimiz, Ankara Şube Başkanlarımız, Toplumsal Konuları Araştırma Kurulu üyelerimiz yemeğe katılarak gençlerle tanışma fırsatı yakaladılar.

Yemek sonunda konuşmak isteyen gençlerimiz söz aldılar.

ADD'nin dışardan nasıl algılandığını, neler yapılması gerektiğini, kendi eğitim yaşamlarından örneklerle bizlere sundular. Güzel bir akşam, tekrarlanması dileğiyle -ve başarıyla - sona erdi.

Cumhuriyet Kültür Merkezindeki S yle iler Devam Etti:

GYK Yayın Kurulunun davetlisi olarak 18 Nisan 2015 de Zafer Gençaydın bizlerle idi. S yle i sonunda Yayın Kurulu sorumlusu Naki Selmanpako lu tarafından ADD adına konu macıya  i ek takdim edildi.

CK Cumhuriyet Kitapları **CKM**

SÖYLEŞİ

**PROF.DR.
ZAFER
GENÇAYDIN**

H. . Güzel Sanatlar Fak. Eski Dekanı

ÖZGÜRLÜK VE SANAT

DÜZENLEYEN: ADD GENEL MERKEZİ

18 NİSAN 2015 CUMARTESİ - SAAT 14.00
AHMET RASİM SOK. NO.14 ÇANKAYA - TEL. 442 30 50

S yle i  ncesinde, GYK  yesi Sanat-Kültür Kolu sorumlusu Ersan Petekkaya,   rencisi G ne   evik'le beraber değişik parçalar seslendirerek güne anlam kattılar.

CK Cumhuriyet Kitapları **CKM**

SÖYLEŞİ

"Cumhuriyet'in 100. Yılına 8 Kala Üniversitelerde Yabancı Dilde ve Türkçe Eğitimde Yaşanan Sorunlar"

Prof. Dr. Sinan BAYRAKTAROĞLU
KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi

DÜZENLEYEN:
ADD GENEL MERKEZ EĞİTİM KURULU

4 MAYIS 2015 PAZARTESİ - SAAT 16.00
AHMET RASİM SOK. NO.14 ÇANKAYA - TEL. 442 30 50

ADD Genel Merkez Eğitim Kurulu tarafından düzenlenen, Prof. Dr. Sinan Bayraktaroğlu'nun konuşmacı olarak katıldığı

"Cumhuriyet'in 100. Yılına 8 kala Üniversitelerde Yabancı Dilde ve Türkçe Eğitimde Yaşanan Sorunlar" konulu söyleşiyi 4 Mayıs 2015 tarihinde CKM'de düzenlendi. Söyleşide eğitim sistemimizdeki eksiklikler tartışıldı.

"Yabancı dilde eğitim" ile "yabancı dil eğitiminin" farkı vurgulandı. Ülkemizde yabancı dil eğitiminin yetersizliği ve Türkiye'nin Türkçe eğitimde ve yabancı dil eğitimindeki sorunlar uluslararası bilimsel araştırma raporlarına göre şaşırtıcı biçimde Prof. Dr. Sinan Bayraktaroğlu tarafından gözler önüne serildi.

20 NİSAN 2015 - ERZURUM

Genel Başkan Sayın Tansel Çölaşan, Genel Başkan Yardımcıları Hüseyin Emre Altınışik, Tolga Akgün, Genel Sekreter Öner Tanık, Bölge sorumluları İrfan Öztürk ve Zuhal Manoğlu'nun da katılımıyla Erzurum Şubemizin ev sahipliğinde bölge eşgüdüm toplantısı yapıldı.

Toplantıya, Erzurum, Adilcevaz, Erciş, Rize, Fındıklı, Ardahan, Artvin, Kağızman, Gümüşhane, Ardeşen Şube Başkan veya temsilcileri katıldılar.

Eşgüdüm toplantısında, Genel Başkan genel siyaset hakkında, Genel Sekreter ise bir yıldır yapılan uygulamalar ve stratejimiz hakkında bilgiler verdiler. Ayrıca Doğu Anadolu Bölgesindeki Şubelere Genel Merkezin desteğinin süreceği vurgulandı.

Erzurum Atatürk Üniversitesi'nde Atatürkçü Düşünce Kulübünün büyük katkıları ile "100. yılında sözde Ermeni soykırımı ve tarihsel gerçekler" konulu panel yapıldı.

Atatürk Üniversitesi Kültür ve Gösteri Merkezi'ndeki panele Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Başkanı **Tansel Çölaşan**, Genel Başkan Yardımcılarımız, genel sekreterimiz, GYK üyelerimiz ve Prof. Dr. Seçil Karal Akgün, Prof. Dr. Esin Dayı ve TBMM eski başkanvekili Uluç Gürkan ile çok sayıda öğrenci katıldı.

Panelistlerden Prof. Dr. Ümit Özdağ ise mazereti nedeniyle katılmadı. Açılış konuşmasını yapan Tansel Çölaşan, Avrupa Parlamentosu'nun kararıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin mahkum edilmek istendiğini ve yürütülen propagandanın siyasi bir proje olduğunu söyleyerek, "Bir Türk ferdi olarak sözde Ermeni soykırımı iddiaları şiddetle reddediyoruz. Bu günlerde doğruları söylemek için daha cesur olmalıyız" dedi.

Hakan Cebeci
ADD Erzurum Şube

20 Nisan 2015 Pazartesi günkü panelden görüntüler.

Genel Merkez’de Hikmet Uluğbay Söyleşisi

Eski Milli Eğitim Bakanlarından Hikmet Uluğbay, Toplumsal Konuları Araştırma Kurulumuzun düzenlediği söyleşi için Genel merkezimizdeydi.

Hikmet Uluğbay, “Günümüzde Petropolitik Olaylar” konulu söyleşisinde, enerji-siyaset ilişkisi ve ülkemizin etrafında cereyan eden olaylarla ilişkin önemli bilgiler verdi. Söyleşi yoğun ilgi nedeniyle 3.5 saat sürdü.

BASIN AÇIKLAMASI

Bugün bize Ermeni Soykırımı yalanını dayatanlar, dün bize SEVR'i dayatanlardır.

Dün onları dize getirdik, bugün de dize getirmeliyiz.

I. Ermeni soykırımı "TARİHİN" çarptırılmasıdır.

Çünkü:

Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanmasının yolunu açan 1878 Berlin Antlaşması sonrası, kendilerine Doğu Anadolu'da bağımsız bir Ermeni devleti kurma vaadi verilen Osmanlı Ermenileri:

- Ermeni İhtilal Komiteleriyle devlete karşı 1888-1915 yılları arasında tıpkı bugün PKK'nın yaptığı gibi binlerce kişinin ölümüne sebep olan baskın ve katliamlar gerçekleştirmiş,
- 1. Dünya Savaşında Doğu Anadolu'yu işgal eden çarlık Rusya'sı ordularında Osmanlı'ya karşı savaşmış, katliamlar yapmış,
- Kurtuluş Savaşında Doğu ve Güneydoğu Anadolu'yu işgal eden Fransız ordularında yer almışlardır.
- Dönemin hükümeti tarafından çıkarılan tehcir (zorunlu göç) yasası kapsamında askeri bir tedbir olarak olayların yoğun yaşandığı yerlerden, yine Osmanlı topra-

ğı olan başka vilayetlere göç ettirilmişlerdir.

- 85.000 Osmanlı Ermeni'sinin yaşadığı İstanbul'da soykırım günü ilan edilen 24 Nisan 1915 günü, sadece 2345 Ermeni'nin tutuklandığı sabittir, belgelidir. Bu durum bile olayın bir soykırım olmadığının en basit kanıtıdır.
- Yine 1914 yılı Osmanlı nüfus sayımında 1.229.000 Ermeni nüfusu olduğu, bunun yaklaşık 500.000'inin zorunlu göçe tabi tutulduğu, göç edenlerin geriye dönenleri, Kafkaslara, İran'a gidenleri bulunduğu devlet arşiv ve belgeleriyle sabittir.
- Esasen bu döneme ait tüm devlet arşivleri işgal kuvvetlerince toplanıp İngiltere'ye götürüldüğü ve incelendiği halde herhangi bir suç delili bulunamadığı da bir tarihsel gerçektir.
- İşte bu nedenlerle (Ermeni Soykırımı) iddiası kocaman bir tarihi yalandır.

II. (Ermeni Soykırımı) iddiasının hukuki dayanağı da yoktur.

Çünkü:

Soykırım; 1948 tarihli Birleşmiş Milletler (BM) Soykırım Sözleşmesinde: "Ulusal, etnik, ırksal, ya da dinsel bir gurubun kısmen, ya da tamamen gerçek kişiler tarafından, kasten ortadan kaldırılması" olarak tanımlanmıştır.

Buna göre: a) Kişiler soykırımla suçlanabilir, devletler ve milletler değil.

b) Bu suç, (ortadan kaldırma) özel bir kasıt ile işlenmelidir.

c) Soykırım suçu işlendiğine ancak, suçun işlendiği ülke yetkili mahkemesi, ya da yargılama yetkisine sahip olan uluslararası bir ceza mahkemesi karar verebilir.

Oysa (Ermeni Soykırımı) yalanı ile Türkiye ve Türkler suçlanmaktadır.

Olayda (Ermeni ırkını ortadan kaldırma) özel kastı olduğu iddiası gülünçtür. Bunu gösteren tek bir belge yoktur.

Soykırım konusunda Türkiye aleyhine verilmiş ulusal ya da uluslararası bir yargı kararı yoktur. Ama aksi yolda, yani soykırım iddialarını boşa çıkaran üç ayrı yargı kararı vardır:

Bunlar:

a) 1915- 1916 Osmanlı Harp Divanlarında yapılan yargılamalarda, Ermenileri yok etme kastı bulunmadığı ortaya çıkmıştır.

b) İşgal kuvvetleri eliyle kurulan, 1919 Harp divanlarının mahkumiyet kararları sonradan tanınan temyiz yolunda beraatlarla sonuçlanmıştır (Aynı bugün Balyoz'da olduğu gibi).

c) İngilizlerce, Ermeni katliamı iddiasıyla Malta'ya gönderilen Türkler hakkında İngiliz kraliyet Başsavcılığı dava açacak delil bulamadığı için kovuşturmayaya yer olmadığına karar verip tutukluları salıvermiştir.

Yani (Ermeni Soykırımı) yalanı hukuken de çökmüştür.

III. Bugünü değerlendirelim.

Sevr'le başlatılan oyun Lozan'la çökmüş, soykırım iddiaları, Kurtuluş Savaşı'nın kazanılması sonrasında kurulan güçlü Türkiye Cumhuriyeti karşısında tozlu raflara kaldırılmış, ne var ki 1970, özellikle 1980 sonrası, küreselleşmeye zorlanan yeni dünya düze-

ninde Türkiye Cumhuriyeti ulus devletinin emperyalist BATI tarafından yine hedef alınması sürecinde, PKK terörüyle birlikte yeniden önümüze konmuştur.

Amaç Sevr'i hortlatmaktır.

IV. Atatürkçü Düşünce Derneği olarak barıştan yana olan tüm devletlere sesleniyoruz:

Yüzyıllarca bu topraklarda birlikte, kardeşçe yaşamış olan Türklerle Ermenileri;

Osmanlı'nın paylaşılması sürecinde kendi emperyalist emelleri için birbirine düşman eden,

Birinci Dünya Savaşında 9 cephede ve Batı'da Çanakkale'de bize SEVR'İ dayatanlarla vatan için savaşan Türkleri, Doğu Anadolu'da bağımsız bir Ermeni devleti kurma vaadi ile kandırıp, Ermeni İhtilal Komiteleri eliyle arkadan vurduran,

Ve bu trajedinin yaşanmasına neden olan,

HAÇLI zihniyetini,

Dünya barışını zedeleyen emperyalizmi,

Mahkûm edin.

Mahkûm edin ki Dünya Barışı doğsun.

Tansel ÇÖLAŞAN

Genel Başkan

Genel Yönetim Kurulu adına

GYK DİYARBAKIR'DA

Diyarbakır'da yapılan Güneydoğu Anadolu Bölge Eşgüdümü ve Genel Yönetim Kurulu toplantımızda bölgedeki örgütlenmemiz için gerekenler belirlendi.

“BİZ VARIZ YA SİZ”

Av. Özgün Şimşek açış konuşmasını yapıyor.

- Av.Özgün ŞİMŞEK

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Yönetim Kurulu Üyesi

ADD Hukuk ve Siyaset Kurulu Başkanı

Değerli konuklarımız,

“**BİZ VARIZ, YA SİZ**” sloganıyla düzenlediğimiz etkinliğe hoş geldiniz.

Bu gün burada Türkiye’yi Türkiye yapan pek çok insanımız bir araya geliyor. Öğretmenler, sanatçılar, yazarlar, çizerler, gazeteciler, Üniversite öğrencileri, akademisyenler, iş dünyasının temsilcileri, Sporcular, Sivil Toplum Kuruluşları, Demokratik kitle örgütleri, sendikalar, işçiler, işsizler, Hukukçular, Doğa ve Çevre gönüllüleri, kısacası Türkiye’nin değerleri, birlikte Türkiye’nin fotoğrafını çekmek ve kamuoyu ile paylaşmak için bir araya geliyor.

Kırka yakın konuşmacı; bu günün Türkiye’inde yaşananları, yaşamak istediklerini, beklentilerini, kaygılarını, eleştirilerini, önerilerini ve sair temsil ettikleri kitleyi ve halkı

ilgilendirdiğini düşündüğü konuları özgürce dile getirecekler.

Kısa süre önce yerel seçimlerini yapan, ardından Cumhurbaşkanlığı seçimini de gerçekleştiren Türkiye, yeni bir seçimin arifesindedir.

Ülkemizin geleceği için büyük önem taşıyan 7 Haziran genel seçimleri öncesi Atatürkçü Düşünce Derneği olarak BİZ;

- Türkiye seçime nasıl giriyor,
- İnsanlarımız ne düşünüyor,
- Halkın gündeminde neler var,
- Gelecekte beklentileri nelerdir, görmek istedik.

İnsanlarımız bir biçimde yaşamını sürdürüyor ama nasıl?

- Halinden memnun olan var, şikayet eden var,
- Geliri artan var, geliri azalan var,
- İşsiz olan var, köşeyi dönen var,
- Türkiye’nin orta çağ karanlığına gömülme istendiğini düşünen var, çağ atladığını düşünen var,

- Çocuklarının geleceğinden endişe duyan var, çocuklarının imamlaştırılmasından mutlu olan var,
- Değiştirmek isteyen var, değişime karşı olan var,

Dolayısıyla, mozaik görünümünde olan Türkiye'nin büyük ölçekli bir fotoğrafını çekeceğiz ve ortaya çıkacak bu fotoğrafı Atatürkçü Düşünce Derneği olarak kamuoyuna sunacağız. Diyeceğiz ki; "Türkiye işte bu gündemle, bu düşüncelerle, bu ortamda seçime gidiyor" Sayısız anket firması şu gün-

lerde üst üste anket sonuçları yayınlıyor ve her anket firması yanılma payının artı eksi % 1,5 civarında olabileceğini söylüyor. Ama bakıyorsunuz bir anket firmasında %35 olan parti diğerinde %49, yine bir anket firmasında %24 olan parti başka bir anket firmasında %13 gösterilmiş. Bu kadar bilgi kirliliğinin yaşandı bu ortamda bu salonda bulunanlarla doğrudan objektif bir sonucun ortaya çıkabileceğini düşünüyoruz.

Tarihe yön vereceğini düşündüğümüz bu etkinliğe katılımınız ve desteğiniz için teşekkür ederiz.

ADD Genel Başkanı Tansel Çolaşan'ın konuşması

Değerli konuklar etkinliğimize hoş geldiniz,

- BEN Cumhuriyetim.
- BEN Atatürk'ün evladıyım.
- BEN Cumhuriyet'in çağdaş yüzüyüm.
- BEN halkın güçlü sesiyim.
- BEN Atatürkçü Düşünce Derneği'nin düşüncesiyim.

BİZ, Atatürkçü Düşünce Derneği olarak;

- Bugün, dindar nesiller yetiştireceğiz diye, altını ıslatan çocukları zorla okula kaydettirip psikolojilerini bozanlardan hesap sormak ve bu çocukları yeniden Cumhuriyet'e kazandırmak için,
- Diplomalı genç işsizler kervanına her yıl yeni yüzbinler eklenmesine yıllardır sessizce seyirci kalanlardan hesap sormak için,
- Mesleki eğitime gereken önemi vermeyip sadece imam hatiplilerin önünü açacak düzenlemeler yapanlara artık yeter demek için,

- Ama her şeyden önce, halkımıza, çocuklarımıza sağlıklı bir gelecek sağlayacak olan laik, çağdaş eğitimin yeniden tesis edilmesini sağlamak için BURADAYIZ.

Ben size bir şey söyleyeyim mi? Biz yaptık, hem de o kadar sağlam yaptık ki onlar 92 yıldır konuşuyor ve yıkmak için her yolu deniyorlar. Ama görüyorsunuz; BİZ BURADAYIZ VE HALA O KADAR GÜÇLÜ-YÜZ Kİ, bizden çok korkuyorlar.

Çünkü

- SİZ Cumhuriyetsiniz.
- SİZ Atatürk'ün çocuklarısınız,
- SİZ Cumhuriyetin çağdaş yüzüsünüz
- SİZ geleceğin, geleceğimizin güvencesisiniz.
- 25. yılımızda birlikte yürüttüğümüz bu mücadelenin sonuçlarını 7 Haziran'da alacağımıza inanıyoruz.

BİZ, Cumhuriyetin güvencesi olarak; rayından çıkartılmaya çalışılan sistemi rayına oturtmaya ve bunun için mücadeleye devam etmeye kararlıyız.

Atatürk'ün dediği gibi biliyoruz ki bunlarda "Geldikleri gibi gidecekler"

Konu sosyal medyada, yazılı ve görsel basında da yankı uyandırdı. İki örnekle yetineceğiz , daha fazlası için web sayfamızı ziyaret edebilirsiniz.

Mustafa Mutlu – Ankara'da Umut Rüzgarı
Tarih Mayıs 26, 2015

Dün Atatürkçü Düşünce Derneği'nin ATO Kongre Salonu'nda düzenlediği, "Biz Varız, Ya Siz?" başlıklı toplantıdaydım.

Toplunun değişik kesimlerinden 40 konuşmacıydık.

Herkes kendisine tanınan on dakikalık sürede bugünden şikayetlerini, gelecekte beklentilerini anlatmaya çalıştı.

Benim ne söylediğimi başkaları yazsın, konuşmacılardan bazıları şu mesajları verdi:

Türkiye Barolar Birliği Başkanı Prof. Dr. Metin Feyzioğlu: Yolumuz Atatürk'ün ışıklı yoludur. Bildiğimiz ve izleyeceğimiz yegane dünya lideri, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'tür.

CHP İstanbul Milletvekili Mustafa Balbay: Böyle bir dönemde karamsarlık lükstür. Yürekten söylüyorum; önümüzdeki seçimlerin sonucu ne olursa olsun Atatürkçüler kazanacak...

Avukat Celal Ülgen: Türkiye demokrasisi, aldatılmış bir demokrasidir. Dolayısıyla biz, aldatılan vatandaşlarız. Örneğin kurucu meclisler ve kanun koyucu bir cumhurbaşkanının asla anayasayı ihfal edeceğini düşünmemiştir. Bugün cumhurbaşkanı, bile isteye hatta bıyık altından gülererek anayasayı ihfal ediyor ve biz bakıyoruz. Tarafsız olduğunu söylüyor ama iktidar partisine 400 milletvekili istiyor. Elbette bugünleri de aşacağız. Ancak bunun için yeni bir Mustafa Kemal'i beklemeye vaktimiz yok. O Mustafa Kemalleri bir an önce içimizden çıkarmak zorundayız.

Gazeteci Barış Terkoğlu: Ben bu ülkede her şeyin düzeleceğine inanıyorum. Bundan eminim. Aksi, doğal akışa aykırı olur.

Yazar Ayla Kutlu: Bu ülkeye neler oldu, bu çıldırma nasıl bir çıldırmadır; anlamak mümkün değil...

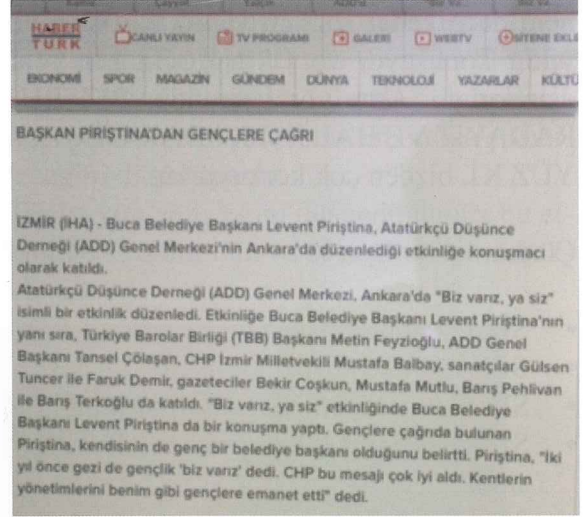
Ankara Mimarlar Odası Başkanı Tezcan Karakuş Candan: Ankara'daki Kaçak Saray, Cumhuriyet'e karşı yürütülen rejim operasyonunun simgesidir; onun için karşı çıkıyoruz. Bu ülkede bu ülkeyi yönetenler mahkeme kararına uymayacaklarını ilan ettikleri için, karşı çıkıyoruz. Bize dediler ki, "Sizin işiniz gücünüz mü yok?" Bizim çocuğumuz çocuğumuz var: Bu ülkede adalet yoksa, bu ülkenin yöneticileri koyulmuş kurallara uymuyorsa, bizim çocuğumuzun çocuğumuzun geleceği yok demektir.

Öğrenci Burak Aslan Mirza: Gençlik için en önemli mesele cumhuriyetin ve cumhuriyetin en temel unsuru hür düşüncenin yüceltilmesidir.

Atılımcı Hukukçular Kulübü Başkanı Kemal Çağrı Derekaya: Biz bu ülkenin sokaklarında haklarını savunan gençlerin öldürülmemesini, gaz bombalarıyla gözlerinin çıkarılmamasını istiyoruz.

Türk-İş Genel Sekreter Yardımcısı Naci Önsal: İnsan onuruna yakışan bir ücret, insana yakışır sosyal haklar istiyoruz. İşsizlik ve kayıt dışı ekonomi sorununun çözülmesini istiyoruz...

Bu isteklerden onda biri gerçekleşsin; Türkiye dünyanın cenneti olur!
Kaynak, Aydınlık Gazetesi
Habertürk

MINİKLERDEN ŞAPKA REKORU

ADD'nin etkinliği ilginç bir rekora da sahne oldu. Şapka İnkılabı'nın 90. yıl dönümü dolayısıyla 680 öğrenci ve katılımcı, aynı anda şapka giyerek, Guinness Rekorlar Kitabı'na girmeyi başardı.

Rekor için kendi yaptıkları şapkalarla sahneye çıkan minikler, salonda bulunanlara da şapka dağıttı.

Büyüklerin dağıtılan şapkaları takmasıyla salon rengarenk bir görünüme büründü.

BİZ VARIZ YA SİZ ADLI TOPLANTIDA KONUŞMA YAPAN KONUKLAR:

SANAT VE SANATÇI DÜNYASI

Bahadır Han TOKMAK: Tiyatro Sanatçısı
Gülşen TUNCER AYÇA: Tiyatro ve Sinema oyuncusu
Faruk DEMİR: Ses Sanatçısı - Eski Milletvekili

GENÇLERİN DÜNYASI

Üniversite öğrencisi:
Burak Arslan MİRZA: ODTÜ Tarih Bölümü Öğrencisi
Kemal Çağrı DEREKAYA: Atılımcı
Üniversitesi Atılımcı Hukukçular Kulübü Genç Yönetici:
İlker ARABACIOĞLU: Ankara Fenerbahçeli İş Adamları ve Yöneticileri Derneği (AFİDER) Başkanı
Levent PRİŞTİNA: BUCA Belediye Başkanı

İŞ DÜNYASI

KASİAD:
Sait YILMAZ: Karadeniz Sanayici İş Adamları Derneği, Kurucu Başkanı.
Ankara Anadolu OSB:
Hüseyin Kutsi TUNCAY: Anadolu Organize Sanayi Bölgesi Başkanı

Sendika:
Naci ÖNSAL: Türk-İş Genel Sekreter Yardımcısı
Hasan KÜTÜK: Birleşik Kamu-İş Başkanı
Veli DEMİR: Eğitim-İş Sendikası Başkanı.

İşçi:
Ercan Çetinyılmaz: SOMA işçisi - işsiz

SPÖR DÜNYASI

Çarşı Grubu: Ayhan GÜNER, ÇARŞI Grubu Temsilcisi

Engelli Sporcular: Yusuf SAYIDAN, Çankaya Belediyesi Görme Engelliler Spor Kulübü Başkanı.

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ

TESUD: Em.Hava Korg. Erdoğan KARAKUŞ, Türkiye Emekli Subaylar Derneği (TESUD) Başkanı

EĞİTİM DOSTLARI VAKFI:
Özgün ÖKMEN, Eğitim Dostları Vakfı Bşk.

TÜKETİCİ HAKLARI DERNEĞİ:
Turhan ÇAKAR, Tüketici Hakları Derneği Genel Başkanı.

ANKARA MİMARLAR ODASI:
Tezcan KARAKUŞ CANDAN, Mimarlar Odası Ankara Şube Başkanı.

TÜRKİYE’NİN OYLARI:
Işık Sedef GÜRBÜZ, Türkiye’nin Oyları temsilcisi

YAZAR – ÇİZER DÜNYASI

Roman-Öykü yazarı:
Ayla KUTLU

Siyaset - araştırma
Erdal SARIZEYBEK, Araştırmacı Yazar – Emekli albay

Gırgır Dergisi:
Deniz KESTANE, Karikatürist

MEDYA DÜNYASI

Cumhuriyet Gazetesi:
Mustafa BALBAY, Gazeteci-Yazar-Milletvekili

Sözcü Gazetesi:
Bekir COŞKUN, Gazeteci-Yazar

Aydınlık Gazetesi
Mustafa MUTLU, Gazeteci-Yazar

ODA TV
Barış PEHLİVAN, Gazeteci-Yazar

Barış TERKOĞLU, Gazeteci-Yazar

DOĞA VE ÇEVRE

HES direnişçisi:
Ömer ŞAN, Derelerin Kardeşliği Platformu

HUKUK VE ADALET

Bir Yargıç:
Osman KAÇMAZ, Eski SİNCAN Ağır Ceza
Mah. Başkanı

Bir Savcı:
Nadi TÜRKASLAN, Görevden alınan Deniz
Feneri Savcısı

Bir Avukat
Celal ÜLGİN, İstanbul Barosu Avukatı

Bir Balyoz Sanığı:
Dursun ÇİÇEK, Emekli Dnz. Kurmay Albay

Barolar
Prof. Dr. Metin FEYZİOĞLU, T.B.B. Başkanı.

GENEL DEĞERLENDİRME

Tansel ÇÖLAŞAN, Atatürkçü Düşünce Derneği
Genel Başkanı

ŞUBELERİMİZDEN ÖRNEK ETKİNLİKLER

ADD GÖCEK ŞUBESİ

“Göcek Deniztemiz İlkokulu ve Ortaokulu’nda, “Atatürk’ün Çocuklara Armağan Ettiği, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı İle İlgili Duygu ve Düşünceleriniz” konulu kompozisyon yarışmasında 1’den 8’e kadar her sınıf grubu için, ilk üçe giren öğrenciler olmak üzere toplam 24 öğrenciye, ADD Göcek Şubesi olarak plaket verildi. Şube Başkanı’mız Metin Parça’yı ve en çok emeği geçen üyemiz Varol Atabay’ı kutluyor, teşekkür ediyoruz.

ADD ÜMİTKÖY-ÇAYYOLU ŞUBESİ

Ankara’ya 23 Km uzaklıktaki Sincan İlçesine bağlı Saraycık Köyü Dr. Yıldız Yalçınlar Ortaokulu öğrencileri ilk kez Anıtkabir’de oldular. ADD Ümitköy-Çayyolu Şubesinin Eğitim Komisyonu tarafından gerçekleştirilen etkinlik çerçevesindeki 39 öğrenci, öğretmen ve velinin iştirakiyle yapılan Anıtkabir ziyareti sonrası, 12 Mayıs 2015 günü “Anılar ve Mektup Günleri” adlı etkinlik düzenlendi. Eğitim Komisyonu Başkanı eğitimci Gülben Arat’ın yürüttüğü bu etkinlikte, Anıtkabir ziyareti ve Atatürkçü Düşünce Derneği konusundaki yazı ve konuşmalar ağırlık kazandı. Öğrenciler, veliler ve bir öğretmenin, ilk kez gittiği 1. TBMM ve Anıtkabir ziyaretlerinde edindikleri izlenimlerini, duygu ve düşüncelerini bu etkinlik kapsamında ifade ettiler. Oldukça samimi bir hava içinde öğrenci, veli ve üyeler tarafından günün anlamı konusunda örnekler sunulurken, Türk sanat müzik dinletisi de yapıldı.

Son iki yıldır sürekli iletişim halinde olduğumuz ve destek olmaya çalıştığımız okulun, öğrenci ve özellikle hanım velileri ile birlikte yaptığımız gezi ve ziyaretler sonucunda; hepsi biri birinden anlamlı sunumları aktaran öğrencilerden; Duygu Arslan, Burcu Arslan, Yağmur Demir, Yusuf Süzün, velilerden; Okul Aile Birliği Başkanı Emine Kaynakçıoğlu ve Ünzile Yüksel ile derneğimiz üyelerinden; Tuncer Kırhan, Senahat Ayhan, Şerife Çivi, Alev Atılğan, Ülkü Sarıtaş, Asuman Akın ile, eğitim komisyonu üyeleri; Gülben Arat, Ahsen Mocan, Behiye Taşçı, Ayla Özbey, Arzu Melek Tan anılarda yer alan ve duygu dolu mektuplardan örnekler sundular. Sunuculara, yöneticiler tarafından “Katılım Belgesi” verildi.

Otistik iki çocuğuyla Anıtkabir'i ilk defa gören veli, **Ünzile Yüksel** duygularını aktardığı "**Kalemim**" adlı şiir.

KALEMİM

Dostum sensin
 Düşmanım yine sen
 Sırdaşım yine sensin
 Dert ortağım yine sensin
 Kalemim
 Parmaklarımın arasında
 Hayatımın akışında
 Sevdalı bakışlarda
 Bana hayat veren sensin kalemim
 Bazen dertli dökülür dilinden
 Bazen bal şerbeti olursun
 Yalnızlığıma ortak yine sensin
 Çaresiz kaldığımda dostum sensin kalemim
 Bana kader arkadaşısın
 Şiirlerime hayat veren sensin
 Benimle ağlayıp benimle gülen
 Yine sensin kalemim
 Bana karşılık vermezsin
 Ne istersem onu söylersin
 Arkadaşım sırdaşımsın
 Canımsın yoldaşımsın kalemim
 Bazen sevgiliye çağrı
 Bazen özlem bazen hasret dökülür dilinden
 Bazen gözyaşı olur akarsın derinden
 Can arkadaşım yoldaşımsın kalemim

Yağmur Demir ve "**Meşale**" başlıklı yazısı,

MEŞALE

Bugün gittiğimiz Anıtkabir, Ülkemiz yani bizim diyebileceğimiz bu ülkeyi kuran, ileri görüşlü, düşünceli yardım seven ve kararlı bir kişiliğe sahip olan Mustafa Kemal Atatürk'ün mezarıdır. Mustafa Kemal Atatürk, o kadar halktan biriymiş ki yanında herkes çok rahatmış. Atatürk mezarının karşısında hep dalgalanan bir bayrak istemiş. Bu sebeple vasiyeti olarak kabul edilip, Ankara Kalesi'nin karşısına mezarı koyulmuş. Mezarının olduğu odaya (81 ilimizden) ve kardeş ülkemizden gelen toprağı ve sonsuzluk işareti temsil eden (8) adet bayrak koyulmuştur. İnşallah bu dalgalanan bayraklar gökyüzünde bizleri bir sancak altında kardeşçe yaşatabilir, bu dünyada sonsuza kadar barışı sağlar. Atatürk'ün sesini duyduğumda gerçekten ne kadar iyi bir lider olduğunu anladım. Sesi benim diğer nesillere iyi bir dünya bırakmak için kaynağıdır. Onlar bana bu dünyayı göz kırpmadan ve korkmadan bugünleri hediye ettiler. Eğer şimdi varsam Atatürk, şehitler ve cephe taşıyan o fedakâr kadınlar sayesinde. Bastığım bu topraklara onlarda bastı, ama onlar acıyla attılar adımlarını. Ayakları ne kadar acısa da, kalpleri bir o kadar cesurdu. Ben şimdi atıyorum adımlarımı. Ama gülerek, mutlu ve korkmadan. Belki o kadar bilemiyorum o acıyı ama hissediyorum. Kanımız yüreğimiz ve ellerimiz bir arada. Anladım ki meşale şimdi benim elimde ve iki yol var. Biri bu meşaleyi söndürmek, diğeri ise ışığıma ışık katarak bu meşaleyi elden ele başka nesillere vermek. Ben bu ülkeye yakışır olanı yapacağım. Bu meşalenin sonsuza kadar yaşaması için var gücümle çalışacağım.

Teşekkür belgeleri verildi.

Anı fotoğrafı çekildi.

ADD ARHAVİ ŞUBESİ

Arhavi şubemiz 23 Nisan günü çocuklara Atatürk resimli tişörtler ve voleybol topu dağıttı. Yapılan turnuvalarla Arhavi’de voleybol alt yapısının oluşmasına katkı sundu.

ADD CİDE ŞUBESİ

1 Mayıs Cuma günü Turgut Özakman'ın "TÖRE" Adlı oyunu İ.Hakkı Öztürkoğlu yönetmenliğinde sahnelendi. Huriye Öztürkoğlu ADD Cide Şube Başkanı

ADD MANAVGAT ŞUBESİ

ADD Manavgat Şubesi Gençlik Kolları ve Çetin Kitabevi'nin birlikte başlattığı

“Armağanınız Kitap Olsun” etkinliği başarıyla sonuçlandı.

Yaklaşık 3000 kitap, köy okullarında sahiplerini buldu. Manavgat Şubeni Gençlik Kollarının bu kampanyasına destek için, ilçe ve şehir dışından kitaplar geldi.

‘Bir çocuk daha gülsün diye, bir kitapta siz bağışlayın’ diyen, Gençlik Kollarının bu etkinliği yerel ve ulusal basında konu oldu.

ADD MENEMEN ŞUBESİ

Okullarımıza Atatürk Köşesi ve büst yapttırmaya devam ediyor.

- 1) Erol Tarakçıoğlu İlköğretim Okuluna Atatürk köşesi,
- 2) Atatürk İlköğretim Okulunun bahçesine Atatürk büstü,
- 3) Asarlık 75'ci Yıl İlköğretim Okuluna Atatürk köşesi yaptırdık.

ADD ORDU ŞUBESİ

25 Nisanda Sinop'ta yapılan, nükleer karşıtı eyleme Ordu Şubelerimiz geniş katılım sağladı.

ŞUBELERİMİZDEN HABERLER

ADD | ADANA ŞUBESİ

Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD) Doğu Akdeniz Bölge Eşgüdüm Toplantısı Şubeleri'nin Katılımıyla Adana'da yapıldı.

19 Nisan 2015 Pazar günü akşam geç saatlere kadar devam eden yoğun bir gündemle, Atatürkçü Düşünce Derneği ADANA Şubesinin ev sahipliğinde yapıldı.

Toplantıya ADD Genel Başkanı Tansel ÇÖLAŞAN ve Doğu Akdeniz Bölge Sorumlusu Levent Cemal GÜNGÖR ile katılım sağlandı.

Zeki KILIÇASLAN ADD Adana Şube Başkanı

ADD | ANTALYA ŞUBESİ

CUMHURİYET İÇİN ANTALYA EL ELE PLATFORMU ULUSAL EGEMENLİK PARLAMENTER SİSTEMİN DEVAMI İLE MÜMKÜNDÜR.

Türk Ulusu: Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK önderliğinde; bağımsızlığı, varlığı ve Yurdu için şehitler verip top yekûn emperyalizme karşı savaş vermiş ve “Gazi” olmuş bir Ulostur. Türkiye Cumhuriyeti ise: Çanakkale Savaşları ile başlayıp, 9 Eylül’de, İzmir’de düşmanı denize döken Kemalist düşüncenin haklı ve onurlu mücadelesi ile kurulmuştur. Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK; Kurtuluş ve Kuruluş mücadelemizin her aşamasında, tüm gerçekleri, düşmanla işbirliğine giren padişah ve Damat Ferit’in ihanetlerini, en yalın biçimde Türk Ulusuna anlatmış ve tüm kararlarda Türk Ulusunun söz sahibi olduğunu da açıkça ifade etmiştir. “Egemenlik kayıtsız, şartsız milletindir” sözü bunun en açık ifadesidir.

Bunun yolu da 7 Haziran 2015 tarihinde yapılacak 25. Dönem Milletvekiliği Genel seçimlerinde: yeni SEVR’cilere, yeni Türkiye’cilere karşı 6 OK’un ışığında LOZAN’ı imzalayan kurucu iradeye sahip çıkmakla mümkündür. Tüm Türk Ulusunu ve Antalya halkını Ulus devletimize, parlamenter sistemimize sahip çıkmaya çağırıyoruz.

(Signature)

23.04.2015

İBRAHİM DAŞ

CUMHURİYET İÇİN ANTALYA EL ELE
PLATFORMU DÖNEM SÖZCÜSÜ

ADD | ARTVİN ŞUBESİ**Ermeni Soykırımı Tarihin Çarpıtılmasıdır**

ADD Artvin Şube Başkanı Ahmet Biber Türkiye'nin içinde bulunduğu ortamın birlik ve dayanışma ortamına en çok ihtiyaç duyulan bir dönem olduğunu ifade ederek "Bu ülkede bir buçuk milyon Ermeni katledilmiştir diyen ve bunun için kitap yazarların hepsini kınıyoruz. İçimizde ki dışımızda ki, Türkiye düşmanlarının hepsini kınıyoruz.

Biz Türkiye'de Ermeni'siyle, Kürt'üyle, Türk'üyle bir arada yaşamak durumdayız." dedi.

ADD | AYDIN ŞUBESİ**Atatürkçü Düşünce Derneği Aydın İli Şubeleri Olağan eşgüdüm Toplantılarını Karacasu Şubesinin Ev Sahipliğinde Gerçekleştirmiştir.**

ADD Aydın Şubeleri olarak diyoruz ki; Biz saray sofralarında Türkiye'nin sorunlarının çözülebileceğine inanmıyoruz. Biz özgürlük istiyoruz, eşitlik istiyoruz, adalet istiyoruz, Bugün akla yönelmiş bir saldırı karşısında direniyoruz. Parayla satın alınmayı, copla sopayla korkutulmayı, karanlık yalanlara kafa sallayıp, yalana kendini inandırmayı içine sindiremeyenlerin, aklını vicdanını satmayanların yanında olacağız. İnadına Cumhuriyetçi olacağız. İnadına Ulusalçı olacağız.

ADD ÖZGÜRLÜK VE ADALET İSTİYOR

Atatürk Düşünce Derneği Aydın İli Şubeleri Esgüdüm toplantısı 26 Nisan 2015 Pazar günü Karacasu Morsinos Kafe'de Karacasu Şubesinin ev sahipliğinde gerçekleştirildi. Atatürk Düşünce Derneği Aydın Şube Başkanı Günver Güneş'in başkanlık ettiği ve Aydınlık ADD Şubelerinin katıldığı esgüdüm toplantısı divan heyetine Karacasu Şube Başkanı İsa Çetin ve Aydın Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Asar seçildi.

Aydın, Nazilli, Söke, Karacasu, Davutlar, İncirliova, Germencik, Kuyucak, Akbük Şubeleri ile Bozdoğan Temsilciliğinin katıldığı esgüdüm toplantısında şubelerin etkinlikleri yanında ülke gündemine dair konular ele alındı. Dilek ve Temennilerin ardından Gülseren Barış, Zeynep Semerci tarafından hazırlanan Esgüdüm sonuç bildirgesi toplantıdaki en genç üye Sinan Kahrman tarafından okundu. Bir sonraki Esgüdüm toplantısının Akbükte yapılmasının kararı alındı.

Toplantıya katılan ADD Şube yönetim kurulu üyeleri toplantı sonrasında ellerine Türk bayraklarını alarak Karacasu Cumhuriyet Meydanındaki Atatürk Anıtına marşlar söyleyerek yürüdüler. Karacasuluların ilgi gösterdiği etkinliğin sonunda M. Kemal Atatürk ve Türk Devrimi şehitleri için saygı duruşunda bulunup istiklal marşı söylendiler.

Atatürk Düşünce Derneği Aydın İli Şubeleri Esgüdüm toplantısında sonuç bildirgesi şu şekilde:

"İnadına Cumhuriyetçi, İnadına Ulusalçı Olacağız"

Türkiye bugün dinsel ve etnik sömürünün terör ve kargaşa ile dayatılan tehlikeleriyle boğuşuyor. Her alanda yaşanan kirlenme laik hukuk devletini ve cumhuriyetin tüm kurum ve kuruluşlarını sarıp sarmalamaktadır. Atatürk'e ve

Cumhuriyet'e muhalif olanlar bu başarısızlığı onu ve eserini yıkmaya bir bahanesi olarak kullanıyorlar. Cumhuriyetimiz, 1950'li yıllardan sonra bir kez daha ihanet çemberi ile kuşatılmış durumdadır. İç boşaltılan kavramlar, ilkelerini hiçe sayan uygulamalar, siyasal yalanlar ve ihanetler günlük yaşamımızın ayrılmaz birer parçası haline getirilmiştir.

Gündümüzde AKP iktidarı ile birlikte PKK terör örgütü hortlamış, bebek katili barış elçisi olmuş, ülkenin bir bölgesinden devlet çekilerek, kontrolü bölücülere bırakmış, her yer yangın yerine dönmüş, yolsuzluk ve işsizlik büyük boyutlara ulaşmış, asgari ücreti bulan şükredere duruma gelmiştir. Bunlardan başka elektrikler kesiliyor, Cumhuriyet Savcısı rehlin alınıp öldürülüyor, iç güvenlik yasasına destek olmak gerekiyor, ülke istikrarsızlığa sürükleniyor ve çözüm başkanlık sisteminden geçiyor gibi yanlış bir mantıkla uygulamaya konulan bu senaryo için, 400 milletvekili isteyenlerin sorgulanması gerekir. Yaşanan tüm bu olumsuzluklar karşısında topluma hala "yeni Türkiye" maaşlı dinletilmektedir. AKP ve HDP'nin çözüm metni olarak toplumun önüne koydukları on maddede, emperyalizmin bakışını ve PKK terör örgütünün isteklerini dile getirmektedir. Üstelik içeriğini şimdilik kimsenin anlayamayacağı ve içeriği açıklanmış da herkesin karşı koyacağı bu on maddede, çözüm metni değil, çözüm metni adı verilmesi gerekir. Toplum "PKK silah bırakacak" şeklinde sunulmuş ve çözüm süreci denilen bildiride, Türkiye'de anayasasının değiştirilmesinden, ulusal birliğin parçalanmasına kadar bir çok maddede yer almaktadır. Açılım yapıyoruz diyenler, çözüm sürecindeyiz diyenler, Türkiye'nin ulusal birliğini ve ulus devlet niteliğini ortadan kaldıracak uygulamalardan çekinmemektedir.

Türkiye'yi bölmek isteyen ve bugüne kadar da bu amacını açıkça her ortamda açıklayan PKK terör örgütü temsilcileri ile diyalog başlatırlar, özerklik yoluyla Türkiye'nin federal bir yapıya doğru şekillenmesini sağlamak isteyenler ile bütün bu gelişmeleri sessiz bir şekilde izleyenler tarih önünde sorumludurlar.

Ülkemizin yönetim kademelerinde olanlar tarafından, yeraltı ve yerüstü kaynaklarımız, tüm ulusal değerlerimiz emperyalistlere peşkeş çekilmektedir. Bugün vatan hainleri anılmakta, kahraman yerine konulmakta ve isimleri çeşitli kuruluşlara verilmektedir.

Ermeniler tarafından ortaya atılan asılsız "Ermeni soykırımı" iddiaları ne uluslararası hukuk ışığında, ne de tarihi gerçeklerde kendini doğrulatabilmektedir. "Ermeni soykırımı" olarak adlandırılan olayın hukuki açıdan değerlendirilmesi için de öncelikle onun tarihi ve fiili esasının olması gerekir. Kendi soykırım yalanlarına inanan Ermenistan ve çeşitli ülkelerdeki "diaspora ideologları" sıfatıyla konuşan "soykırım tarihçileri" her yolla bu önerinin hayata geçmesinden kaçınıyorlar. Birinci Dünya Savaşı sırasında yaşanan bir olay üzerinde tarih uzmanları arasında belgeler ortaya konularak yapılacak bir tartışma parlamentoların açacağı kararlarla suç sayılmaz. Hele söz konusu parlamentolar sömürgecilik ve emperyalizmin beslediği kaynaklar ise. Her ne olursa olsun Ermeni Soykırım iddiaları Emperyalist Bir Yalan olarak tarih sayfalarındaki yerini almıştır.

Yabancı şirketler 29 ya da 49 yılına Türkiye yüzölçümünün %17'si kadar bir alanı işletme hakkına sahip olmuştur. 5282 sayılı yasa ile yabancılara toprak satışının öntü bu iktidar döneminde sınırsız bir şekilde açılmıştır. Yabancılara satılan toplam alan 273 km2'dir AKP hükümeti karşılıklı ilkesini ortadan kaldırarak Lozan antlaşmasının delinmesine zemin hazırlamış, Ülkenin bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü zedelemiştir.

Bunlardan başka Türkiye Cumhuriyeti'nin ve Türk Milleti'nin değerlerine saldırılarak, ülke bütünlüğünü dağıtmaya, etkisizleştirme ve parçalamaya yönelik tüm bu eylemler ulusal egemenlik kavramıyla çelişmektedir. 23 Nisan 1920 tarihinden 95 yıl sonra, bugün ülkemizde yetkili ve güç sahibi olanlar, 1919lu yılların mandacılığını, sömürgeciliğini kabul edenlerin devamıdır.

Siyasi iktidarı 17 Şubat 2015 tarihinde TBMM'ye getirdiği "Polis Vazifesi ve Salahiyet Kanunu ile Bazı Kanun ve KHK'larda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı", yaklaşık 1.5 ay süren küfür, protestolu, kavgalı ve yaralamalı görüşmelerden sonra 27 Mart 2015 tarihinde yasalaştı. Kamuoyunda İç Güvenlik Paketi olarak bilinen yasa tasarısı, TBMM'de 199 evet, 32 hayır oyu ile kabul edildi. Ülkede güvenlik sağlamak için özgürlükler kısıtlanırsa, bir gün koruyacak hiçbir özgürlük kalmaz. Siyasi iktidarın hukukun üstünlüğünü sağlamak yerine, hukuku uygulama yetkisini valilere ve kaymakamlara devretmesi, demokratik toplum düzeninden vazgeçmek anlamına gelmektedir. Yargıya ait yetkilerin idari amirlere verilmesi, "hukukun üstünlüğü" ilkesinin zedelen-

mesi açısından somut bir gerektir. Polis yetkilerini genişlettiği, toplumda herkesi "makul şüpheli" saydığı ve halkın demokratik hakkı olan gösteri hakkını engellediği gerekçesiyle eleştirilen bu yasa ile Türkiye, polis devleti haline gelmiş, hak ve özgürlükler açısından radikal anlamda geriye gidis gerçekleşmiştir. 69 maddelik İç Güvenlik Yasası, anayasasının başlangıç bölümünde belirtilen kuvvetler ayrılığı ilkesine, 2. maddesinde yer alan Hukuk Devleti ilkesine, 6. maddesinde belirtilen hiçbir kimse veya organ kaynağını anayasadan almayan bir devlet yetkisi kullanamaz" hükmüne aykırıdır. Bunun dışında 9. maddede yarı-yargı yetkisi Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır" hükmünü yürütmeyi, yargı yerine soruşturma ve kovuşturma evresine kattığı ve yetkili kıldığı için ve 13. maddede gösterilen temel hak ve özgürlüklerin, özlerine dokunulmaksızın yalnızca anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen nedenler ve anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzenine ve ölçülülük ilkesine dayananlardan sınırlanmasına çalıldığı için, anayasaya aykırıdır.

Siyasi iktidar, terörle mücadele adı altında 7 Haziran 2015 genel seçimi öncesinde ve sonrasında yapacağı sahtekarlıklara karşı, olası eleştirileri ve gösterileri önlemek isteğiyle, anayasaya aykırılığını bile bile bu yasanın çıkarılmasını savunmuştur. Sürekli "ileri demokrasi" diyerek sivil darbe yapan siyasi iktidarın asıl amacı, karışıklık ortamı yaratarak, tasarladığı başkanlık sisteminin alt yapısını oluşturmaktır.

ADD Aydın Şubeleri olarak diyoruz ki: Biz saray sofralarında Türkiye'nin sorunlarının çözülebileceğine inanmıyoruz. Biz özgürlük istiyoruz, eşitlik istiyoruz, adalet istiyoruz. Bugün akla yonelmis bir saldırt karşısında direniyoruz. Parayla satın alınmayı, copla soypayla korkutulmayı, karanlık yalanlara kafa sallayıp, yalana kendini inandırılmayı içine sindiremeyenleri, aklını vicdanını satmayanların yanında olacağız. İnadına Cumhuriyetçi olacağız. İnadına Ulusalçı olacağız. (G.Bilir)

ADD | BALÇOVA ŞUBESİ

1915'ten Günümüze Türk-Ermeni İlişkileri (Balçova Belediyesi Desteğiyle)

KONUŞMACILAR:

Tuncay ÖZKAN (Gazeteci - Yazar)

Ercan ÇİTLİOĞLU (Strateji Uzmanı - Yazar)

Bilal ŞİMŞİR (Emekli Diplomat - Araştırmacı Yazar)

Belgesel Gösterimi
Türk Ermeni İlişkileri
Yönetmen: Ahmet GÜREL

25 Nisan 2015 / 15:00
İzmir Ekonomi Üniversitesi

ADD | BOZÜYÜK ŞUBESİ

BOZÜYÜK'TE METRİSTEPE ZAFER YÜRÜYÜŞÜ YAPILDI

Bilecik'in Bozüyük ilçesinde 5 Nisan 2015 tarihinde ADD Bozüyük Şubemiz tarafından İkinci İnönü Zaferi'nin 94. yılı nedeniyle geleneksel Metristepe Zafer Yürüyüşü yapıldı. ADD Genel Sekreter Yardımcımız Sayın Temel Aras'ın ve ADD Genel Yönetim Kurulu Üyemiz Sayın Reşat Demirci'nin de katıldığı yürüyüş, saat: 12.00'de Bozüyük Migros yanından başlayarak Bozüyük Cumhuriyet Meydanı'na kadar devam etti. Yürüyüş önünde giden hopörlörlü araçtan kahramanlık türküleri çalındı ve şiirler okundu. Yürüyüş bitiminde Bozüyük Cumhuriyet Meydanı'nda Saygı Duruşu yapıldı ve İstiklal Marşı okundu. Daha sonra da otobüslerle Metristepe Şehitliğine gidildi. Metristepe'de katılımcılara çorba ve su ikramı yapıldı. Saat: 14.00'te Metristepe Anıtı önünde tören yapıldı ve konuşmalar yapıldı. ADD Bozüyük Şube Başkanı Mustafa Aksu konuşmasında İnönü savaşlarının Türk tarihindeki önemi ve sonuçları üzerinde durdu. ADD Genel Sekreter Yardımcısı Temel Ayaz da konuşmasında 7 Haziran seçimlerinin önemi ve ulusal güçlerin güçbirliğinin önemi üzerinde durdu.

Etkinlik, Metristepe Şehitliği'nin gezilmesiyle sona erdi.

ADD | BURSA ŞUBESİ

23 Nisan Etkinliği ve Sözde Ermeni Soykırımı iddialarını protesto eden basın toplantısı.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlama etkinlikleri bağlamında Dernek Yönetimimizce daha önce kararlaştırılan, etkinliklerin köy halkı ile kutlanması için 22 Nisan günü Yönetim Kurulu üyelerimiz Bursa, Nilüfer İlçesi Demirci köyüne (Mahalle giderek muhtarla daha önce belirlenen plan detaylarını gözden geçirip, Köy Meydanına Türk Bayrakları asılması, Atatürkçü Düşünce Derneği Bursa Şubesi olarak hazırlanan “Atatürk Türkiye-Türkiye Atatürk” tür pankartının asılması, etkinlik prgramının köy esnaf işyerlerine asılması, köylülere Türk Bayrağı dağıtılması sonrası 23 Nisan Perşembe günü Saat:11.30’sa üyemiz,le birlikte (1 otobüs ve özel araçlarla) köye gidilerek;

Saygı duruşu

İstiklâl Marşı

Dernek Başkanı İdris Kalender’in açılış konuşması

Atatürk’ün Gençliğe Hitabı

Gençliğin Ata’ya Cevabı

Şiirlerin okunması ve Bursa Atatürkçü Düşünce Derneği Başkanı İdris Kalender’in katılımcılara teşekkür konuşması ardından Türk Bayrağı ve Anıtkabir Derneğince gönderilmiş “Atatürk ve Çocuk” adlı kitapların köy halkı ve çocuklara dağıtılması ile saat:16.30’da tamamlanmıştır.

24 Nisan Ermeni Soykırım Yalanı Protesto Nöbeti

Bursa Atatürkçü Düşünce Derneği olarak 24. Nisan Ermeni, Soykırım Yalanı Protestoları çerçevesinde

24. Nisan Cuma günü Saat: 11. 00 da Bursa Atatürk Anıtı önünde üyelerimizin katılımı ile toplanıldı.

Saat: 11. 10 da Anıta Derneğimiz çelengi konuldu.

Daha önceden belirlenen program doğrultusunda Saat: 11. 15 te Bursa Atatürkçü Düşünce Derneği Şube Başkanı İlyas Kalender kısa bir açış konuşması ile programı sundu.

Atatürk – Silah Arkadaşları ve Şehitlerimiz için yapılan Saygı Duruşu ardından

İstiklal Marşı okundu.

Şube Başkan Yardımcısı Kemal Alton Bursa Şubesi olarak hazırlanan Ermeni Soykırım İddialarını reddeden Basın Bildirisini okudu.

Saat: 17. 30 a kadar Bursa’lılara Ermeni İddialarının gerçeklerden uzak – asılsız bir Emperyal oyun olduğu, olayların ardındaki gerçek suçluların kimler olduğu yapılan konuşmalarla anlatıldı.

Saat: 17. 30 da eylem tamamlandı.

Atatürkçü Düşünce Derneği
Bursa Şube Başkanı
İdris KALENDER

23 Nisan Çaycuma ADD Şb. Çaycuma ADD Şubesi 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı Etkinlikleri. İlçemizdeki Çomranlı İlkokulu ve Helvacılar Ortaokulu'nda ki bayram programlarına katılmıştır.

ADD | ÇAYYOLU ŞUBESİ

23 Nisan Anıtpark'ta tören.

Şube Başkanımızın Törendeki konuşmasından alıntı:

Değerli Konuklar,

Sevgiye, barışa, dostluğa, kardeşliğe, çağdaşlığa, bilime, teknolojiye açılan aydınlık ve büyük bir kapı olan 23 Nisan sevinç ve gururla kutladığımız Ulusal Egemenlik ve Çocuk bayramı.

Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün geleceğin teminatı olan çocuklarımıza sevgi ve güvenini göstermektedir.

Atatürk çocuklara şu sözlerle seslenmektedir, "küçük hanımlar, küçük beyler sizler hepiniz geleceğin bir gülü, yıldızı, bir mutluluk ışığısınız. Memleketi asıl aydınlığa boğacak sizsiniz. Kendinizin ne kadar mühim ve kıymetli olduğunuzu düşünerek ona göre çalışınız. Sizlerden çok şey bekliyoruz."

Şubemiz bursiyer çocuklar yararına ,9/10 Mayıs 2015 tarihlerinde Ahlatlıbelde, Kermes düzenledi. Kermesimizi Genel Başkanımız, GYK Üyeleri Bige Sükan, Ersan Petekkaya, Durur Gök, Özgün Şimşek, Çankaya Belediyesi Başkan Yardımcıları Gülsün Bor Güner ve Anıl Sevinç, CHP Çankaya İlçe Başkanı Selçuk Dereli, Çankaya Belediyesi Çayyolu koordinatörü Gülsemin Kurt ve Üyelerimiz ziyaret etmişlerdir.

ADD | EREĞLİ ŞUBESİ

1998 yılından itibaren geleneksel olarak 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramını bir köy okulunda kutlama etkinliğini bu yıl Pınarcık Köyü Ertuğrul Gazi İlköğretim okulunda Yönetim Kurulu ve üyelerimizle birlikte büyük bir coşku ile kutladık. Çocukların sınıflarına göre aldığımız hediyelerini verdik. Götürdüğümüz yiyecekleri gösterilerinden sonra birlikte yedik.

23 Nisan günü sabah 9.00 da Atatürk Anıtı önündeki törene katıldık. Tüm yasaklamalara rağmen çelengimizi koydu.

Kdz.Ereğli Şubesi Başkan
Özlem KÖLEMENOĞLU

ADD | FATİH ŞUBESİ

19 Mayıs etkinlik

16 Mayıs akşamı Yunus Emre Kültür Merkezinde düzenlediğimiz gecemizde konuşmama şu sözlerle başladım.

16 Mayıs 1919 bu gün İstanbul'dan Samsuna hareket edildiği tarihtir. Değerli yol arkadaşlarım şimdi Bandırma vapurun dayız.

**BAĞIMSIZLIK
MÜCADELESİ İÇİN
YOLA ÇIKTIK.**

ADD Fatih Şube Başkanı
Salih ERİK

ADD | FATSA ŞUBESİ

Fatsa şubemiz Köy Enstitülerinin 75. kuruluş yıl dönümü dolayısı ile 18 Nisan cumartesi günü Fatsa Belediyesi Kültür merkezinde kahvaltı düzenledi. Kahvaltıya bölgedeki köy enstitü mezunları, GYK üyemiz Doğu Karadeniz Bölge Sorumlusu Birol YELEKİN, Ordu, Ünye Şube yönetim kurulu üyeleri ve 200 davetli katıldı.

ADD | KADIKÖY ŞUBESİ

Her yıl düzenlenen Geleneksel Bahar Kahvaltısı 12 Nisan Pazar günü, Khalkedon Moda Sosyal Tesislerinde gerçekleşti.

Yoğun katılımı ile gerçekleşen kahvaltı ardından Şube Başkanımız Sn. Batur İlter, Türkiye'nin genel durumu ve önümüzdeki dönem tespitleri üzerine konuşma yaptı.

ADD | MALATYA ŞUBESİ

18 Mayıs Pazartesi günü Kanalboyu esnafına Atatürklü Türk Bayrağı dağıtımı yaparak, caddede bayraklarımızla donattık. Etkinliğimiz Türkiye TV'de yayınlandı...

Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD) tarafından 19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı kutlamaları kapsamında fener alayı yürüyüşü yapıldı. Eski Belediye Meydanında toplanan kalabalık, ellerinde Atatürk posterleri, Türk Bayrakları ve fenerlerle Fuzuli Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Kanalboyu güzergahında devam eden yürüyüş, Atatürk Anıtı önünde son buldu. Davul zurna eşliğinde halayların çekildiği yürüyüşte, 'Mustafa Kemal'in Askerleriyiz' şeklinde sloganlar da atıldı.

ADD'nin düzenlediği fener alayı yürüyüşüne, CHP Genel Başkan Yardımcısı ve Malatya Milletvekili Veli Ağbaba, CHP il teşkilatı ve CHP'li belediye başkanları, Vatan Partisi il teşkilatı, bazı sivil toplum kuruluşları ile sendikalar da destek verdi.

ADD | GİRESUN ŞUBESİ

4- 5 Nisan 2015 tarihlerinde Giresun şubemizin ev sahipliğinde iki gün süren Doğu Karadeniz Bölge toplantısını gerçekleştirdik.

Toplantının ilk günü 1. Oturumda 55 genç arkadaşımızın katılımıyla gençlik toplantısı yapıldı. İkinci oturumda gerçekleştirilen konferansın konuşmacıları 22-23. Dönem Milletvekili Sayın Onur ÖYMEN ve Genel Başkan Yardımcımız Sayın Hüseyin Emre ALTINIŞIK yöneticisi Doğu Karadeniz Bölge Sorumlumuz Sayın Birol YELEKİN idi. Akşam ki yemeğe bölge şubelerinden 70 yönetici katıldı. İkinci gün 26 şubeden 127 katılımcıyla aşağıdaki gündemle bölge toplantısı yapıldı. Toplantıya genel merkez yöneticilerimizden Genel Başkan Yardımcılarımız Sayın Hüseyin Emre ALTINIŞIK, Sayın Tolga AKGÜN, Genel sayman yardımcımız Sayın Durur GÖK ve Doğu Karadeniz Bölge Sorumlumuz Sayın Birol YELEKİN katıldılar. Toplantıyla ilgili fotoğraflar ek-tedir. Sonuç bildirgesi daha sonra genel merkezimize gönderilecektir.

Giresun şubemiz tarafından 15 Nisan 2015 tarihinde Giresun Üniversitesi Rektörlük salonunda Timur SELÇUK konseri düzenlenmiştir. Konsere 350 davetli katılmıştır.

Giresun şubemiz tarafından 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı dolayısıyla üyeler ve Giresun Halkının katılımıyla fener alayı düzenlendi.

Konya şubelerinin katıldığı ve genel başkanının katıldığı eş güdüm toplantısı.

Derneğimizin Konya şubesinin kuruluşunun 19 yıl dönümü nedeniyle üyelerimizle birlikte kahvaltıda buluştuk. Kahvaltı sonrası ADD Konya şubesinin kuruluşundan bugüne kadar her türlü destekte bulunan üyelere birer onur plaketi verildi. Bu plaketleri ADD Konya Şube Başkanı Sinan Düzenli'nin yanı sıra ADD Konya Şubesi üyesi olan CHP Konya Milletvekili Adaylarından Mustafa Hüsnü Bozkurt, M. Turgay Bilge, Ali Cemal Cömert, Saim Sezen ve Hüseyin Yağcı ile Vatan Partisi Konya Milletvekili Adayı Kazım Koçer verdi.

ADD | MAMAK ŞUBESİ

23 NİSAN 2015 TARİHİNDE AÇIKALIN İLKÖĞRETİM OKULUNDA ATATÜRK VE ÇOCUK KİTAP DAĞITIM FOTORAFLARI

ADD | MUĞLA ŞUBESİ

ADD Muğla Şubeleri Eşgüdüm Toplantısı 04 Nisan 2015 tarihinde Fethiye Şubesi Ev Sahipliğinde Boğaziçi Restoran'da yapılmıştır.

ADD Muğla Şubeleri Eşgüdüm Toplantısına ADD Genel Başkanı Sayın Tansel ÇÖLAŞAN, ADD Genel Sekreteri Sayın Öner TANIK, ADD Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve Bölge Sorumlusu Lütfü KIRAYOĞLU, Bilim Danışma Kurulu Üyesi Güngör BERK ve Muğla Şubeleri Başkanları ve Yöneticileri katılmıştır. Toplantıda Genel gündem, Önümüzdeki seçim süreci, Örgüt yapısı ve Örgüt sorunları incelenmiş olup toplantı çok yapıcı ve faydalı geçmiştir.

Atatürkçü Düşünce Derneği Nazilli şubesi olarak 23 Nisan Ulusal Egemenlik Ve Çocuk Bayramımızı gençlik komisyonu ile birlikte Nazilli'nin bir dağ köyü olan Hisarcık köyünde kutladık Hisarcık Köyü muhtarı İlhan YILDIRIM, Aza Ali BAŞOĞLU ve okul aile birliği başkanının davetlisi olarak 32 kişilik grup halinde gittik.

Köy çocuklarının hazırlamış oldukları bayram programına katıldık. Çocukların yapmış olduğu etkinliklerde gençlerimizle çocuklar kaynaşarak bayramın daha neşeli geçmesini sağladı bununla birlikte köye götürülen pamuk şeker arabası çocuklar tarafından sevinçle karşılandı. Gençler çocuklara balon dağıtarak ve yüzlerini boyayarak bayrama renk kattılar.

Bayramın sonunda köylülerin hazırladığı katmer ve gözleme ikramı sunuldu.

Okul çocukları ayrılırken gözleri doldu ve seneye tekrar bekliyoruz dileklerinde bulundular.

Aydın ili Nazilli ilçesine bağlı Hisarcık köyüne Atatürk köşesi yaptık. Derneğimizin Gençlik kolları ve eğitim komisyonunun işbirliği ile 35 öğrencisi olan Hisarcık İlkokuluna köy muhtarı ihtiyar heyeti üyelerinin istekleri ile Atatürk köşesi Düzenlendi.

ADD | NİĞDE ŞUBESİ

Bu gün Atatürkçü Düşünce Derneği HATIRA ORMANI' mızı oluşturmak için siz değerli Atatürkçülerle toplandık. Ağaç dikme şölenimize hepiniz hoş geldiniz, şeref verdiniz.

Dernek olarak uzun zamandır ADD Hatıra Ormanı düzenlemeyi planlıyorduk. Nihayet gerçek oldu. Çok mutluyuz.

Nihal AÇIKGÖZ

Atatürkçü Düşünce Derneği Bşk.

ADD | SAMSUN ŞUBESİ

Samsun şubemiz Doğu Akdeniz Bölge sorumlumuz Sayın Levent Cemal GÜNGÖR ve Doğu Karadeniz Bölge Sorumlumuz Sayın Birol YELEKİN ve üyeleriyle birlikte 1 Mayıs'ta alanlardaydı.

Ordu şubelerimizin ortaklaşa katıldıkları 1 Mayıs mitinginden kareler

Mustafa Bilgin/Türkiye

AB-ABD Emperyalistlerinin amaçları açıktır. “Ermeni Sorunu”nu koçbaşı olarak kullanarak Türkiye’yi emperyalist çıkarları doğrultusunda en az üçe bölmeyi ve bölgede kendilerine tam bağımlı yeni bir İsrail görevi yapacak olan “Büyük Ermenistan”ı yaratmak istemektedir. Buna karşı uyanık olunmalı, aktif bir biçimde mücadele etmeli ve bu emperyalist oyunu bozmalıyız...

Ermeni soykırımı yalanı üzerinden insan halkları edebiyatı yapmalarının tek sebebi budur. Amaç Türkiye’yi bölmek, parçalamaktır. Bu yolla Türkiye’yi daha kolay sömürebilmektir...

Ama Atatürk önderliğinde yürüttüğümüz Ulusal Kurtuluş Savaşı ile geçtiğimiz yüzyılda iğrenç planlarını nasıl alt üst edip, Sevr denilen paçavrayı yırtıp attıysak, bugünde onlara fırsat vermeyeceğiz. Heveslerini kursaklarında bırakacağız. Bundan hiç kimsenin şüphesi olmasın.

ADD | SİVAS ŞUBESİ

23 Nisan 2015 günü saat 09.30 da ki Valilik Programına katılıp derneğimiz çelengini sunduk, basın açıklaması yaptık. Valilikten dilekçe ile izin almamıza rağmen, o günkü törene Valilik katılmayıp yerine Milli Eğitim Müdürü-katılarak biz ve CHP Sivas Şubesi çelengimizi sunmadan programı bitirdi.

Bizlerde yılmadan çelengimizi sunduk.

Şube Başkanımızın 23 Nisan Törenindeki Konuşması

Sevgili çocuklarımızın Dünyada ilk ve tek olan bayramını içtenlikle kutluyor, güzel günler görmelerini diliyoruz.

Sivas Kongresinden hemen sonra, dört ay içinde Ulu Önder Atatürk ve yurdumuzun her bölgesinden gelen temsilciler, 23 Nisan 1920 de Ankara'da Türkiye Büyük Millet Meclisini kurmuşlardır.

Aynı günlerde İstanbul'da bulunan Osmanlı Hükümeti ise, Amerika'nın mı? İngiltere'nin mi? Manda ve himayesine girelim diye düşünmektedir.

Değerli hemşerilerim...

Türkiye Büyük Millet Meclisinin kurulmasıyla, ülkemizde Demokrasi tescillenmiş ve Demokrasi'nin Kurumu olmuştur. Böylelikle Devletimizin ve yurdumuzun idaresi, milletimizin iradesiyle olacaktır. Bu sistem başka bir rejimle değiştirilmeyecektir.

Değerli hemşerilerim...

Yasama organımız olan TBMM sizlerin seçimiyle oluşmaktadır. Ne var ki mevcut seçim sistemi ile sizlerin oyları TBMM'nin oluşmasına adil bir şekilde yansımamaktadır. Buda ülke yönetimize ve demokrasimize zarar vermektedir. Sizlerin de yasal ve sosyal hayatı meclisten çıkan kanunların koyduğu yasaklar ve sunduğu imkanlara bağlıdır.

Ulu Önder Atatürk ve Bütün Şehit ve Gazilerimizi minnetle anıyoruz.

Bize düşen görevde bu kazanımları korumak, doğru kararlar vermek isabetli seçimlerde bulunmaktır.

Halis ÖZDEMİR

ADD Sivas Şb. Bşk.

26 Nisan 2015 Pazar günü saat 13:00 da derneğimizde "Köy Enstitüleri" konu başlıklı seminer yaptık. Konuşmacı olarak eski Köy Enstitüleri mezunu, İlköğretim Müdürlüğü yapmış ve şubemiz eski başkanlarından Ömer Cahit YILDIZ ve Prof. Dr. Mehmet AKÇAY katılmıştır.

1 Mayıs İşçi Bayramında Sivas 'ta ki yürüyüş kortejine;

Birlik, Beraberlik için,

Emek için,

Taşeronlaşmaya, Yolsuzluklara dur demek için,

İş Sağlığı ve Güvenliği Yasalarını tam anlamıyla uygulamak ve uygulatmak için,

Atatürkçü Düşünce Derneği Sivas Şubesi olarak katıldık

Atatürkçü Düşünce Derneği Sivas Şubesi olarak ve çeşitli sivil toplum örgütleriyle birlikte 19 Mayıs 2015 günü 19 Mayıs Atatürk'ü Anma, Gençlik ve Spor Bayramında;

Sabah, Çelenk Töreni ardından Atatürk'ün Gençliğe Hitabesini ve Gençliğin Ataya Hitabesini okundu.

Akşam, Bandolu, Bayraklı, Atatürk Posterli, Meşaleli yürüyüş yapıldı.

16-18 Mayıs 2015 tarihleri arasında da Şube Gençlik Kolumuz, Atatürkçü Düşünce Okulu için Sam-sun'a gitti.

Kurtuluş DOĞAN

ADD Sivas Şubesi Yazmanı

ADD Söke Şubesi Enstitülerinin kuruluş yıl dönümü 17 Nisan'da Söke Sağlık Meslek Lisesinde etkinlik düzenledi. Konferansta köy enstitüsü mezunlarından Ahmet Yıldırım ve yeni kuşak köy enstitüleri Aydın Başkanı Ahmet Taşkın konuşmacı olarak katıldılar.

SÖKE ADD'nin Karpuzlu Ziyareti

Söke Atatürkçü Düşence Derneği, Türkiye'nin seçimle göreve gelen ilk kadın muhtarı Gül Esin'in memleketi Karpuzlu'yu, 03.04.2015 tarihinde 30 kişilik temsilci grubuyla ziyaret etti.

Dernek yetkilileri ve üyelerini toplantı salonunda ağırlayan Belediye Başkanı Sayın Tuğrul OZAN, bu ziyaretten çok memnun olduklarını ve bu etkinliğin her yıl tekrarlanmasını istediklerini söylediler. Söke ADD yetkilileri de böyle bir organizasyonun her yıl tekrarlanmasından memnuniyet duyacaklarını belirttiler.

Söke ADD Kadın Kolları Başkanı Aysel ALPTEKİN'in basın açıklamasını okumasının ardından Belediye tarafından, Gül Hanım'ın ruhuna lokma hazırlatılıp, Belediye yetkilileri, muhtarlar, Söke ADD temsilcileri ve halka dağıtıldı.

ADD | TEKİRDAĞ ŞUBESİ

ADD 24 Nisan Sözde Ermeni Soykırımı Basın Açıklamasından görüntü.

ADD | TRABZON ŞUBESİ

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramında şubemiz gençlik kolları tarafından şehir merkezinde çocuklara balon ve bayrak dağıttı.

KİTAP YARDIMLARI

Atatürkçü Düşünce Derneği Urla Şubesi, üyeler ve bağışçıların getirdiği kitapları ihtiyaç dahilinde okul ve kütüphanelere göndermek üzere kitaplığında organize etmeye ve devam ediyor. Nisan Ayı'nda Silopi'de kurulacak Halk Kütüphanesi için "Atatürkçü Düşünce Derneği Urla Şubesi" kaşeli iki koli (Toplam 135 kitap) teslim edildi.

Tüm seçmenleri Cumhuriyetçi Güçlere oy vermek için sandık başına çağırıyoruz. “

ADD Urla Şubesi

Türkiye'nin Oyları grubunun da katıldığı İzmir Eşgüdüm Toplantısında da yapılan sunum ilgi ile izlendi. Sunumlar video ve özet halinde sosyal medyada yayınlandı

MERDAN YANARDAĞ İLE KAHVALTI

Atatürkçü Düşünce Derneği Urla Şubesi 19.04.2015-Pazar günü Merdan Yanardağ'ın konuk olduğu sohbetli kahvaltı düzenledi. Katılımın yoğun olduğu kahvaltıda Talatpaşa komitesi tarafından hazırlanan Ermeni Soykırım 'ı iddialarına karşı tarihi gerçeklerin kronoloji ile anlatıldığı broşürler dağıtıldı. Dernek başkanı Hüseyin Günyel, önümüzdeki seçimlerin hassasiyeti ve Cumhuriyetçi unsurlarda birleşilmesi gerektiğine vurgu yaparak "Gerici ve Bölücülere oy verilmemesi" gerektiğini anlattı. Daha sonra Hüseyin Günyel sözü Merdan Yanardağ 'a verdi. Türk Solunun Cumhuriyet tarihindeki gelişimi ve önüne çıkan engellerden bahseden Yanardağ 'ın söyleşisi kitaplarını imzalaması ile sona erdi.

ADD | UŞAK ŞUBESİ

Uşak Kartalları(çArşı) grubu ADD Uşak Şubesi Aybey Ödev Evi'ni ziyaret ederek Ödev Evi öğrencilerine çeşitli hediyeler dağıttı.

Öğrenci Velileri ziyaret sırasında "Biz taraftar gruplarını sadece maç izleyen, bağırıp çağıran, sadece futbolla ilgilenen gruplar olarak bilirdik; Uşak Kartalları(çArşı) grubunun bu şekilde toplumsal sorunlara eğilmeleri bizleri çok sevindirdi." dediler ve aynı duyarlılığı diğer taraftar gruplarından da beklediklerini ifade ettiler.

ADD Başkanı Dr. Arif Güvenir'de, bu tür aktivitelerin, Beşiktaş takımına karşı halkın sempatinin arttığını söyledi. Gezi olayları sırasında takındıkları tavrın dünyada hiçbir takım taraftarının gösteremeyeceğini bu tür devrimci tavırlarını, taktirle karşıladıklarını söyledi....

ADD | YAHYAKAPTAN ŞUBESİ

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı etkinliğimiz afişi ektedir.

Yaklaşık 1000 Adet Atatürk ve Çocuk Kitabı ve İlkokullar İçin Nutuk Kitabı 3 farklı bölgede dağıtılacak ve velilere Add Üyelik formları verilerek üye artırma çalışmaları yapılacaktır.

Yakup GÖKÇE

Şube Başkanı

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ **23 NİSAN**
YAHYAKAPTAN ŞUBESİ

ULUSAL EGEMENLİK VE ÇOCUK BAYRAMI'NI GELECEK NESLİMİZLE BİRLİKTE KUTLUYORUZ.

☺ 📖

GÜN BOYU ÇİZGİ FİLMLER
PATLAMIS MISIR
PAMUK ŞEKER
HEDİYE KİTAPLAR
ÇEŞİTLİ SÜPRİZLER

Etkinlik Yer ve Saatleri

Arastapark	: 11:00 - 16:00
Yahyakaptan Parkı	: 11:00 - 16:00
ADD Yahyakaptan Şube	: 12:00 - 17:00

ADD | GEMLİK ŞUBESİ

Atatürkçü Halk Buluşması

*Bizim varlığımız, bir gün eller toprak olacaktır.
Fakat Türkiye Cumhuriyeti, silsileli parçalar halinde kalacaktır.*

11 Nisan 2015 Cumartesi Gemlik

Tansel ÇOLAŞAN
ADD Genel Başkanı

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

10.00 - 12.00 : ADD Güney Marmara Şubeleri Eğitim Toplantısı (Bursa-Bilecik-Yalova)
14.00 - 15.00 : Panel - Güncel Sorunlar Işığında Türkiye
ADD Genel Başkanı Tansel ÇOLAŞAN
ADD Genel Başkan Yard. Hüseyin ALTINŞİŞ - İrfan ÖZTÜRK
(Gemlik Asım Kocabayrak Kültür Merkezi)

15.30 - 16.30 : Atatürk Yürüyüşü (Uludağ Üniversitesi Yerleşke Önü-İskete Meydanı)
16.30 - 17.30 : Birlik Halay (İskete Meydanı)

Atatürkçü Düşünce Derneği
Bursa-Gemlik -İnegöl-İznik- Karacabey -Kestel-Mudanya Şubesi
Mustafahamalzade-Orhangazi -Yenişehir-Bilecik -Bozüyük-Yalova Şubeleri
İletişim: +90 (536) 344 37 48

ADD | MANAVGAT ŞUBESİ

Atatürkçü Düşünce Derneği Manavgat Şubesi tam bir yıl önce kaybettiğimiz SOMA işçilerimiz için Basın açıklaması yaptı. Açıklamaya Add Gençlik Kolları, Eğitim-iş Sendikası, Alevi Kültür Dernekleri, BBP ve Alperen Ocakları, BBP-SP ittifak Antalya Milletvekili Adayı, DSP ve BTP katıldı.

Basın açıklaması şube Başkanı Burak Şen tarafından yapıldı. Şen; “Hiçbir söz, hiçbir yardım, hiçbir açıklama toprağın karanlık kalbine yakınlarını gömen kardeşlerimizin acısını hafifletmeye yetmeyecektir. Ancak Mustafa Kemal Atatürk’ün vefatından sonra ilk defa Türkiye Cumhuriyeti’ni 3 gün milli yasa boğan bu katliam, bize ülkemizde var olan maden işçisi ve emekçisine verilen değeri beyan etmektedir.

Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Sekreter Yardımcısı Ersan Petekkaya şubemize ziyaret gerçekleştirdi.

Yeni yönetimimize hayırlı olsun dileklerinde bulunan Petekkaya ile Şubemizde yapılacak olan etkinliklerle ilgili de fikir alışverişinde bulunduk.

Yaz Kampları, Gençlik Kolları Kurulu, Şube Çalışmaları ve Genel Merkez Programları ile Manavgat olarak gerek şube yönetimi gerekse Gençlik Kollarımızın destek vereceği tüm konuların çalışması yapıldı.

ADD | ZİLE ŞUBESİ

Atatürkçü Düşünce Derneği Zile Şubesinde, geleneksel “Birlik ve Dayanışma” gecesi düzenlendi. 23 Mayıs 2015 Cumartesi günü düzenlenen geceye, CHP Tokat Milletvekili Orhan DÜZGÜN yanında çok sayıda üye ve misafir katılmıştır.

Şube Başkanı Hasan ÖZMAT, konuşmasında, 7 Haziran 2015 seçimlerine değinerek, her türlü önyargı ve ayrılıkların bir yana bırakılarak, İTTİFAK yapılması gereğini vurgulamıştır.

ADD | YATAĞAN ŞUBESİ

ADD'den farklı “23 Nisan kutlaması

Atatürkçü Düşünce Derneği Yatağan Şubesi, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı nedeniyle Anıtkabir Komutanlığı'ndan getirttiği kitapları öğrencilere dağıttı.

ANADOLU’NUN RENKLERİ

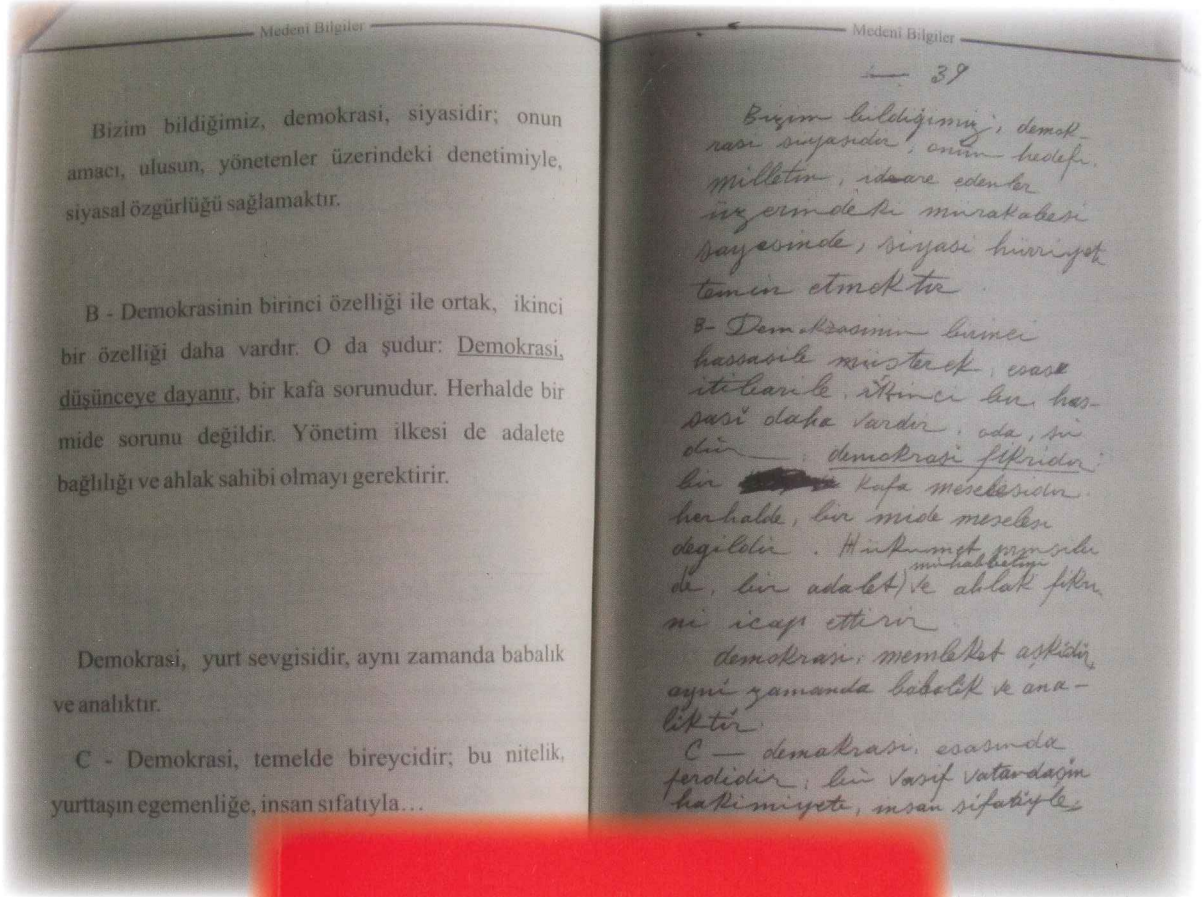
Karagana esmeri - Neolycaena soezen

(İlk olarak Mustafa Sözen tarafından Eskişehir ilinde bulunduğu için “Sözenin yalancıbakırı” adı da verilen ve 2014 yılında Türkiye’nin yeni bir türü olarak açıklanan bu minik kelebeğe, tırtılının beslendiği Karagana bitkisi dikkate alınarak, bilimsel araştırmalarını yapan Selma Seven tarafından “Karagana esmeri” denilmiştir.)

Adnan Ataç arşivinden

* Derneğimizin çıkardığı yayınlardan biri olan "**Medeni Bilgiler**" Atatürk'ün el yazılarından ve A. Afetinan'ın kitabından yararlanılarak okuyucuya sunulmuştur. Genel Merkezimizden veya Şubelerimizden temin edebilirsiniz.

VATANDAŞ İÇİN MEDENÎ BİLGİLER

Ş. Kemal

ATATÜRKÇÜ
DÜŞÜNCE
DERNEĞİ

25
YIL

Adres : GMK Bulvarı 102/7-8 Maltepe / ANKARA
Tel : 0 312 232 43 44 - 232 43 52
Belgegeçer : 0 312 229 60 66
e-ileti : addgenelmerkez@add.ogr.tr
web : www.add.org.tr

#BİZ VARIZ YASIZ?

Türkiye'yi Türkiye yapan daha pek çok
insanımız bir araya geliyor.
Öğretmenler, Yönetmenler,
Sinema ve Tiyatro Oyuncuları,
Müzisyenler, Üniversite Öğrencileri,
Akademisyenler,
Bilim ve İş Dünyası,
Spor Kulüpleri Yetkilileri ve
Taraftarları Sivil Toplum Kuruluşları,
Demokratik Kitle Örgütleri,
Yazar Çizer Dünyası
Medya ve Hukuk Dünyası
Doğa ve Çevre Gönüllüleri
Kısaca Türkiye'yi Türkiye yapan insanlarımız bir
araya geliyor ve Türkiye'nin fotoğrafını çekiyor.

DUYARLI İNSANLARIMIZIN BULUŞMASI 23 MAYIS 2015 ATO CONGRESIUM

23 MAYIS 2015 Tarihli Programımız
09:30 - 18:00 Etkinliklerimiz